

30.11.

2013

TRSTENÁ

IVA ADAMCOVÁ

Iva Adamcová – Trstená 30.11.2013

Chtěla bych Vás tu přivítat.

Lidé se vždy ptají, zhruba asi tak o čem bude přednáška, ale já to nikdy nevím, to mne vždycky napadá, až když těsně stojím před tabulí a navíc, Vy co posloucháte audio přednášky, které posílá Dan Hrabal na požádání emailem dan.hrabal@gmail.com, tak zjišťujete, že ty přednášky jsou dnes už o něčem úplně jiném. Ten původní výklad, který byl kdysi dávno, před dvěma a půl lety uveřejněn, jako náhodná nahrávka, která mne zastihla v Rumburku, ve Starých Křečanech, už je dávno překonaný, protože vše je vývoj. Ono to navazuje.

Kdybych Vám před dvěma a půl lety řekla, že po Vás chci, abyste byli obyčejnými lidmi, tak byste mi vůbec nikdo nerozuměl. A vůbec nikdo by mne neposlouchal (povzdych). A proto jsem byla léta trénovaná, zaprvé v mlčení, kdy jsem 40 let nesměla mluvit a potom následných 12 let mi pomalu a jistě byli domů posíláni lidé, abych jim vyprávěla skutečnost tohoto světa.

Byla jsem připravovaná na to, abych Vás převedla do jiné reality vědomí. Neboť bylo jasné už před dvěma tisíci lety (samozřejmě i dříve), ale nebylo nutné to uspěchat - když přišel Kristus ukázat prvotní informace o tom, co bude teď po dvou tisících letech, kdy hodně lidí z Vás bude připraveno na přechod do jiného vědomí, do takzvaného stavu 5D.

Spousta lidí vůbec neví, co to znamená stav 3D ještě dnes! Neví, čím si zapisují karmu a neví, co znamená stav 5D a už vůbec, co je brána 4D. V tom jsou velké zmatky. Proto jsem rok a půl, skoro dva roky, přednášela praxi mechanismů. Já to nyní připomenu velice krátce, abychom si to všechno zrekapitulovali.

Od podzimu tohoto roku - od 13. září - jsem směla mluvit o jiných skutečnostech. Vlastně teprve teď existuje skupina lidí, kteří jsou připraveni na to, aby pochopili, co se tady vlastně děje.

Takže, Bůh je vývoj. Ano, nikdo z Vás, to je univerzální pravidlo, nikdy nemůže být trvale stejný, všichni se vyvíjíte. Ten vývoj nelze zastavit, zkrátka tak to skutečně je. Kdybyste někdo se chtěli zakonzervovat v nějakém stavu, neuděláte nic proti tomu. Protože i ten odpor ve Vás, který budete vydávat do světa, vás bude samozřejmě destruovat a donutí Vás, hýbat se.

Vše je totiž vývojově nastavené a vše je vymyšlené již dopředu výdechem Boha, který stvořil tyto světy, ve kterých my žijeme. My jsme on a on jsme my. Stav, kdy člověk může dokázat Boha, je pouze skutečně stavem, kdy si uvědomí celistvost tohoto světa. Ano, je to stejné, jako jsme my tvorové. Je to celek, který je složený z mnoha buněk a každá ta buňka, aby byla spojená s celkem, má své vnitřní otvory, kterým my říkáme čakry. To jsou energetická centra, kde Vy se učíte ve hmotné rovině, to znamená v rovině 3D, která je namalovaná zde na obrázku. To je první, druhá, třetí, čtvrtá, pátá čakra. V tomto světě vypadáte jako lidé, máte hmotná těla. První čakra má rozdvojenou

pozici a čtvrtá čakra také, protože máte ruce, abyste pracovali, abyste tady něco vytvářeli. A první čakra! Máte nohy, abyste tady běhali po zemi.

Jediné, co Vás vlastně přichází naučit je, abyste tady žili v optimismu. Abyste přijímali původní vůli výběru vašeho božství. Neboť vy, každý z vás jste kousíčkem Boha, který se ponořil na krátký čas do hladiny hmoty, nabral na sebe schránku, která vypadá jako vy. To je vaše hmota, ve které bydlíte a která se jmenuje, jako vy - fáze hmoty, kdy se sem člověk narodí a ještě nemá hadí sílu, protože už víte, jakým principem se to děje.

Život po životě vám přibývá božství a jede tady v tom kanálu, který máte každý kolem páteře. Je široký asi tak 20 cm a tam by měl být celý Bůh. Jenže, bohužel, není. Každý z vás, kdo sem přichází, se chodíte učit a jestliže odkládáte po čase tu svojí masku, ten svůj skafandr, jak říkávám, který má jméno, to je ten váš domeček, který vás tady udržel po dobu, co jste tady byli. Tehdy vy za celý ten život nabere zkušenosti, jež si odnášíte. To je váš poklad, který vám nikdo nikdy už nevezme a samozřejmě tím, jak přibývá božství, vám ubývá egoismus, protože odloupnete jednu životní slupku egoismu.

Egoismus znamená pozici hmoty. Ve 3D si připadáme jako lidé. Jako Iva, jako Jana, jako Petr, jako Jan. Ale to není pravda, každý z Vás je Bůh! On bydlí v tom domečku, který je označen vaším jménem. Abyste se dostali na pozici tohoto Boha, stačí, že přijmete celý svůj osud. Neboť jako Bůh jste si ho celý kompletně vybrali.

Karma vzniká tím, že vytváříte odpory. A teď se vrátíme, vidíte? To je nepokora. Vrátime se kamsi 2000 let zpátky k informacím, které nám přinesl Ježíš. Pokorou se stanete totiž nesmrtelnými. Jestliže nepokorně něco nepřijmete, vy zesilujete vůli člověka, tedy iluzi vašeho jména a těla. Zesilujete tuto hranici, kde si připadáte více člověkem a utěsňujete se v pozici, že jste vy a zbytek světa. To je dualita – iluze, kterou nevnímáte. Aby vám bylo jasné, o čem mluvím, budu vám vyprávět příběh, který se odehrál asi před čtrnácti dny, než jsem jela do Zlína.

Potkávám už léta, 21 –22 let potkávám dvě jehovistky, bydlí u nás v Řetenicích v Teplicích. Chodí a rozdávají takové ty časopisy. My se zdravíme celá léta a nikdy jsme se ne bavily o náboženství, ani o tom, co dělají. Nicméně ta paní na mě kdysi dávno volala a říkala: „Vy tu chodíte pětkrát, šestkrát denně, kam Vy furt chodíte?“ A já říkám: „Chodím pro otisky, já si chodím pro práci, protože mám malou zubní laboratoř. A ona: „Jéé, já mám neteř, ta má taky zubní laboratoř.“ Nakonec jsem se dozvěděla, že to je moje kamarádka, které jsem já pomohla vybudovat tu soukromou laboratoř. Takže my jsme se vždycky jen pozdravily.

A teď 14 dní zpátky, se ta paní najednou zastavila a vedle sebe měla jinou, takovou menší, baculatou paní, která s ní nikdy předtím nechodila. Já jsem cítila, že pro tu malinkou, je to důležité, o čem my dvě si nyní budeme povídat. Víte, když přijde kdokoli, přes Vás – buď ve vás mluví Bůh, což je vaše nadjá, máme ho společné, nebo přes vás chodí samozřejmě satanská rovina, ta která dělá všechnu tu neplechu, což běžně lidé nevědí. Považují to za realitu toho člověka a tím jsou v pasti iluze tohoto světa a bojují. Stačí mluvit velice soucitně na tu hladinu egoismu... Najednou přišel

přes tu paní satánek, ty oči tak jako ztvrdly a ona říká: „Nechcete si přečíst tady ty časopisy?“

A já říkám: „Ne ne ne, nezlobte se, já mám svojí víru. Víru čistého svědomí.“

„Ale vy byste měla číst bibli!“ Já říkám: „Víte, bibli čte spousta lidí. Ano, v bibli se mluví velice dobře. Jsou tam správné věci, ale přesto, že ji čte spousta lidí, tak jí ani nerozumí. Neví, co jim ta Bible má říci. Ale když už to žijete, tak není co se učit. Už máte naučeno, jako ve škole, když si vezmete knížku a za ten rok se naučíte všechny věci a příklady. Už je vám k ničemu. Vy už ji žijete, nosíte si ji s sebou.“

Najednou bylo vidět, jak ten Satan mě chce chytit přes tu paní. My jsme to hrály té druhé, té malinké. Ty oči jí ztvrdly a říká: „Vy chcete zemřít? Být nemocná?“ A já jí říkám: „Ano!“ A teď přišel šok. „Vy chcete zemřít?“ Říkám: „Ano, to je spravedlivé pro všechny, proč bych měla mít nějaké extra buřty? Měla tady to tělo vláčet do nekonečna, když už bude staré, vyschlé a už mě to tady nebude bavit! Splním si svůj úkol.“

To byl první šok, který zažila. Říká mi: „Ale já nechci, já chci být nesmrtelná. Kristus nám slíbil nesmrtelnost.“ Já říkám: „Počkejte, jestli vy tohle děláte, protože chcete být nesmrtelná, tak to žijete obrovský egoismus! Abyste se tu 20 let plácala s časopisy pod křídlem, tak to děláte pro sebe a ne pro ty lidi! Pozor, nepochopila jste vůbec Krista. Kristus je pokora!“

Jestliže máme být pokorní, tak vše, co je pod touto hladinou, co se týká vašich životů, kohokoliv potkáte se všemi činy, situacemi, které tam jsou, neboť i situace jste si vybrali. Vy jste se narodili situačně do státu, do politiky, na planetu, do kultury, do města a rodiny. Pozor! To jsou všechno situace, které jste si vybrali. Vše je tedy vaše a je jasné, že jste ty situace kdysi v minulosti nepřijali. Takže jestliže Vy přijmete i tu smrt, sakum prásk, celý život takový, jaký je s tím, že je to moje. Nebudu ani plakat, ani považovat něco za špatné na jedničce, ani mi to nebude vadit na dvojce, nebudu se zlobit, ono se vlastně ani nedá zlobit! Když si to uvědomíte, že teď tady něco děláte, přijde někdo, něco vám udělá – ono to proběhlo. Vy když se zazlobíte, tak už se blokujete a zbytečně. Ale pozor! Když toto nedáte, vytváříte nepokoru v přijetí toho člověka. Vy ho nerespektujete v jeho vývojovém stavu v jakém je. Tím si zapisujete další odpor neboli karmu.

Realita je ale jiná: Všichni, kdo na vás útočí (protože vše je jen energie) – vám přicházejí vybít poslední karmu odporu, kterou jste měli. Takže oni vás očišťují. Ten člověk vám pomůže, on vás očistí a vy znovu vytvoříte odpor vůči tomu, co udělal a máte ji znovu. To je do nekonečna!

Úlevné je vědět už teď, v tomto stavu, že vy to máte ve svých rukách, když poprvé ten odpor neuděláte. Každý z vás vytváří odpory na různých čakrách: Jeden třeba neumí jedničku a trojku, druhý neumí k tomu ještě pětku, další neumí čtyřku – fňuká, lituje se. Vy se blokujete a tím si vytváříte a posouváte se v čase svých těl budoucnosti času tohoto světa, další podobné útoky, aby se to konečně jednou začalo zmírňovat, zeslabovat. Vy pak ztrácíte sílu.

Tím, jak se vyvíjíte, ustupují, ale jednoho dne, věřte mi, máte to tam všichni, to skutečně všechno odložíte! Tenhle odklad se týká této roviny. Vidíte to? Přejít přes šestou čakru. Sami dobře víte, že šestka je číslo Satana. Ano, to je hladina hmotného světa – iluze. On není nepřítelem! On hlídá pouze dimenzi 3D.

Dokavad' totiž bytost bojuje a nemá zeslabený egoismus, není možné zbavit se pocitu hmoty. Váš pocit hmoty vyplývá z toho, že jste v dualitě: jsem já ... a zbytek světa. Takže, když se podle Vás, jako člověka se jménem, děje něco špatného, což prožíváte na první čakře, už si znečišťujete i vyšší čakry. Někdo to bude komplikovat dvojkou – vztahovkou, nebude odpouštět to, co mu ten druhý udělal. Někdo se bude zlobit. Bude to komplikovat trojkou. Někdo jiný bude litovat nebo nenávidět na čtyřce, nebo posuzovat a kritizovat. To jsou vždy zpětné reakce o okamžik později.

Ale bloky se vytvářejí velice zvláštním způsobem.

Jsem Bůh, který si přišel zahrát roli Ivy. A abych se dostala na pozici tohoto Boha, musím přijmout cokoli, jakékoli chování lidí, jakékoli situace, protože já jako Bůh jsem si objednala osud, kdy bylo jasné, že v minulosti jsem ještě něco odmítla. Takže všechny okamžiky mého osudu, s konáním všech lidí a všech situací, byly mojí vůlí, protože Já nejsem Iva. Já jsem ten, kdo si to vybral. Jsem Bůh. Iva je pouze domeček a číslo popisné tohoto domu. A jestliže Iva někde v okamžiku řekne „ne“ prožitkem na prvních pěti čakrách, tehdy se nikdy nemůže otevřít vědomí a třetí oko na šesté čakře.

Všichni ti, kdo přicházeli, ti takzvaní svatí, které velmi milujeme – ano, oni nám přicházeli ukázat praxi. Do dneška je lidé obdivují, neboť bylo jasné, že v tuto dobu, na téhle planetě, bude velmi mnoho lidí, kteří se budou moci vymanit z těchto iluzí hmotného světa.

Dřív jich bylo málo. Jestliže jich bylo málo, bylo málo i tzv. lidí, kteří se potýkali mezi pětikou a šestkou, kde se odehrávají velice důležité děje.

O těch dějích už víte z mých základních přednášek, ale já vám je přiblížím, protože teď od podzimu jsem k tomu mohla dodat výraznější informace, neboť já teď budu – a to jistě už víte – budu končit. Ano, ještě mi schází dvě přednášky, příští týden v Jičíně, a pak Praha, toto je třetí přednáška od konce, kdy už řeknu vše, co jsem vám měla říct. Bylo jasné nahoře, že do této doby to bude a už loni na začátku roku, kdy jsem objednávala na rok 2012, mi bylo řečeno Otcem, že budu přednášet do konce tohoto roku.

Lidé, kteří už nemají egoismus a mají ho velmi zeslabený, vidí už program svého života. Ano, vidíte pak všechno dopředu. Pro vás není nic problém, proto to smíte vědět, protože Bůh ví, že vše je dobré.

Před mnoha lety jsem dva roky dopředu věděla, že mi zemře tatínek. Vy se smíte s tím člověkem rozloučit. Smíte si s ním vyřídit všechno, co bylo. Víte, že odcestuje. A jestli se máte ještě někdy spolu setkat, tak se setkáte.

Lidé, kteří dnes chodili léta na přednášky a mnozí mají už třeba výklad deset let, už se chovají úplně jinak a neexistuje v páté dimenzi utrpení.

Minulý týden mi psala kamarádka z Ústí smsku, kdy ona má maminku, která žije v Teplicích a její tatínek zemřel před mnoha lety a najednou tatínka cítila. Intenzivně, několik dní a vzkázal jí, že jde naproti mamince. Pozor, maminka čipera, krásná žena, upravená, zdravá, nemá žádné zdravotní problémy... A ta Irenka byla taková překvapená a říkala: “Představ si, za tři dny jsme jeli do Teplic, šli jsme s maminkou na procházku do zámecké zahrady a jak se tak procházíme, tak ta maminka s takovým nádherným úsměvem mi říká „představ si, Irenko, mně se tenhle týden zdálo dvakrát o tatínkovi, ale my jsme byli v ráji, drželi jsme se za ruku, to bylo tak nádherný, jako před lety, ten táta mi snad jde naproti“...“ A ta Irena říká: „Dřív bych byla vyděšená, dřív bych plakala, to bylo něco tak nádherného. Já vím, že ta maminka se nebojí, já vím, že táta...“ – to nadjá vám to dává vlastně najevo. To je jakoby vám ten váš milovaný člověk někam odcestoval. Vy už dneska víte kam. On nemůže ztratit svoji existenci, protože život věčný skutečně existuje. Jsme části Boha, které se pouze navracejí pro zkušenosti, které ještě pořád doladujeme – odpor k hmotnému světu, který nás tady udržuje. Tak už neodporujte.

K čemu zlosti? K čemu lítosti? Ten člověk s vámi žil spoustu let. Mohli jste se s ním učit. Byl kouzelný, ať po stránce... – ta stránka učení je vždycky obojaká, tzn. on vás učí i těmi dobrými věcmi i těmi tzv. nedobrymi, kdy vám tedy šlape na paty a dává vám takový záhul, kdy se z vás kouří, ale to je všechno pro nás potřebné, protože vy jste si objednali konání tohoto člověka ve vašem osudu.

Skutečná realita je taková, že já v minulosti jsem měla jinou tvář, jiné jméno a bylo jasné mému božství, že jsem někde v něčem dělala odpory, neboli negativní emoce. Tehdy, když jsem odložila svoje tělo a vybírala jsem si další fázi zde v hmotném světě, tak jsem si vybrala osud, ve kterém přesně bylo stanoveno, jaké odpory ještě umím vytvořit a přes které mohu přijít. Vše je vaší vůlí vytvořené, tak se nebraňte. Když se přestanete bránit nitrem... Pozor, vy se smíte bránit tělem, to je vaše svaté právo, ale v dobrém úmyslu. Musíte zastavit druhého člověka, který by ubližoval, pouze tělem a postojem nitra, kdy skutečně ten člověk se zastaví, neboť – když tady vedle namaluji a to vy víte, že často maluji druhého panáčka – tak tady uvidíte přesně, jak jsme spojení, protože to všechno vytváří spojené nádoby. Tohle je realita Boha jedna jediná, i kdyby těch panáčků tady bylo miliardy, a máme stejný egoismus, ano, tomu se říká kolektivní vědomí. Každý z vás je stejným Bohem jako já jsem, všichni jsme pouze jedno. Tohle je stav Jednoty. Ale dokud vy žijete a neumíte prvních pět čaker, tak se tahle čakra, třetí oko, nemůže otevřít a vy nemůžete vidět božským pohledem.

Božský pohled je, když ve své realitě své praxe životní žijete, že vše je dobré. Pak už fakt nevidíte nic špatného, byť by se zdánlivě děly dramatické věci, víte k čemu je to dobré. To je stav reality, kdy začíná ubývat stav hmoty.

Já jsem zažila často tyto stavy, protože jestliže se zeslabuje odpor na jednotlivých čakrách a vy najednou víte, že to umíte vyřešit jinak a s láskou a s porozuměním a bez zbytečných emotivních zákroků a výdejů negací, tehdy sami sebe osvobozujete a pozor, i kolem sebe druhé lidi. Vy jste totiž tak pokorní, že nikomu neubližujete svojí přítomností a existencí vedle nich.

My jsme to zažili teď, je to dva dny.

Já jsem přijela už ve čtvrtek ráno a paní Margita předtím se mnou mluvila, protože můj tatínek se tady narodil. On je z Oravské Lesné a já jsem si moc přála tu vesničku vidět. A možná třeba najít ten zápis v té matrice a vidět, kde byl pokřtěný. Já sama jsem křtěná nebyla. Margita se zná s panem farářem, který tam žije a žil tam a říkala: „Víš, mě napadlo, že bychom tam mohli přespat ve srubu“. Nicméně, ono k tomu nedošlo, protože ten pan farář už je v důchodu a ještě ani nebyl doma, takže my jsme se tam jeli jenom podívat pod kopec... stejně bylo hodně sněhu a jsme tam vyfocené. A říká mi: „Já jsem si s tím nedělala starosti, protože jsme věděla, že ty to pochopíš. Kdyby to byl jiný člověk, už bych říkala „Ježíšmarjá, ona se bude zlobit a nepřijme to...“ Ano, ten člověk už ví, že vy se nikdy nezlobíte. Nikdy nebudete kritizovat, vy přijmete jakoukoliv změnu nečekanou a nebudete to brát jako útok osudu ani nijakého druhého člověka. Vy už dopředu toho člověka osvobozujete od nepříjemných pocitů.

Takový člověk už dává. Takového člověka už potkáte a poznáte i na ulici, protože se vedle něj cítíte svobodně. Můžete cokoli říct, nic není problémem. Ustoupí, nehádá se, nevyhrožuje, není agresivní, nebrečí – to je také rána, samozřejmě – ne, s tím člověkem můžete kdykoliv cokoli prožít, všechno bude v pohodě. To je dar.

Takovýmto darem můžete být pro všechny lidi ve vašem okolí a tehdy se začne všechno ve vašem životě měnit. Je to obrovská změna. Nikde nemusíte vyprávět nahlas.

Já jsem 40 let mlčela, já jsem nesměla mluvit. Přesto ti lidé nikdy nechtěli ode mě odejít, u mě se cítili jako doma. To byly návštěvy třeba desetihodinové, kdy jsme si jen povídali. Ale to bylo o běžných lidských věcech. Nemusela jsem tohle říkat, protože já jsem to ani říkat nesměla, v tu dobu.

Nicméně, ten člověk vás zná jako normálního obyčejného člověka a vidíte, jsme u toho obyčejného lidství. Tu pokoru, která ve vás začne narůstat, ta se změní skutečně ve stav kristovství. Začne se vám otevírat čakerní systém. Po nocích pak vidíte, jak se každá čakra po určitý čas otevírá – to jsou takové systémy, jako když vidíte, že se točí hvězdná obloha. Ano? A teď procházíte systémem toho tunelu výš a výš. A tehdy už začínáte komunikovat se svou vlastní bytostí, s bohem, který je ve vás. Protože už nepřekáží hladina egoismu, která vytváří ve vás všechny bloky automaticky sama. Slyšíte dobře – ve vás jsou dva hlasy: jeden je božský, který vás varuje „nedělej to“. Hladinu čestnosti a nestrannosti poznáte hladce. Neudělám nikomu to, co když bych si vyměnila tu roli a byla bych na jeho místě, tak co bych nechtěla, abych zažila. Je to jednoduché si to představit. Někdy váháte. Mám nebo nemám? Jsou stavy, kdy třeba bílí mágové mi říkají: „Ale já jsem mu to musel udělat, někdo mu to musí ukázat, že to musí zastavit“. Pozor, tehdy vy si píšete další karmu odporu. Ten člověk vám to vygumuje, ať mu to vrátí někdo jiný. Tím vaše karma končí. Neboť vy musíte sklidit přesně to, co zasejete. A potom ještě, a to je velmi důležité, to vám vysvětlím teď, během příští hodiny, sklidit poslední platbu. Jinak se nevymaníte ze stavu 3D.

Teď v poslední době, v posledních sto letech, bylo jasné už samozřejmě před dvěma tisíci lety, že v tuto dobu, na této planetě, bude obrovské množství lidí. To znamená, že když se zvedá počet lidí, protože inkarnace se zkracují – dřív jsme se inkarnovali po

250, 350, někdy i tisíc let se může stát, že duše dřív přišla sem, záleželo na tom, s jakým úkolem. Dnes ne, ta doba je velmi krátká. Takže samozřejmě, čím rychlejší pohyb vlastně jakoby do hmotného světa, přichází energetický, tím se zvyšuje hmota tady před čistkou takzvaně. Neboť planeta se dostala do vyššího vibračního stupně a tenkrát ten Kristus už to samozřejmě věděl. Že za dva tisíce let, v tuto dobu, naše planeta se dostane do vyšší třídy.

Co to znamená? Zkuste si představit, že tady na té tabuli bude terč, takový ten, jak se do něho míří šipky. Každý ten terč má jinou barevnost, nějaké kružnice. Dejme tomu, my jsme byli ve třetí, která byla žlutá a další bude oranžová. Teď si představte velký třesk – a to už víte samozřejmě – je o tom, že celý Vesmír se neustále rozpíná. Ano, on se rozpíná, on se zvětšuje. To ještě pořád je výdech Boha. Ještě to bude trvat velmi dlouhou dobu, časovou, tu, kterou my vnímáme. A my dnes s naší planetou jsme se dostali z té žluté barvy do té oranžové. To znamená, že ta planeta začala vibrovat rychleji. Ano, vědci ví, že v osmdesátých letech naše planeta měla 7,8 Hz, dneska má 11, 8. To je skoro dvakrát tolik. Proto se otepluje vlastně, proto se dějí ty změny, ale hlavně planeta je vaše tělo. Tělo každého člověka je vytvořeno z prvků této země. To je takzvaná matka. Otec je v ní. Ten se tam má nalít. A bylo jasné, že planeta v tuto dobu dostane jiný vibrační tonus. To znamená, že postoupíme, jako když přicházíte, uděláte zkoušky v první třídě a smíte odejít do vyšší třídy. Smíte se učit něco jiného. Protože tenkrát bylo jasné, že spousta lidí mezitím dozraje, aby překročili tuhle hmotnou hranici a uvědomili se jako Bohové – vzpomeňte si na Krista – jste Bohové, budete činit zázraky. Ano, jste Bohové, svět je úplně jiný. Ale nemůžete ho vysvětlit lidem, kteří si neprožili určitý počet životů, to nejde. Proto „vše je dobré“.

Proto všichni lidé, kteří kráčejí život po životě a jsou teprve tady u těchto čaker, a je jich tady velké množství, těm se nedá vysvětlit tento stav. Oni by to nepochopili. To je to samé, jako kdybyste prvňákovi vysvětlovali, že existuje deskriptivní geometrie. Šok. On by neuměl ani algebru, která je níž, ale je to vyšší třída. On se musí každou tou matematickou třídou prokousat napřed od obyčejných věcí, až třeba k promoci. Ale musí sám.

Tohle je systém dimenzí. To znamená, vždycky ten člověk si odžije čas, který se týká jedné třídy, jedné dimenze, až když ji překoná, tím prožitkem, dostane se do vyšší dimenzní řady, a pak zase dál. Je to jednoduché. A je to prosté. Je to vývoj.

Takže, my jsme teď prožívali několik set let vývoje, kdy tady se připravovala skupina lidí – velká skupina lidí – a procházeli jste tzv. mylným zvýšením vůle člověka. To je člověk, který už je obrovsky zdatný, už toho Boha má v sobě hodně.

Na základních přednáškách jsem vám ukazovala, že člověk, který je úplně ryze uzemněný jako hmota, má hadí sílu zhruba asi po dvoustech padesáti životech teprve v prostředku, tedy ve čtvrté čakře. Tehdy polovina jeho tubusu, vnitřku, je božská a polovina egoistická. Ale protože životy jdou dál, když se překlene přes tu polovinu, už je víc Bohem, než egem. To už je velmi dobré. Nicméně utrpení ten člověk stále ještě prožívá. Odkládá těla, vrací se, bere si zpátky ten výtěžek, který vlastně získal. Tehdy, když se dostane sem, pod šestou čakru, to je tak zhruba dvacet životů, si prožije pár

životů ve zvýšené vůli. Tam se děje opak na velmi krátký čas, protože se blíží k hladině, kdy vůli člověka musí úplně umrtvit. To vás přicházím učit já. Ale abyste ji umrtvili, tak na krátký čas si musíte prožít opak. A musíte dostat hodně zabrat.

To znamená, že napřed nevědomí lidé se dostanou do stavu zvýšené vůle negativní, což je černá magie. Ten člověk už ví, že jakékoliv přání nebo jakoukoliv myšlenkou tam projde. Že může na někoho něco posílat. Začne se zajímat o černokněžnické knihy a začne zneužívat v moci hlavně. Nebo likviduje lidi, kteří jsou mu nepohodlní. Peněžně vydělává na těchto věcech. Pozor, ten člověk si neuvědomuje jednotu světa, že to, co dělá druhým, dělá sobě, protože on ještě neví, že existuje tato propojenost těch niter. Že to, co vy tady uděláte tomuto druhému člověku, uděláte sami sobě. Tady to činí vlastně karmenní zákon. Iluzí toho, že jste v dualitě, přesto ta Jednota existuje, vy o ní nevíte, považujete svět za dobrý a špatný. Přesto ten černý mág vytváří negativní věci ve svůj prospěch. Tyto životy jsou velmi drsné, nicméně po pár životech tenhle člověk se prolne do hladiny, kdy dostane pořádně zabrat, že začne být tzv. hodný, už má zkušenosti, že na něho byli lidé špatní, protože útočí – on neví, že to je jeho vlastní útok po čase dohnaný do téhle schránky hmotného těla. A začne dělat dobro.

Ale ve fázi bílého mágovství se stane léčitelem. Dobře slyšíte. On zase přežene dobro. Já tomu říkám „páchání dobra“. V tu chvíli používá takové to „čáry máry fuk“ a pozor, zasahuje do karmenní lidí. Ale zkuste si představit proč. Ano, on to neví, on si musí projít tímto stavem. Všem říkám a opakuji to trvale „vše je dobré, tak jak je“. Vy musíte prožít každý tento stav a vše je pro vás dobré – i černé mágovství, abyste ho odložili, i bílé mágovství, abyste ho odložili. Protože tito lidé žijí v dualitě tohoto světa. Svět je dobrý a špatný. Oni považují i nemoc za špatnou. Ale pozor, nemoc je dopad chyb člověka, kde si uzavřel čakerní systém. Nemoc je to, že já zapomenu, že jsem Bohem, připadám si jako Iva a Iva někde něco odmítne v nepokoře. Tím nepustí Iva mně jako Boha, moji skutečnou realitu, do tohoto těla, takže tělo bolí. Nebo je nemocné. Ale to není skutečná pravda. Je to pravda vývojově pro toho člověka, aby si prožil ta utrpení, aby zjistil, že svět je poznatelný. Že jenom vše je dobré.

Nicméně, v tuto dobu na planetě je veliký mumraj. Je tu obrovské síto, které vás lapá. A věřte mi, že vždycky nemůžete udělat chybu. Nikdy totiž nikdo chybu nedělá. On se pouze vyvíjí. Kdybyste ty zkušenosti neměli, neprošli byste si jimi, nepochopili byste dneska ten stav takový, jaký je. Nejde to. Přesně jako ve škole. Tam jdete proto, že něco neumíte. Tak se to jdete naučit. A kdybyste si vyčítali ty vaše skluzy a špatné známky... Ne, ne ... tak byste se to nenaučili. Jakmile se to naučíte, všechno je pryč, všechno se smaže, už to neplatí.

Tenhle vývoj těsně před tzv. kristovstvím, před tím, než se otevře nad vámi hladina hmoty, má ještě svůj jiný pohled. Abyste tomu všemu rozuměli, že vše je dobré a co nesmíte přidávat na tento svět je to, že každý bod, který tady existuje, všude v celém Vesmíru, má svůj vznik a zánik. Je to doba, po kterou tady existuje, ten bod A až B, po kterém vy se posunujete, protože ten svět byl se vším všudy už vymyšlený. Pozor – vámi – ve stavu prvotního Boha. Vy jste ten Bůh, který si to vymyslel.

Je to těžké pochopit, protože my na to nemáme orgán ještě, ale už i věda se o to začíná zajímat. Potom se k tomu vrátíme.

Nicméně teď je veliký chaos. V tomhle období, kdy se mění platonské měsíce a přišli jsme do Vodnáře, kdy ten Vodnář skutečně do vás naleje – vývojově planeta je připravena na stav 5D a připravovala se po mnoho let. Po sedm let, každý podzim na začátku listopadu mezi 8. a 11. listopadem jsme procházeli sedmi branami. Poslední brána byla loni v listopadu, 8. listopadu a v zápětí se uzavřela vibrační hladina na konci března. Od té doby je vše jinak.

Mágům černým a bílým to fungovalo, protože planeta rezonovala ve 3D, vibračně. Takže léčitelům to léčilo, černým mágům to mágovalo, to všechno fungovalo. Ale od té doby, co jsme se dostali do stavu jiných vibrací, je všechno jinak. Dějí se otřesné věci ve smyslu obyčejného lidského pohledu. Bílí mágové jsou dnes nemocní. A víte proč? Protože vybírali karmu druhých lidí. Jenže vy každý z vás za sebe se vyvíjíte. To znamená, že se učíte být lepší. Jestliže já někde něco tzv. pokazím, mně dojde, proč jsem to udělala teprve tehdy, až na mě ten dopad karmy přijde. To je logické, tím mi to dojde.

Abyste si to uměli představit, budu vám to ukazovat na vývoji člověka ve třídě. Zkuste si představit, že jste žák první třídy a neumíte písemku z matematiky, dostanete pětku nebo čtyřku, zkrátka špatnou známku. Bílý mág podvádí. Sebere karmu, on vygumuje tu špatnou známku. Ale to vám nepomůže. Vy neumíte tu matematiku, vy se nemůžete dostat do druhé třídy. Další přijde písemka za nějaký čas, ještě k tomu přibude v čase toho těla nějaká jiná látka a vy jste úplně v pytli.

Víte, já jsem učitel, já nejdřív hodně, hodně mluvím, vy si nedovedete představit, kolik hodin, stovky, tisíce hodin, já jsem mluvila k lidem za ta léta. A teprve tehdy – protože já mám tady otevřený stav, tzn. jsem Svatým grálem, nepodléhám hladině Satana, prošla jsem velkými zkouškami, než se tohle mohlo udít, kvůli tomu, abych byla připravená. Tito lidé, učitelé, víte, Kristus učitel, všichni takoví budete, to je stav vývoje vašeho těla, vaší duše, kdy ztratíte stav pocitu hmoty. Projdete touhle hladinou.

Jsem dole – ten člověk je sám proti světu, takže považuje lidi za špatné, nebo sám sebe za špatného, vadí mu, že druzí dělají věci, nebo, co dělá, vadí mu situace. Zlobí se na druhé, nechce přijmout, že ta situace je taková...

Proč bych ji neměla přijmout, když ona taková je? Já jenom zareaguju tělem jako nástrojem. Vidíte to? To už je stav božství. Já jsem pocitem, ne tělo, ale mám ho jako nástroj, když jsem tady ve hmotě. Tím ho ovládám. Já ho využívám jenom jako motyčku, když okopáváte zahradu. Nic jiného. Protože se neodděluji pocitem negativních emocí od hmoty. Tohle je strašně důležité vědět. Vy pak totiž začnete mít úplně jiné pocity. Stav tohoto bytí je úplně neuvěřitelný, tady neexistuje utrpení. Vy víte, že vše je dobré.

Ale napřed musíte projít velkými zkouškami. Vy dneska bědujete nad těmi osudy, ale sami jste si je objednali, protože vy musíte dokázat nevlastnit nic z hmotného světa. Ani děti – ty se k vám narodili, abyste je něco naučili, ale nikdy si to dítě nemůžete takhle přivázat k sobě a ... Zkrátka, ono má svůj život, svůj osud a ten se stane. Čím

větší vy odpor děláte, tím víc to dítě se bude bránit, protože je jasné ve vašem vývojevém... v té struktuře, že to neumíte, takže vy k tomu dojdete. Opak je pravda, až to přijmete, tak to dítě vás nikdy neopustí.

Já jsem třeba celý život – to je takový hloupý příklad – celý život jsem se těšila, až se budu starat o mojí maminku, až bude stará. Ona se snad stará ještě do dneška o mě. A bude jí osmdesát. Ona je takový neuvěřitelný pracant. Ona je tak soběstačná, až se někdy divím a zrovna tento týden jsem jí říkala: „Mami, já tě obrovsky miluju i za to, že jsi taková. Co všechno zvládáš. Protože to kdyby nebylo, já bych nemohla jezdit.“ I ona je – vidíte – součástí toho, že já mohu za vámi jezdit, jinak bych tam být musela. Ale už jenom to, že já jsem se na to těšila, k tomu nedošlo, protože já jsem to přijala už dopředu.

Ten, kdo se bojí – „jé, co bude s našima a jak to bude, až budou staří“ – ten se toho dočká. On to vlastně odmítá už dopředu.

Až to bude, tak to vyřeším. To je stav přítomnosti a spokojenosti. Vy se ničeho nemusíte bát. Stav strachu je silná hladina egoismu. Není čeho se bát. Všechno, co se stane, jste vy chtěli jako Bohové. Všechno se stane přesně podle receptu, tak jak vy jste si to zvolili. Tady není ani čeho se bát třeba ve smyslu, že vy třeba stárnete. Nedávno jsem někde vyprávěla – ano, když jdete životem, tak každým okamžikem jste mladší, než za okamžik budete. To je stav 5D. Tady nikdy nemáte pocit stáří.

Jakýkoliv odpor vám zavírá tělo, tzn., když já ten odpor nemám, tak já jsem pořád zdravá, nic mi není, nic mě nebolí. A až budu smět někdy zemřít, tak to tělo támhle někde posadím nebo si lehnu nebo se rychle něco stane a já odejdu. Bez bránění. To je stav 5D. Ten Bůh žije vědomě nad hmotou.

Všechny tyhle věci nám Kristus ukázal. Krok za krokem. Všechno je tam zapsáno. A všechno, to co se vyvíjelo, dělo se to během těchto dvou tisíciletí, se dělo správně, samozřejmě.

Vaše oddělenosti vytváří hladina ega.

Dívejte se. Sami víte, že ve vás mluví tzv. zlý hlas. Ono se to najednou samo objeví. Někdy jste z toho vyděšení. Teď dokonce mi psali lidi, poslední rok a musím vám to říct, protože to je pro vás důležité vědět, že už jste třeba některé egoismy necítili a najednou to bylo silnější a vrátili se a byly silnější... Ano, to je tím, že ta Země postoupila vibračně a ta hladina ega byla silnější, protože se musí pustit jenom opravdu velice čisté duše. Takže jste prozkoušeni. Je to velmi důležité prožít. Nebojte se toho. Navíc, vše co se ve vás odehrává negativního, to dělá tahle hladina automaticky a sama. Ona vám nabízí negativní řešení.

Stačí neposlouchat. Ignorovat. Neudělat to. Už jenom to, kdybyste si mysleli, že jste špatní, že to tam máte, už vás má, protože už vás má na první čakře, připadáte si, že jste špatní, nebo si to vyčítáte. To jsou různé hladiny pocitů. Nebo je vám to líto, že jste tak špatní ještě a ti druzí, těm se to možná tak daří... Ne, to je iluze. Všechno, co ve vás je negativního není vaše, vy to jenom přestaňte používat. Věřte mi, i osvícenci slyší ego, ale už je jim lhostejné, oni na to kašlou, to není jejich. To se ozývá samo. A dokavad

tato dutina není prosáklá božstvím, tak nemají lidé po celém světě sílu té hladině odolat.

Proč bych se měla na ně zlobit, když jsou zlí a kradou a podvádí a vraždí? To je iluze. Oni jsou ten samý Bůh, ale nad nimi je tak silná vrstva a ještě se tak nevyvinuli, oni za to nemohou.

Tehdy takové lidi vůbec nepotkám. Nemůžou ke mně přijít, není nutné, aby mě vyučovali. Všechno máte ve svých rukách.

Zkuste se takhle postavit negativnímu. Jenom nitrem. Sami v sobě, ani toho člověka nemusíte potkat. Třeba negativnímu sousedovi. Soucítit s ním.

Ve všech těch filozofických textech se píše „milujte“. Prosím vás i vysílání lásky ze sebe jak z baterky, to je také bílá magie.

Stav lásky, o kterém mluvil Kristus, je úplně jiný.

Zkuste si představit, že vám někdo přijde ublížit, cokoliv vám udělá, třeba rýpnout jazykem. Protivná kamarádka. Přijde vás schválně poštourat... Ne, soucit. Jestliže znáte už tyhle systémy, víte, co ona sama sobě činí. Jestliže už s ní soucítíte a ona to neví tyto věci. Už nemůže nastat další poryv, kdy ji považujete za špatnou, kdy vám je to líto... Ona za to nemůže. Ona se neumí ubránit té hladině, která ji ještě samozřejmě ponouká. Ale hlavně, když k vám přišla a udělala vám to, tak vy přeci jenom naposledy jste ještě měli nějaký odpor, protože tím jste si vytvořili karmu. Kdybyste ji neměli, tak ta žena by k vám nepřišla a nic by vám neřekla.

Všechno je skutečně jenom na vás. Vy máte v ruce klíč úplně ke všemu.

Zkuste si představit..., vrátíme se k hladinám, které se mísí teď. Přišla jsem pro vás jako paní učitelka ze střední školy, jako pro deváčky a přišla jsem od vibrace bílých mágů, kteří budou schopní tohle pochopit. Uvědomte si, neříkám o léčitelích neboli o bílých mázích, že jsou špatní. Nejsou, vše je dobré. Bílý mág ještě nemá nabráno, protože i musí mít celý balíček informací a prožitků, aby si hezky doplnil celý tunel... tak mi věřit nebude a bude dál ještě zasahovat. Tím ale se teď hodně, hodně zbrzdí, protože planeta je 5D. V tomto životě dostane teď ke konci dost zabrat. Protože on zasahuje do vývoje druhých lidí. **A VY KAŽDÝ SÁM SE MUSÍTE STÁT KRISTEM.** To je systém učitelování. A vy každý sám budete učitelem.

Největší léčení, které teď můžete lidem nabídnout, je sednout si s nimi a vysvětlit jim, vyslechnout je a vysvětlit jim, jak by měli, když to dokážou, sami se postavit ke svému problému. Nestranně, aby si karmu odporu nezapsali. Když to dokážou, tak se vše změní. Oni se vyléčí a přestanou mít problémy i osudové. Neboť najdou svoje vlastní vnitřní „Já jsem“, které je tím nejdůležitějším prvkem poznání v tomhle hmotném světě.

Takže teď ta planeta takhle funguje. Nicméně, nedávno mi psala jedna žena, je to asi dva týdny – vy tady teď dostáváte tolik informací, hlavně přes internet, který vás láká, nabízí různé škály různých stavů, kdy se dopídíte... Prosím vás, nic nedělejte. Vy máte program jasný. Žít svůj život. Úplně jednoduše.

Teď třeba jsou v nabídce, to jsem se teď dozvěděla minulý týden, protože já tam nikdy nechodím na ten internet, že si lidé stahují třeba vysokofrekvenční tóny, aby se dostali do stavu 5D.

To je šílenost.

Představte si, vaše frekvence je taková, kam jste se duchovně dostali. Kam jste se vyvinuli. To je váš stav, který vám nikdo nevezme. V tom jste doma. On se zvyšuje samozřejmě. Jak žijete ten svůj život, jak se vyvíjíte, tak se zvyšuje. Teď vy si pustíte vyšší frekvenci do uší.

Ti lidé se mohou i zbláznit. Tam můžou být skutečně i obrovské nenapravitelné škody, protože tohle těmto lidem bude možná ještě fungovat ve stavu, až se dostanou zpětně do 3D. Oni si dožijí svoje osudy tady a narodí se do 3D, protože ještě neodložili pocit hmoty. Tady na planetě zůstane jenom ta generace, která ... už když jste se narodili, tak jste to měli zaznamenané, že se do toho 5D vývojově dostanete, protože vše je program DNA.

Takže vidíte, jak si to ti lidé komplikují, nicméně ta hladina egoismu ještě je tak výrazná.

Do 5D se dostanete absolutně jednoduše. Když zlikvidujete egoismus.

Co to je?

Žiji v 5D, protože souhlasím s tím, co se mi děje. Přijímám to v klidu a v míru. Nejsem v křeči, tohle беру jako dobré, nechci nic jiného. Proč také? Toto mi vyhovuje, stačí mi to takzvaně.

Jakmile chci něco jiného, než je, to je takový ten stav – zkuste si představit ženu, bude mít manžela, ten manžel bude vydělávat veliké peníze, ale bude pořád pryč. Ta žena se má radovat z toho, že její manžel se o ni umí postarat. Z toho stavu si vybírá tu pozitivní stránku. Ale většina žen mu bude vyčítat, že věčně není doma. To je pesimismus. Pozor, když on zůstane doma, nebude vydělávat peníze, zas mu bude nadávat, že nemá peníze. To je neustálé odmítání. Ne, jestliže je můj muž doma, nejsou peníze, tak se raduju alespoň z toho, že je doma a že ho mám doma, že si ho užiju...

Takže vidíte, vždycky chcete něco jiného.

Vy máte cítit to, co je a vybrat si tu lepší fázi, protože každá věc a každý člověk a každá situace v sobě má pozitivní i negativní obraz.

Lidé, kteří žijí ve stavu 3D, vždycky – ten dobrý, ten už mají, to už mají, to mají jisté, tak poukazují na ten negativní. To vytváří obrovské negace. Ať v rodinném životě, ať v pracovním životě, mezilidském, agresivita. To ego zuří, a protože teď jste vzdálení svými těly, daleko, teď je to rychlejší.

Před dvěma týdny jsem dostala dopis od člověka, který se právě koukal někde takhle na ty internety a zjišťoval, že kdesi nějaká vědma v Americe řekla, že „planeta teď je očištěna od karmy, že nikdo nemáme karmu, takže jim je vlastně dobře“. Já říkám „pozor, to je omyl“. Ano, ono to sice je pravda, ale je to špatně vyložené.

Planeta skutečně je v 5D, už vibruje v úplně jiném božském stavu, ale vy sami si tu karmu musíte zaplatit sami. Vy byste se totiž nenaučili tu svoji matematiku té své třídy. A teď pozor. Dřív ta karma byla dlouho, dlouho, než se uskutečnila, než se vybila, protože planeta vibrovala nízko. A navíc jste žili na planetě, která skutečně byla 3D, ten egoismus byl skutečně hodně rozšířený tady, vibrace byla jiná. Takže třeba karmu z jednoho života jste platili až třeba v druhém životě nebo za dvacet, za třicet let, za deset, za strašně dlouho. Dnes jste prošli svým tělem do stavu 5D a dneska, když vevnitř tím nitrem v tom 5D stavu hmoty uděláte egoismus, do hodiny to máte na krku. Bolesti, nemoci, křeče, úrazy. Podívejte se, co se děje. To je tzv. čištění planety. Ano, planeta se otřásá. Tajfuny, zemětřesení, hromadné nenápadné nemoci. Pozor, to ještě mnoho lidí neví, že teď třeba běžné nemoci, které už třeba byly podchycené – nedávno jsem se dívala u maminky, maminka koukala na nějaký dokument – asi 30% lidí, populace, neví, že má cukrovku. A než se to dozví, tak to těm lidem zdemoluje štítnou žlázu, ledviny, nohy, cévní systém, oči..., protože i to je součástí karmu. Ti lidé zkrátka vidí svět jinak, dělají své egoismy, ta nemoc zůstane utajená do té doby, kdy je tomu člověku obrovsky špatně a skutečně onemocní anebo dokonce zemře. Je to stav, kdy to tělo je velmi vzdálené svou vibrací od nitra, které ji vyživuje.

Vy totiž máte naplnit svoji schránku Bohem. Přijmout to, co je. Teď se mísí vrstvy a já jsem pro vás přišla jako paní profesorka ze střední školy do jiného stavu hmotného světa. Protože, podívejte se tady nad ten obrázek, vy teď přecházíte přes šestou čakru výš, ale vy těch čaker v tom hmotném světě máte třináct. Nad šestou čakrou, nad satanskou hladinou, vy se už pohybujete jako Bohové. Opustíte hmotu. Po dlouhých, dlouhých peripetích, kdy se naučíte vzdát se veškeré hmoty – vzdát se dětí, vzdát se lidí, které jste milovali, kteří umřeli, bez lítostí, bez bloků – toto všechno musíte dokázat. Vzdát se i majetku, když na to přijde. Zapomenout i na sebe. Vy musíte být ti poslední. Vždycky připomínám zpětně Krista.

Ano, být poslední znamená dělat všechno jen pro radost druhých lidí a tím pádem mít radost z toho sám. Bez toho aniž bych chtěla poděkování. Protože, kdybych chtěla poděkování, dělám to pro sebe. To je egoismus. Tam jsou takové klíčky nenápadné, kdy to božství nám nastavilo úroveň vývoje. Nic nesmíte dělat pro sebe. Všechno pro svět, neboli pro celek. A tady musíte projít obrovskou škálou zkoušek. A teprve tehdy, až nezareagujete a v těch osudech to máte nastavené...

Psala mi také jedna žena dlouho smsky, ze Slovenska, její muž se s ní chtěl rozvést a ona ho milovala, nechtěla, dlouho s tím bojovala, byla nešťastná, nicméně pořád se to bortilo a bortilo, až to jeden den přijala a říkala, že zažila obrovský stav blaženosti. Říkám: „Dobře, uvidíme, co se bude dít dál“. Nicméně za pár měsíců mi napsala: „Ale Iva, keď ja ho tak milujem.“ Podívejte se, stav egoismu, vysvětlím. Jestliže mě můj partner nemiluje, nečiním mu svou blízkostí radost, já se nezbavím své lásky k němu, já ho pořád miluju... Stav lásky je vydávání. Já ho můžu milovat, i když on mě nechce. Ale hlavně, když mě nechce a já udělám všechno pro to, aby mě měl rád a pořád to nefunguje z jeho strany, tak protože ho mám ráda, tak mu tu svobodu ráda dám. A budu šťastná, že jsem mu alespoň takhle mohla udělat radost. Jestliže se ještě budu litovat jako Iva, že když já ho tolik miluju a on mě nechce, tak ještě pořád miluju víc

sebe než jeho. Tam jsou tak skryté egoismy... Vy všichni... svět je celek, Bůh je celek a jdeme do Jednoty... vy jste každý z těch lidí. Já bych také nechtěla, aby mě někdo nutil, abych s ním byla, když by to nebyla moje parketa. To zkrátka nejde. To nejde druhého člověka... Tady jsou programy, kdy vy to DNA máte nastavené, co všechno se má dít. Ten vývoj je daný. My máme obrovsky malou vůli. Nepatrnou vůli jako člověk. Ta je úplně zanedbatelná. Protože vy nejste lidé. Vy jste ti, kteří si to vybrali, sem, v iluzi, abyste se našli jako Bohové. Je to taková hra na schovávanou.

Tak a jsem u pana docenta Miloslava Krále. Nedávno mě oslovil pán, který vydal ve Zlíně jeho knihu, je to milý starý pán, je mu čtyřiaosmdesát let. A je to človíček, který se vlastně narodil v roce 1929 v rodině, která byla hluboce věřící, ale on sám, protože byl velmi, velmi nadaný inteligencí... To už víte, že moudrost a inteligence je něco jiného.

INTELIGENCE je program života, kdy vy tady máte každý svoji inteligenci člověka na to, co tu máte udělat. Někdo má být vědcem, někdo má být prodavačem, někdo má být, já nevím, lékařem... přesně tu dávku v tom DNA máte.

MOUDROST je součet všech zkušeností, ta se týká božství. To může být člověk, který může mít inteligenci docela nízkou, ale nepotřebuje ji.

Takový typ člověka jsem já. Já nemám moc velikou inteligenci. Také k čemu. Já vás přišla učit optimismu. K tomu moc inteligence nepotřebuju. Já si samozřejmě umím spočítat, kolik dostanu zpátky v obchodě, to mi stačí pro můj život a pro mou práci. Spíš jsem dostala dar v rukou, modelovat, také proto dělám lidem zuby. Ale hlavně jsem dostala dar v tom programu DNA, kdy jsem vám směla přinést tyto informace. To je obrovský dar, věřte mi. A vidíte, jenom optimismem se naladíte na souhlas původního programu Boha. Tak jo. Ano. Proč bych měla lidem vracet jejich konání v dřívějších časech? Já jsem se ani nikdy nesetkala extrémně s něčím, kromě jistého úseku v mém životě, a to bylo velmi obtížné, ale zvládla jsem to zase v optimismu a ve spokojenosti a právě kvůli vám. Pak už jsem toho využívala k tomu, aby lidé, kteří ke mně chodili a byli zdrceni svými osudy, abych jim ukazovala ten lepší pohled na věc. A oni se vynořovali. To už byla velká praxe pro mě, pro tuto dobu, kdy jsem vám tyto informace směla přinést.

Takže vidíte, že teď je velice chaotická doba a je velice mnoho útoků. Ty útoky jsou velice nutné. Protože vy už víte, že když jdeme ze třídy do třídy – a teď si zkuste představit, nebudeme se koukat na třídy nižší, které tady existují – nevědomí teď vstupují do černé magie. Ony se hýbají ty třídy, černí mágové odkládají černou magii a bílí mágové, pro ty jsem přišla já. Do stavu pokory, abych vás převedla jako převaděč do stavu vědomí 5D. Nicméně, vy už víte, že každá platba se musí zaplatit. To znamená, že každá ta vrstva, ta třída, má své dluhy, které v nevědomí svého skutečného bytí udělala.

Takže na bílé mágy útočí černí mágové. Je to logické, protože v minulosti si zapsali karmu jako černý mág. Je jednoduché zastavit tuto karmu, ale samozřejmě jako bílí mágové ještě považují život a svět jako dobrý a špatný, žijí v dualitě, proto také považují

nemoc za špatnou a zasahují karemně do karem druhých lidí, než si prožijí určité zkušenosti.

Jestliže na vás bude útočit někdo černou magií, nesmíte ho považovat za špatného. Soucítit, protože on v tu chvíli, a vy to víte, si zapisuje obrovskou dardu sám na sebe. Když vy byste mu to vrátili, zapsali byste si znova na sebe nějaký další útok. Ne. Soucítit, nepovažovat ho za špatného, nepomlouvat, nefňukat, nenenávidět... zkrátka, nic. Čakerní systém musí být čistý. Je to velmi těžké.

Koukám, vy tam odfukujete, jste něco zažila, že jo?

Teď je toho opravdu hodně. Nebojte se toho, to nic není. Nesmíte skutečně zaútočit ani myšlenkou. Tehdy to přestane. A naopak. Vy máte sklizené, máte čistý štít, další útok nemůže přijít, když sama vlastně něco nevybudíte. Nezapomeňte, že vše je „má dáti, dal“. Nic jiného neexistuje. Vy musíte být čistí jako sklo.

Čistotu, to znamená vás, kteří jste schopní pochopit, co vám přináším, na vás zase bude útočit ještě tzv. bílé mágovství, kdy ještě přeci jenom někde něco využijete, abyste si pomohli. Prosím vás, to, když to uděláte, není to zas tak extrémní, zase si to trochu v čase prodloužíte. Nicméně skutečný stav přechodu do 5D je, vzpomeňte si na Krista, sklidit poslední platbu.

Takže, stav mechanismu převodu je, že zastavíte negativní emoce na všech pěti čakrách. Víte to, jaké to ty emoce jsou? Na jedničce nesmí být pocit, že je to špatně nebo je někdo špatný – on je jaký je. Žádná vztahovka, nesmí vám to vadit, žádné zlosti, žádné odmítání nebo pocity, že jste hrnutí někým – ne, si stoupnu a řeknu to tomu člověku „ne, tohle já neudělám“, v klidu, v míru, jenom pusou, dát mu to najevo, bez pocitu takové té vibrace na té trojce, kdy vy byste ho takhle odtlačili a shodili ho ze skály dolů... zbytečné. Pocity lítosti, že mně se to děje... Vždyť to je můj osud, který jsem si zvolila, aby se mi to dělo. Tak teď to vydržím. Mám, co jsem si zasela. Bez nenávisti, bez kritiky, bez posuzování.

Proč bych měla někoho posuzovat za jeho činy, když se tím sama umažu? Má to vejšku? On umí to, co umí. Já mu smím poradit. Ale buď mě poslechne anebo bude pokračovat a vím, že to není ještě v jeho moci a ještě nemá něco nabraného, tak si počkám. Třeba mu to dojde za rok, za dva, za deset. Jednou mu to dojde, to si pište.

Všichni tu cestu jednou zvládnete. I ti, kteří se dnes narodili poprvé ve hmotě, a čeká je ještě dlouhá cesta, tam jednou dojdou. Každý v čase jindy, přesně tak jak celá škála tříd je v deváté třídě třeba. Prvňáci až deváťáci. A považovat dolů z devítky toho prvňáka za špatného, to je blbost, to je nesmysl. Já kdysi, si pamatuju, jak mi bylo hrozně, když jsem se naučila počítat do deseti, jak to bylo tenkrát těžké.

Je to nutné, nikdo není špatný, nikdo nedělá chyby, my se jenom vyvíjíme. To je všechno.

Dane, není čas na přestávku? Tak máte asi čtvrt hodinu přestávku, abyste si odfrkli.

Vy jste tak ohleduplní všichni. To je krásné, děkuji.

Doufám, že jste se občerstvili všichni. Tady paní Markita s rodinou se o vás skutečně postarala. Ty koláče jsou jeden lepší než druhý a všechny chlebíky s tím občerstvením jsou připravené perfektně.

Ne, ne, všechno by to nestihla a ona se mi chtěla věnovat a musím jí ještě poděkovat i před vámi, protože si to fakt zaslouží. Minulý týden byla před kolapsem, protože jestli jste viděli moje... můj plán na těch webovkách, tak já skutečně celý rok každý pátek odjíždím, vracím se v noci za maminkou na neděli a to tělo přeci jenom dostane na frak. Jezdím ráda, já jsem to minimalizovala, ale byla jsem už unavená jako tělo. Přes týden já pracuji do jedenácti každý den od rána od sedmi, takže není vlastně kdy tělesně odpočívat. I proto jsem byla vlastně ráda, že ten Otec už mě teď vlastně vyvazuje, když už vám řeknu vlastně celý ten objem těch informací. Protože si ráda odpočinu.

A je to také i z jiného důvodu, protože jste takové děti, které se najednou naučí chodit na těch jiných nožičkách, ještě vám to někde tak trochu škobrtne, zakopne, ale už víte, o co kráčí, a vy se musíte naučit chodit bez berličky, to znamená bez Ivanky. A proto je důležité, abych na krátký čas zmizela.

Já nezmizím úplně, protože na webových stránkách teď na konci ve spolupráci s mojí dcerou Petrou a s Danem tam jednou za měsíc vždycky něco uveřejním, abyste věděli, že existuju, že na vás myslím. A budeme tam také uveřejňovat – abyste viděli, že se staví centrum, kam si budete moct přijít popovídat o praxi. To je důležité. Bude to fakt takové přátelské popovídání.

Každý ten člověk, když má ještě zbytky toho egoismu, tak ty klapky – oni tomu říkají závoje – ještě trošku má. On by to uměl vyřešit u druhého člověka, kde ten egoismus není zapasovaný, ale jakmile to máte k těm vašim blízkým v tom vašem osudu, tak je to těžší. Možná se stačí trošku vyvázat tím, že si řeknete „co bych poradil druhému člověku, kdyby byl v mojí situaci?“ Tak byste si trošku ulevili. Anebo tedy říct si třeba „co by mi řekla Ivča?“ ... Ale, uvidíte, že to půjde. Stačí krůček za krůčkem...

A z toho důvodu vlastně jsem vám vzatá v osudu, ten osud skutečně je tak nastavený. Já ale nezmizím úplně. Budu tam ty vzkazy dávat, budeme ukazovat, když se otevře centrum – je tam newsletter, když byste se přihlásili, tak byste dostávali zprávy a fotografie, že se skutečně staví, že to pokračuje, kdy se bude otvírat a jaké akce se tam budou dít.

Prosím? (otázka není slyšet) ... Víte co, to ne. Moje práce tam bude zadarmo. V té době už tady bude můj muž a už bude všechno pro nás jinak. Já akorát už nebudu v laboratoři. Budu tam od pondělka do pátku, vy si zaplatíte jenom ubytování, nic jiného a nebude to – nebojte se, ty ceny nebudou obrovské, navíc se tam plánuje rozšiřování ještě přes jednu stodolu, tam by bylo asi jenom bydlení jako palandy, kdyby někdo neměl peníze a chtěl si vzít vlastní karimatku a postel a spacák, aby to bylo minimální, a pak ještě jsme zvažovali variantu, že lidé, kteří jsou úplně bez peněz, že by třeba jednou za dva měsíce nebo za měsíc bychom udělali ten týdenní pobyt úplně zadarmo – je to tedy bez jídla, je to jenom se snídání... ale tam je kuchyňka, tam se plánuje... s tím že aby ti lidé neměli špatný pocit, že jsou někde dlužní, aby i ti se měli šanci posunout dál, tak bychom třeba šli posekat trávu nebo udělali seno nebo shrabali něco,

aby jedno to dopoledne jsme něco jakoby udělali. Tak to je jediné, co bychom ještě pro ty lidi mohli udělat, když by někdo neměl vůbec peníze. Takže to také lze takto udělat... Ty moje děti jsou hodně šikovné, oni si s tím poradí, to já jim tu hmotnou stránku nechám. V tu dobu tam budu od pondělka do pátku pro vás, a pak budu mít konečně volný víkend. Dokud bude moje maminka žít, tak budeme jezdit do Teplic na víkend a když už by potom nežila, tak bych prodala dům a rozdělila bych to dětem do tohoto centra a do francouzského centra, protože moje druhá dcera dělá něco podobného na zámku Chamblard [šamblard] ve Francii pod Lyonem, a tam to je pro mě z ruky, to je hodně obtížné. Tam to bude fungovat jiným způsobem, nicméně, pak už vidíte, že třetinu z toho domu to potom nezůstane, takže nebudeme mít problémy finanční, a pak bychom odjížděli do domu, který má můj muž blízko Karlových Varů. Takže pak by se to vyřešilo. A akce budou pokračovat pak i o víkendech, ale to budou akce mých dětí, kteří si tam budou dělat třeba jógu s dětma nebo nějaké jiné, to už nechám na nich.

Je to asi půl hodinu po dálnici z Prahy směrem na Chomutov a je to na začátku – začíná tam České Středohoří. Je to u Louny. Když si najdete na mapě Louny, tak je to blízko a ta cesta je příjemná. Je to, jako když jedete na letiště Ruzyně, tak to je ta výpadovka na ten Chomutov, a pak je to tak dvacet pětadvacet minut. Je to pod Oblíkem, to je druhá hora. První je Raná, tam se lítá na rogalu, je tam letiště, je tam hodně krásná příroda všude v tom Českém Středohoří, takže my plánujeme, že dopoledne by byly besedy a diskuze zhruba těch dvaceti lidí, to je ta základní kapacita, která tam je, a odpoledne by každý si po dvou hodinách šel popovídat ke mně vždycky v tom týdnu, zbytek by se šel relaxovat někam, je tam obrovské množství míst, kam byste se mohli zajet podívat. Je tam fakt hezky. A navíc tam jsou všude báječní lidé. Jak se to združuje. Ano, skutečně vrána k vráně sedá, ty vibrace se přitahují. To jste už mohli zjistit ve svém životě, že najednou, když se vy změníte, tak se změní i to vase okolí. Tam najednou přichází úplně jiní lidé a jiné věci vám do života, obrovsky rychle se to mění.

Takže, já se vrátím k bílým mágům. Bílí mágové samozřejmě jsou hodní. Ano, oni jsou hodní. Mně asi před rokem psala jedna paní, která psala teď minulý týden a před tím rokem mi napsala: „Paní Ivanko, vy nadřžujete lékařům...“ ... a že pomlouvám, nebo ubližuju, v tom smyslu, že ubližuju léčitelům. Já jsem jí říkala: „Nezlobte se, tak to není. Uvědomte si, že základní přednášky mluví o tom, že vše je dobré. Oni jsou všichni dobří. A vlastně poznáte to velmi brzo, protože... „ a vysvětlila jsem jí systém, který teď nastává. Protože léčitelé vlastně zasahují čáry máry fuk. Vůlí člověka, který si myslí, že nemoc je špatná. Jenže tím berou tomu člověku šanci naučit se žít v Jednotě. Každý z vás se musí naučit dostat do sebe své božství, abyste byli trvale zdraví. Vy sami to máte ve svých rukou, a proto jste se narodili. Do tohoto systému hmotného, abyste se navrátili do vědomí božství. On teď je veliký chaos, protože v současnosti na planetě jsou oba systémy propojené. Je tu i 3D svět a je tu i 5D svět. A ten 5D svět ještě není dostatečně čistý, protože vy ještě přeci jenom uděláte nějaký odpor. Třeba jenom situační, ani si to neuvědomujete.

Teď jsem o tom mluvila s jednou paní. Jde třeba neodpustit situačně. Když vám vadí nějaká situace, která proběhla.

Vy nesmíte žít pod egoismem. Ego umírá v přítomnosti. Jenže mnoho lidí neví, co to přítomnost je.

Velmi blízko mi je pan Edgar Tolle, který ale vlastně říká opak než já, on jde opačnou cestou, on se soustřeďuje na přítomný okamžik, kdy potom to odpadává. Jenže tam není základ, není řečeno, co to ta přítomnost je. Čas neexistuje. Přítomnost není časový úsek. Přítomnost je souhlas v klidu a spokojenosti s tím, co se teď děje. Je to přijetí, neboli pokora. Zase jsme u Krista.

Jestliže jste spokojení, ego mlčí. Umřelo. Tady jde o to, abyste ho nenechali se znova narodit. Abyste furt byli spokojení. Jestliže jste nespokojení do minulosti, tzn. řešíte s někým něco, myslíte si o někom, že byl špatný, třeba i o sobě, pozor. Tehdy jsem udělal to a to a byl jsem špatný. To není pravda. Vy jste tenkrát zareagovali takhle a je to úžasné, že jste tak zareagovali, protože víte, že už to nikdy neuděláte. Kdybyste to neprožili, tak byste to nevěděli.

Vy fakt můžete zpracovat úplně všechno. Na každé čakře, každé podmínky, všechno bylo dobře.

Na dvojce – oni udělali vám něco, abyste zjistili, jestli vám to vadilo nebo ne, jestli umíte nebo neumíte odpouštět. Ale pozor – i vy druhým jste udělali nějakou ptákovinu, aby i oni byli prozkoušení, jestli vám umí odpustit. Tak proč si vyčítat, že jste jim posloužili, protože my se učíme jako buňky ve skupině. My se vždycky učíme skupinově.

Kdybyste tady byli sami, tak to byste mohli zůstat v původní fázi Boha. Ten Bůh se takhle rozdobil do hmoty, aby nás bylo hodně, aby nebyl sám. Zkuste si představit vědomí samotného Boha žitého v nicotě, v temnu, ve tmě... to je těžké. Eony věků... no do prdele, to je tedy život, to nejde, to nejde. Takže vlastně to původní božství si vymyslelo systém programů a vše je skutečně nakódované ve vašich tělech, v tzv. DNA šroubovici.

Já jsem tohle zažívala, protože oni mě nechali spát. Přeci jenom nějaké to ego jsem měla. Byla jsem jako holka velmi tvrdohlavá, aby mi něco nechali, protože zkuste si představit, kdybych všechno uměla, celých těch čtyřicet let bych nic neřešila, to by bylo hrozně nudné. Vy tady fakt se bavíte tím životem, tím, co se děje. A tak, když potom přišel čas a blížil se čas toho, kdy jsem měla začít už pracovat ve prospěch Otce a blížít se k tréninku na tuhle dobu, tak začali v noci ke mně chodit a stahovali mi závoje. Ty andělské ruce vždycky takhle přišli, sebrali mi něco, pak mě třeba den bolela hlava – to je jak když vám takhle někdo zasekne sekyrku do hlavy. Obrovská bolest. Můj muž také. My jsme vždycky byli ve společné fázi, protože my jsme jedna bytost. Pomalu zase jsme se vyvíjeli a trvalo patnáct let – pozor, to je shora velmi krátký čas – než jsem si odžila všechny věci, ale pak se děly v noci divné věci. Jakmile mi sebrali závoj, tak vždycky pár týdnů potom jsem já jezdila po takové kolejnici, která byla takhle zatočená, až se mi motala hlava – ty jo, já se pozvracím, co to je? A jsou tam i pražce, to byly takové ty spojnice... Až pak mi po letech, asi po sedmi letech mi došlo, že to je DNA. Tím, jak mi sundali ten závoj toho egoismu – vy ten egoismus máte v určité síle a teď ho zeslabujete

tím vývojem, tím osudem – já jsem si pak nemusela prožít určitý úsek tady v tom osudu, ale ono už to bylo dopředu vymyšlené...

Fakt jsou neuvěřitelné věci, které tady existují, o kterých běžně lidé nemají ani páru. A i jsem věděla, kdy přicházely stavy a kdy mě kontrolovali shůry ti samí andělé přes oči druhých lidí.

Já si pamatuji, kdysi dávno, v jednom malém horském městečku, tam jsem jezdila za jednou rodinou a měli malou čtyřletou holčičku. A tam žila její babička, já jsem za nimi jezdila, ti rodiče bydleli v prvním patře a hrozně na té holčičce viseli. Té nesměl nikdo zkrivit vlasek. Ona byla hrozně milá, fajn holka. A jednou já jsem tam přijela a měla jsem na krku takové kamínky na kůžičkách takhle pověšené a ona: „Jé, Ivanko, můžu si to vzít?“ Já říkám: „To víš, že jo.“ Teď jsem to takhle vzala, pověsila jsem jí to na ten krk, s tím, že ona to ty tři dny – pátek, sobota, neděle – bude nosit. Kdyby si to nechala, vůbec nic by se nedělo. Představte si, to bylo v takovém vysokohorském městečku, kde vlastně ta silnice, to bylo v kopcích kaskáda domů vyskládaná – tam byla jednosměrka. Tam se fakt vešly jenom dvě auta, a když tam potom parkovaly ty auta, tak jenom jedno auto smělo projet. A když se chtělo vrátit, nemohlo, muselo sjet dva kilometry, než se zase vrátilo přes město, ten nájezd zase do té jednosměrky. A jednou sedím takhle u té babičky, holčička přišla, držela, měla na sobě ty kamínky a najednou ta babička – jsem viděla, jak jí ztmavly oči, otočila ty oči a říká jí... Ne, ona nebyla, ona je měla nahoře, byla tam sama bez těch kamínků. ...A říká jí: „Už jsi vrátila Ivance ty kamínky?“ Mně ještě tak napadlo „proč to říká?“, takový údiv. A ta Tereška: „Ne, ještě ne.“ A teď takovým ostrým hlasem, to ani nebyla ta žena, říká: „Koukej je přinést, Ivanka jede za chvíli domů, ne, aby sis je nechala.“ Teď ta holčina odběhla a já říkám: „Ty, prosím tě, proč takhle vyvádíš. I kdybych je tady nechala, vůbec o nic nejde.“ A teď si představte, co se dělo. To bylo neuvěřitelné. Najednou vidím, jak před tím oknem přejela taková veliká dodávka, veliké auto a začalo troubit. Já jsem tam měla parkovat auto. A tam to bylo hodně úzké, ta dodávka byla široká, tak nemohla projet. A já říkám: „Ježíši, já tam překážím, já tam vyběhnu.“ Takže já jsem vyběhla, skočila jsem do auta a teď jsem musela objet, asi deset minut to trvalo, takhle celý ten systém těch silnic, přijdu domů, zaparkuju, ta dodávka už odjela a slyším uvnitř obrovský řev. Ta holka tak plakala. A teď pozor i rodiče, ta matka s otcem – té babičce: „Cos jí řekla?“ „Ať jí dá ty kameny.“ ... Scéna, obrovská scéna toho otce té holčičky na tu babičku. A jak jsem vběhla do toho mumraje, to je scéna, ti lidé pak to řeší, obrovsky agresivně, slovně, zlostně... Tak říkám: „Petře, prosím tě, tak to není, ona jenom chtěla říct, jestli by ty kameny vrátila. Vůbec o to nejde, i kdyby je nepřinesla, nic se neděje. Ta babička za to nemůže.“ Jak takhle mluvím, tak jsem viděla, jak ten Petr takhle jihnul, jak viděl, že ta malá to přehnala a plakala nahoře. On si myslel, že bůhvíco jsme jí řekli. A najednou jsem viděla ty oči té staré babičky, jak takhle – to nebyla ona – ze shora vyvolali takovou situaci, aby viděli, jak já dovedu tuhle situaci zpacifikovat, jak ji dovedu zklidnit, to bylo neuvěřitelné.

Všechno je hra. Všechno, co vy tady prožíváte na ulicích, se sousedy a v práci, se šéfem... Pozor. Stačí postoj. Vnitřní postoj obrovského soucitu s agresivním šéfem. K ostatním lidem se bude chovat stejně, k vám ne. Je fakt neuvěřitelný, jak se budete moct

osvobozovat. Tohle není magie, to je soucit s tím člověkem, protože víte, co jeho potká. A tohle zažít je neuvěřitelná věc.

Najednou budete vidět, jak ten Bůh existuje, jak ze všech tváří na vás kouká. Občas se to vymění za toho zkoušejícího, pozor. Když vydržíte a na ty oči černé, na ty negativní budete mluvit se soucitem, s láskou, bez odsudku, bez těch různých negativních emocí, které běžně byste používali, že je špatný a že je takový a makový a proč je takový... Ne, ne, ne, jenom to vyřešit. To tělo máte k dispozici jako nástroj, abyste to tomu Satanovi řekli v klidu a v míru a osvobodili toho člověka, toho Boha pod tím egoismem.

Tehdy už pomáháte světu, obrovsky, skutečně, to je obrovský dar. Nicméně systém osvobození je takový, skutečně končí posledními platbami.

Jestliže přestanete dělat negativní emoce, začne se otevírat brána nad vámi. Tady se otevře systém zákona hmoty. Musíte skutečně odevzdat úplně všechno. Projdete zkouškami odevzdání lidských těl, které milujete, která se pohybují vedle vás, to je ta hmota iluzorní. Musíte projít zkouškami, že vám skutečně nevádí jakýkoliv druh osudu. Je jedno, jestli jste přišli o práci, řešíte různé jiné věci... Vy máte skutečně tím tělem tu práci hledat, ale v klidu a v míru, zůstat klidní, přijímat to, co přichází a vyřešit to. Přijdou veliké zátěže, věřte mi, protože vy musíte být skutečně prozkoušeni, že vydržíte úplně všechno. Jakmile zachováte klid v tom stavu, vše se urovná.

Existují hluboce, ale hluboce skryté egoismy, o kterých ani nevíte. Nedávno jsem komunikovala s ženou, to bylo úžasné a to vám musím říct, protože vy neznáte většinou audio přednášky, protože lidé si myslí, že konají čistě. Ono to tak vypadá, ale vždycky jde ještě o kousek víc. Skutečně jde o kousek víc.

Já jsem jela do Tábora a psala mi mail žena předtím, já už mám teď i v telefonu, občas odpovídám i přes telefony, to jste si asi všimli, jestli jsem vám někomu odpověděla, když to tedy jde... ze Slovenska to tedy nejde mailem. Tady to nemám vyřízené, ale v Čechách, když jsem a třeba čekám na otisky nebo někde mám prostoj, tak sem tam jenom něco malinko vyřídím, co to jde, protože vím, že většinou čekáte na odpovědi, ale fakt nestíhám, takže všem se velice omlouvám, pokud jsem vám neodpověděla.

A tahle žena psala, že už půl roku poslouchá moje přednášky, ona totiž přišla o manžela a dá se říct, že přišla o dvě dcery, protože s ní nechtějí komunikovat, nestýkají se s ní, nemůže dům prodat, žije u lesa, dům je neprodejný někde na samotě, špatně se prodává a ona nemá práci... všechno je jakoby negativní... a ona říká „a já poslouchám ty audio“, a teď dobře poslouchejte, už i vy to uslyšíte, „já už všechno dělám tak, jak to tam říkáš a furt se to nemění“. Vidíte? To je egoismus, ona to dělá proto, aby se to změnilo. Jsem jí řekla: „Podívej se, ty musíš zastavit ten výsledek. Neočekávej výsledek. Ty se musíš tak chovat, i kdyby žádný výsledek... Stanov si hladinu. Kdybych to byla já, tak bych si řekla, i kdyby se do smrti nic nezměnilo, tak se stejně budu tak chovat“ Už to jinak pak nejde. A ona mi napsala: „No jo, ale já bych chtěla mít ještě nějakého partnera a možná rodinu, víš, když je víc lidí, tak se dá svěřit druhému člověku.“ A to už jsem musela přitlačit, tak jsem jí řekla: „Víš, co bych udělala? Já bych byla obrovsky šťastná, že v té mizérii žiju sama. Že se mnou nikdo nemá hlad a nemá se čím přikrýt.“ To je přeci

obrovské, představte si, že by měla v té mizérii děti, toho hladu a toho stavu bez práce, bez ničeho... A ona mi napsala: „Ježišmaria, já jsem egoista.“

Ano, když ještě pořád myslíte na sebe, tak ještě pořád je tam ta myšlenka egoismu. Proto říkám, zapomeňte na sebe. To nic není, já to přežiju, já se přikryju ráda sama v té mizérii, já to vydržím, to nic není. A furt budu spokojená. Vždyť může být hůř, může o ten dům přijít, bude spát někde pod mostem. Ještě bych ráda, že mám most. (smích)

Víte, ale takovému člověku se to nestane, to je paradoxní, to je právě to, s čím vy ještě kalkulujete. Takovému člověku už se to pak nestane. Vždycky bude někde nějaká pomocná ruka, která vlastně vám přijde ku pomoci, protože tehdy už žijete Jednotu, vy jste pak všechno.

Jestliže se tady otevře ta hladina, jste všechno, každý člověk, na kterého se podíváte. Tohle už je systém tzv. Svatého grálu a hlavně systém učitele. Jakmile se nad každým z vás otevře tahle brána, tzn., že zastavíte, to je 4. dimenze, když zastavíte negativní emoce na všech pěti čakrách. V jedničce až v pětce. Přestanete se bránit, slyšíte to? Jste pokorní. V prožitcích. Tělem si dělejte, co chcete. Ale v prožitku musíte přijímat to, co se děje bez negativních emocí. Tehdy se stane, že se otevře tahle brána. Vy totiž pokorně přijmete osud a tím se stanete Bohem, protože původní osud vámi vybraný je realitou toho člověka. Tam je rovnítko. Svatý grál skutečně existuje. Svatým grálem byli všichni ti svatí, kteří vám tyto zprávy přinášeli. Svatý grál ale hledalo spoustu černých mágů, aby byli mocní, aby ovládali peníze... Ano. Ale pozor, to nepřichází přes peníze a přes hmotu. V pravou chvíli dostanu, co mám.

Vzpomeňte si na základní přednášky, jak jsem vyprávěla, jak jsem dostala tu večeři, tu polévku vietnamskou nebo čínskou v té kouli od toho člověka, kterého jsem jenom potkávala, a jenom jsme se zdravili. Kdykoliv cokoliv potřebujete, vy to potom dostanete a vy pro to nemusíte mít prostředky. Přišly mi čtyři auta. Já jsem si fakt koupila jenom jedno a to ještě mi přišli na půl ty peníze. To se děly tak zázračné věci, neuvěřitelné. I jak se ta auta vyměnila, sama, co se dělo při těch věcech. Kolikrát přišel i příkaz ze shora, protože já jsem byla i někdy konzervativní a nechtěla jsem „to auto mi ještě stačí“. Oni věděli, že to auto by se mi rozspalo, to je shora vidět.

Pak už i ta hmota vám začne sloužit. Ano, to je služba hmotou.

U takového člověka ale musí dojít k tomu, těsně než se otevře tady Svatý grál, že zaplatíte poslední platby. To znamená, když přestanete dělat negativní emoce v přítomnosti tady, už budete spokojení, začnou se minulostní bloky, kdysi dávno v minulosti zapsané, čistit. A v té chvíli vy nesmíte jít za někým, kdo vám sebere karmu, tzn. léčitelem. Vy smíte používat bylinky, čištění... a pozor a ještě současně paralelně musíte být šťastní, že tu bolest nebo nemoc máte.

Šťastní neznamená, že budete ejchuchovat „to je super, jak mě to bolí“. To by si druzí mysleli, že jste prdlí a i ten odsudek by byl na vašem triku, protože vy byste je zatáhli... Ne, ne, ne, to si schovávejte. Tady to štěstí smíte provozovat tím, že tu nemoc nebo bolest pozorujete a víte, že si ji zasloužíte. Ano, systém poslední platby je vyrovnáním posledního odporu. Kdybych totiž já tu poslední bolest nebo nemoc nechtěla, prožitek

nechci, to je další odpor. Takže tu poslední si fakt musíte prožít. Občas si i můžete pomoc něčím proti bolesti, někdy to nejde, věřte mi. Jenom se musíte dotýkat té hmoty, nad kterou pak jste. Stav 5D je, že pak shlížím na to tělo. A ono je mým – a teď se neděste – je to fakt zvíře. To tělo je zvíře. Jako když máte pejska. A milujete ho. A pohladíte ho. Máte ho milovat, vidíte to? Člověk, který by nemiloval sám sebe, myslel by si, že je špatný, ten se tam nedostane. To musí být komplexní. To tělo pohladíte, umyjete ho, tady ho položím, odpočinu si... Pozor, když ho něco bolí, to není vaše. Vás jako Bohy nemůže nic bolet, vás bolí to tělo, protože předtím jste tam chyběli, měli jste pocit, že jste to vy.

Tady je najednou stav úplně jiný. A teď pozor, tohle musíte dokázat. Jakmile se někdo nechá chytit od různých stavů, které tady teď běhají po internetu, já vám nedoporučuji, abyste tam chodili, ale zase, vidíte, že vše je dobré. Pokaždě někdo na to klikne, chce slyšet. Nemá dočištěnou bílou magii, musí si prožít zkušenost.

Ta žena mi psala před rokem, že odmítám ty léčitele a je to čtrnáct dní, napsala krásný dopis a napsala mi „vy jste měla pravdu, já jsem si prošla takovým peklem, já už vím, o čem jste mluvila před rokem, ano, já souhlasím a já si to zasloužím, já jsem skutečně zasahovala a dnes jsem přišla skutečně o všechno mojí vinou“.

Ano, bílý mág totiž považuje – a teď dobře poslouchajte – nemoc za špatnou. Vidíte? To už je na jedničce. Bílí mágové dneska mají bolesti v nohách a většinou i na dvojce. Znam spousty bílých mágů, kteří dneska ani nechodí, nebo jsou na plenách. Přestože udělali jakoby dobro, spoustu dobra. Ano, v tu dobu, jenže oni to potřebovali pochopit. To je systém učení.

Navíc, ne všichni bílí mágové, ale někteří z nich jsou ještě pyšní, protože když tohle umí ten člověk, tak si myslí, že je lepší. Je to tak. Umím víc něco. Pozor, jenže systém Boha je celek. Jestliže já si o sobě budu myslet, že jsem lepší, současně vlastně tam je dualita. Systém duality je, že já si o druhých lidech myslím, že jsou horší. Jenže Bůh neví, on neumí rozeznávat limity. U něj je dobro a zbytek je dualita. To je špatně. To znamená, že vy si proboha myslíte, že jsou špatní. Tehdy se uzavírá první čakra a někdy, když vám to ještě vadí, tak druhá čakra, takže ti lidé jsou dnes nemocní, ale pozor, ta nemoc je pro ně požehnáním, protože ona je zastavuje od těch činností, které kdy dělali. Vidíte, jak je to dokonale vymyšlené? Jak je všechno skutečně dobré?

Jsou věci, které pochopíte, až když si všim projdete.

Třeba každá karmická nemoc, co se tady vyskytuje, je vámi vybraná. Vy jste si vybrali tělo s DNA, které ho obsahuje. A pro vás to znamená učení trpělivosti sami se sebou. A pozor, i pro to okolí – i oni vás mají pro to, aby vás nelitovali, aby se o vás mohli postarat. Váš osud totiž je dokonale nastavený jako jógová cesta.

JÓGA totiž není jenom cvičení těla, ale je tam spousta cvičení psychických pozic, jako je karmajóga, tzn. starat se o druhé a zapomenout na to, že se starám já jako člověk. Moje karmajóga jsou přednášky, kdy za vámi jezdím moc ráda, protože vás obrovsky miluju a nedělám to já, já jenom přijdu a On mluví. Já si někdy ani nepamatuju, co jsem říkala.

Možná už to zažíváte. Jak na vás koukám, tak už jste to někdy zažili, že najednou nevíte, co jste dělali třeba dvě hodiny. Ano, to dělá pak božství, si vás převezme. Nebojte se toho, prosím vás, nejste blbí ani dementní, to je stav, kdy začne vypínat a spínat vlastně levá a pravá hemisféra, ony se potřebují doladit, takže nebojte se toho, to všechno zmizí. Je to součástí toho, že ego sídlí v levé hemisféře a jestliže přestanete dělat negativní emoce, ona vlastně najednou ztrácí pocity. Ona umí počítat, řadit, všechno to, co dělá ego a najednou vy to nepoužíváte. Ta nabídka tam je a vy to nepoužíváte, takže to je přesun jakoby hemisfér. Pravá hemisféra je vlastně cítění Boha, ta se týká sice hmotného světa jako schránky, ale už ve vyšší fázi. Zase vám sepne, nebojte se, ta levá hemisféra, ale už ji budete využívat ve spolupráci s oběma. Ve 3D stavu ta pravá hemisféra spí. To bylo všeobecně známé, že náš mozek vlastně jenom asi na 4-5%, víc nevyužíval věci, které má. A teď vývojově dostanete větší kus k dispozici, protože už si to vývojově zasloužíte.

Takže vidíte jak systém posledních pár let – a teď si představte, že teď existuje přes ten internet nabídka třeba na různé meditace, kde vám dorostou různé orgány. Copak to asi je? To je magie a černá magie dokonce v kombinaci s bílou magií, protože ti lidé, kteří to provozují, si za to nechávají ještě hodně těžce platit, takže i ta černá tam je, jenže vy jste se přišli naučit být Bohem. Umět to sami bez pomoci čarýmáru. Jestliže naleju Boha do hmoty, to tělo je vždycky jenom čisté a zdravé. K tomu vede dlouhá cesta. Přes tyhle dva stavy černé a bílé magie. A přes odložení poslední platby. Po poslední platbě se tady otevře ta brána a vy se stáváte Svatým grálem.

Moc dobře víte, že černí mágové hledali Svatý grál, protože chtěli být mocní, chtěli být bohatí. Oni to viděli skutečně ve stavu nějakého poháru a on je to pohár. Je to pohár vlastně nitra toho člověka. Paradoxní je a tady vidíte, jak je božství dokonalé, jak ten systém energií celku je dokonalý, protože, jestliže se dostanete do stavu tohoto Svatého grálu, za prvé jste skutečně nejmocnější, na vás už nikdo nikdy nezaútočí, není to možné. I kdyby chtěl, úmyslem, tak zaútočí sám na sebe, protože jste nitro toho člověka.

Zažila jsem to, já mám kamarádku a její syn dělá černou magii ještě. Neumí se vymanit. Je to hodný kluk, ale velmi zvláštní. Také ona ví, je to obrovská duše, že ho má milovat a miluje ho. Také možná proto jsme se potkali. A on, když vylezly přednášky, on mě znal ještě mnohem dřív, ona u mě byla na výkladu asi pět let předtím, než vylezly přednášky základní v roce 2011 a v době, kdy už měla doma ty přednášky, jednou je poslouchala v obýváku, tak on rozrazil dveře, něco jí vyčítal, zlobil se na ní a najednou mě viděl v tom obrázku toho počítače a řekl něco urážlivého. Ona říkala „fakt na tebe hodil nějakou ošklivost velikou... a najednou jsem byla v šoku, protože on najednou měl vyděšený výraz, chytil se za břicho, začal couvat a říkal - „promiň, promiň, to jsem nechtěl“ – to bylo poprvé, co jsem ho slyšela, že se někdy omluvil.“

On najednou cítil – vy jste potom vlastně Bůh, a když je zaútočeno pod tou hladinou toho 3D na toho člověka, na tu iluzorní schránku, tak ten člověk to ucítí sám v sobě. A vy nemusíte nikdy útočit. Ta ochrana je obrovská. Největší zbraní ve Vesmíru je láska. To jsem vám říkala už na začátku. Láska rovná se Jednota. Vy se tam dostanete jenom souhlasem s tím, co všechno se vám teď v těch osudech děje. To je rovnítko. Kristus

rovnítka pokora. Tam je skutečně, to jsou synonyma. To si zařaďte vedle sebe. Je to skutečně jenom jedno jediné. Nic jiného neexistuje.

Dále. Tehdy už svým konáním, jednáním a nemusíte ani mluvit, učíte kolem sebe lidi být také Svatým grálem. To je taková – já tomu říkám – infekce. Tam skutečně – ti lidé to napřed nevidí a teď vidí úplně jiné chování místo toho, abyste zaútočili jako odvetu, vy opravdu nastavíte jakoby druhou tvář. Vám to totiž nevádí, že ten člověk vám ublížil, vy víte, že vám pomohl. Lidé, kteří mají silný egoismus si myslí, že jste blázniví. Není zapotřebí s nimi o tom mluvit, když to nechápou – zase jenom v klidu, v míru, respektovat to, nebojte se, už jenom tím, že tohle směli vidět, zažili jinou reakci, kterou předtím nikdy nezažili a už o tom přemýšlejí. Už i to je učení vlastně tím tělem.

Nicméně, vy se pak budete učit dál. Pozor, budete ale odpojeni a počítejte s tím, a musím vám to říct, protože tohle je velice důležitá informace, zažijete kolaps těla. Bude to krátké, pár minut. Bude vám jednoho dne obrovsky špatně. Může se to stát kdekoliv. Klidně zavolejte sanitku, oni vás přeměří, prozkouší, řeknou, že jste zdraví, nic na vás nenajdou... Zase, fakt je to nepříjemné, uvidíte, jak budete přepojení, mně blikalo vnitřní tělo, ruce a srdeční čakra, a pak mně zapojili do kristovství, což je 10. čakra, ta je tady, takhle v téhle výši. To je tzv. srdeční čakra hmotného světa v transcendentální sféře. Ten člověk pak už ovládá tělo, už není tím tělem, to tělo vám slouží. Hlídejte si pocity. Teď to řeknu divně – krmení těla. Ano, najednou přestanete mít chuť, na jiné věci, které jste dřív měli. Začnete vidět, co tomu tělu překáží a co ne. Začnete jíst potraviny, které vám vyhovují víc, protože oni vás budou jakoby osvobozovat.

Člověk v 5D nemůže tomu zvířeti, které slouží, tomu hmotnému tělu nic hodit špatného. Ani ho nemůže mít nerad. To tělo vás totiž obrovsky miluje a tehdy, když jste v tomhle stavu kristovství, rozhodujete o každé buňce vašeho těla. Pak jste skutečně vládcem.

Teď je veliký chaos, protože současně jsou tady magické informace. Nesmíte tohle dělat dřív, než zlikvidujete egoismus, protože byste se navrátili do stavu magie. A bylo by vám velmi špatně.

Asi před měsícem mi psala žena, která říkala: „Ivanko, já poslouchám Tolleho, poslouchám vás a nedávno jsem viděla na internetu takovou krásnou mladou ženu, která říká také, že je láska, ale dělá nějaké zvláštní meditace a říká o vůli něco jiného, říká, že si musíme posilovat vůli člověka.“

Vidíte? Místo, aby ubývala tady, tak zesílí. Vůle člověka, to je egoismus. Prosazování toho, co chce ten člověk.

„A já jsem šla na tu meditaci, v okamžiku, kdy ona v jisté fáze meditace přikázala, abychom vystoupili do astrálu...“ Vy jste Bůh, který se ve hmotě, v těle, měl naučit spokojenosti a vy si budete vystupovat z toho těla někam jinam, to je nelogické, rozumíte tomu? To už si tady hraje, to je hodně drsná černá magie. A ona říkala: „...mně se udělalo tak strašně špatně, to bylo, jak když mě někdo poleje kýblem vody. Mně teklo z vlasů, skoro jsem se sesypala z té židle, já jsem musela odejít a ti druzí tam ale mohli být.“

Poslyšte, těm, kterým to ještě jde, ti to ještě mají dělat. Ti tím ještě neprošli. Jakmile vás takhle něco sekne přes prsty, vy se toho zúčastníte – za prvé si nedělejte výčitky, to je dobře, že vás to seklo přes prsty, využijte toho, fakt to berte jako dobré, protože vy už máte nabráno, zkušenost máte nabranou, vy totiž si musíte prožít určité množství životů i černých i bílých magických a kdyby vám třeba tahle poslední zkušenost chyběla, tak by bylo špatně. Ale teď je důležité, abyste si fakt ty výčitky nedělali, aby vám to nebylo líto, že jste se nechali strhnout. To už je další uzávěr odmítnutí. Ne, vše je dobře. To je fajn, že jsem to zažil, já už tam nepůjdu. Mám nabráno.

Přesun nahoru a dokonalost bytí v těle a ve zdravé hmotě, je možná jedině shůry. Jakmile vás naplní to božství, jste skutečně zdraví.

Já se teď vrátím zpátky k panu docentovi, protože pak byla přestávka, my jsme to museli přerušit.

Ten PAN DOCENT KRÁL se narodil v rodině, která byla obrovsky věřící, ale on, protože byl velmi chytrý, potřeboval toho Boha dokázat.

To je tíha logického člověka. Logikové to mají velmi těžké, protože tou logikou se strašně těžce dostává do stavu Boha. Lépe jde emocionální záležitost, kdy toho Boha můžete prožít. Ano, on přichází sám, pokavad to tam máte nastavené, tak dokonce přijde ke člověku, který v Boha vůbec nevěří.

On v dětství i trápil maminku, protože nechtěl chodit do kostela pan docent, protože on si ho potřeboval toho Boha dokázat.

Uplynula léta, vystudoval vysokou školu a začal na Vysokém učení technickém učit v Praze. A dvacet let dokazoval lidem na přednáškách, že Bůh neexistuje. A v roce 1968 byl sám doma...

Ta kniha existuje, jestli si ji chcete koupit, je to dobré, protože ukazuje cestu vědy. Ona je k dostání na stránkách www.knihao.cz (pozn. přepisovače 14.9.2017 – stránka již neexistuje), tam si ji můžete objednat a jmenuje se to „Bůh dokazatelně existuje“

Já se vrátím k tomu ději. Tento človíček najednou zažil Boha. Najednou dostal příkaz, aby si sáhnul po bibli, teď najednou – pozor, to jde číst i mezi stránkami – najednou dostával informace a teď byl v šoku. On najednou zažil, že ten Bůh existuje a teď dvacet let vyprávíte lidem a dokazujete jim, že není. Tak dalších dvacet let věnoval tomu, že dokazoval, že Bůh je. Ale teď jak, když neměl ani ty prostředky. Matika, fyzika, možná i chemie, teď nevím, já zase nejsem tak jakoby naladěná logicky. A představte si, že v roce 1999, 4. srpna se mu to stalo podruhé. Mimochodem, už i po tom prvním vstupu ho odvezli do blázince, protože to tělo to neuneso. Vezměte si, to je obrovský skok. Ale – a teď se vrátíme k tomu zdravému tělu – v té době, když se stalo, že ten Bůh ho poprvé navštívil, nalil se mu do těla, protože on mu ty informace předá jedině tehdy, kdy on do vás dopadne, celý se naleje, tak mu zmizela – předtím už mu začínala demence, měl stavy, kdy ho kdeco bolelo – on se za tu jednu chvíli, za těch pár hodin, úplně ze všeho uzdravil. A navíc zjišťoval, a to je ten stav, který já zažívám na přednáškách, že když pak stál před těmi lidmi a vyprávěl, on nekonečně dlouho mluvil, mluvil, mluvil a věděl, že to není jeho. Ano, on používal ten Bůh jeho schránku, aby k nim mluvil.

Nicméně v roce 1999 se mu to stalo podruhé a to už byl hlubší vhled, protože tam se dostal dokonce ještě před velký třesk. A teď paradoxní je, proč vám to vykládám, on lidsky dneska pan docent pořád jde tou vědeckou cestou, to je velice těžká cesta, on vlastně říká opak, než já vám říkám, co se týká vůle. Já vám říkám, že vy nemáte žádnou lidskou vůli. Protože vy jste Bůh. Vy si zvolíte celý osud hmoty, která má DNA zakódované všechno, co tu máte prožít. A máte to přijmout, abyste si vzpomněli, kdo jste. Takže jako lidé nemáte žádnou vůli, protože jste Bohové. A on teď zase lidem na přednáškách říká – paradoxně, potvrzuje mě, přestože říkáme opak – že ví na 100%, že máme absolutní vůli. Ano, je to pravda. Ale on se probral tady, před velkým třeskem. Takže potvrzuje mě, ano, on si vybere ten osud. Je to dokonalá vůle, vaše. Ale právě proto, že vy jste Bohové a já vás vedu zpátky jako lidi, já vám musím říct pohled z té druhé stránky, která je vlastně opačná. Takže vidíte, že oba máme pravdu, ale směrem ode mě z té hmoty, když já vás vedu zpátky, tak vám musím říct ten váš pocit, jinak byste mi vůbec nerozuměli. Ano, vaše vůle je dokonalá v tom, že jste si vybrali osud hmoty s DNA, kde je program jako v počítači. On tam totiž zažil před tím velkým třeskem, že ta hmota skutečně, ona má paměť a teď si to uvědomte...

Otázka není slyšet

Nenenenene. Víte, to božství se teď velice zvláště projevuje, protože je doba, která je nutná. A oni nám ukazovali, že napřed jde Bůh takhle a věda takhle a oni se pak setkají. Ano, vědci už hodně dlouho vědí o – kvantová fyzika – že vlastně všechno je jedno. Oni o sobě i ty částice ví, dokonce jedna částice může být na několika místech zároveň, na to se začíná přicházet. Ale teď pozor. Vy jako Bohové musíte pak ovládnout hmotu, ale to jde až tady, nad touhle hladinou. Teď je tady zmatek, obrovský zmatek, protože 3D a 5D bytosti se tady prolínají. Vy pak budete ovládat hmotu jako tělo, ale budete vědět, že to nejste vy. Dojde mi orgán a on mi doroste, protože já budu ovládat DNA, budu o té hmotě vědět všechno. Už dneska se tu ví, co se v tom těle děje, a dřív se o tom vůbec nevědělo. Ale nesmíte to udělat jako čarýmáryfuk přes bílou magii. A teď pozor. Stav 3D na planetě je stav silného egoismu, tzn., dokud byla 3D planeta, fungovalo vám přání a modlitba.

Co to je MODLITBA nebo přání? Že chcete něco jinak, než jak to je. To není pokora, vidíte to?

Pozor, musela být Bible napsaná pro 3D tímto způsobem, protože byla pro 3D napsaná a před ní ještě existoval Starý zákon. Starý zákon je o „oko za oko, zub za zub“, Nový zákon je už láska, už je tam i pokora, ale je tam ještě část 3D, která je velmi silná „ochraňuj nás ode všeho špatného, zlého“ – vidíte, stav zla, to je dualita, ale původní část Otčenáše a vůbec prvky, které tam jsou nastavené, tam už jsou prvky, kdy vidíte paprskovitě, že vlastně Jednota existuje. Buď vůle tvá jak v nebi, tak na zemi. V nebi jsem Bůh, vyberu si na zemi tělo s osudem a je to moje vůle. Ano, tam to je všechno nastavené. Dlouho tomu lidé nerozuměli. Ještě i teď je v tom obrovský mumraj a hodně lidí tomu ještě nebude rozumět, protože ve stavu nejsou připraveni na změnu vědomí do 5D. Takže vidíte, jak je to velice citlivě schované a prožijete to až po určitém

množství osudů, které vám doplní tady ten tunel, protože vy nikdy nemůžete přeskočit ani jednu třídu. To nejde.

Takže teď je tady nabídka taková a je to zase dobře. Nezapomeňte nikdy, že je to zase dobře. Síto náběru lákadel, které se přes internet odehrává, ať jsou to vysokofrekvenční tóny, které lidi poslouchají, anebo různé meditace...

Co to je MEDITACE? Vy se máte v běžném osudu, který jste si zvolili v DNA, naučit spokojeně prožít celý svůj osud ve vašem těle. To je stav, kdy nemůžete používat žádnou meditaci, protože už ji žijete. Stav meditace je vlastně spokojenost v takovém instantním stavu. Ve 3D světě meditace fungovaly, protože ten člověk udělal egoistický poryv, kdy byl rozhozený tím, co nechtěl, takže on se vlastně zklidňoval v meditačních stavech. Ale vlastně je to zase touha po něčem jiném. Navíc tím pádem mohl přijít doraz zase zpětně. Lidé ani nevěděli, že stav bolesti, nemoci, která přicházela po těch blocích, byl také stav meditace. Jestliže vy někoho nemáte rádi, nebo na někoho vyšlete nějakou ošklivou emoci, tím si uděláte blok, a pak, když vás něco bolí, tak vás ta nemoc chrání od toho, abyste dál na toho člověka něco vysílali.

To je stav do minulosti, kdy vám ego žije, kdy pořád myslíte na to, kdy vám kdo něco udělal. To jsou blbosti.

Do budoucnosti se to odehrává, až když odkloníte stav minulostní. Budoucnost jsou zase představy. To je ta vizualizace zase, že? Žádné vizualizace. Vy totiž jste Bohové, to je prožitek. Bohu je jedno – vy když mluvíte, tak on vám nerozumí. Vy zároveň, když mluvíte, tak si představujete i věci a jakmile odpadne i složka mluveného slova a jenom si vizualizujete, to je to samé jako prosba. To zase chcete něco jiného, než je. Tehdy se nemůžete sjednotit s Bohem. Zase, pokora.

Tzn., že ve 3D planetě, která skončila v březnu tohoto roku (poznámka přepisovače 2013), pokud jste ještě o něco prosili, tak to ještě nebylo tak katastrofální. Dneska, když poprosíte, vám se zesiluje vlastně egoistický stav, to ego je silnější, dneska je rychlejší dopad toho a mnohdy je to přání vám splněno a dopadne to katastrofálně. Pak zjistíte, že přát si tuhle věc, bylo pro vás pohromou, protože... teď nedávno jsem někde viděla, že manželé vyhráli miliardy a do roka se rozvádějí... a to jsou věci, které těm lidem změni úplně život a stav, mysleli si, že budou šťastnější, když budou bohatí a úplně je to zdemoluje. Stav přání je pro vás v tuto dobu katastrofální. Takže žádná přání, žádné modlitby. Vy jste pohárem zářícím. Dostanete všechno, když všechno bude správné tak jak je, protože to, co položíte před sebe do toho světa kolem sebe, do té duality pomyslné, vám ten svět udělá. Co asi dělám, když od toho světa něco chci? Já mu to беру, vidíte to? Takže on vám to také vezme. Když do toho světa položím zlost, vidíte to? Dělám to sama sobě, jsem to já, to znamená, že já musím sklidit zlost. Cokoliv tam položíte, vám ten svět udělá. Takže, co tam máte pokládat? Máte tam pokládat lásku, soucit. Jestliže já budu posledním ze všech a dělám to jenom pro všechny s velkou láskou, pozor, bez vypočítavosti. Vypočítavost je, že já to pro ně udělám ráda a s láskou, ale čekám, že něco dostanu. Pokavad čekáte, že něco dostanete, nedostanete nic, protože i ten Bůh, i on čeká. Proto máte na sebe zapomenout. Dřív bylo řečeno: „Buď tím posledním. Až budeš tím posledním, budeš pro mě tím prvním“.

Já jsem nikdy nemyslela na sebe. A také jsem neměla žádné hmotné prostředky. Já už jako dítě – mně dělalo dobře, když jsem mohla zklidňovat druhé vedle sebe, protože oni pak byli šťastnější. A já jsem je tak milovala a toho přes tu lásku využila, že jsem uměla vysvětlit a upokojit je a využít ten optimismus v jakékoliv situaci, která nastala. A v tom jsem se stala mistrem. A to stačilo. Protože když kolem sebe máte klidné lidi a lidi, kteří jsou spokojení, tak i vám je dobře. Vy přeci zjišťujete, že třeba když v rodině někdo něco těžkého prožívá, tak už nemůžete být šťastní naplno, protože to cítíte, jak ten člověk trpí. Něco není v pořádku. To už jsou stavy, kdy už jste naladěni široko daleko na to okolí a už víte, že ten stav blaženosti je ten stav klidu, kdy všechno je jak má být. K tomu se ale dostanete tím, že ty druhé lidi smíříte s jejich problémy. Že oni sami budou vidět, že to je tak dobře. A tohle už je učitelování. Tohle je stav, kdy ty lidi naučíte žít systémem, kterým se dostanou pomalu a jistě do stavu Svatého grálu.

Tady bude naše planeta pokračovat dál. Budete dlouhá léta, tady je hodně tzv. rotací, to znamená platonských měsíců, které jsou děleny o trochu víc než dva tisíce let, je to nastaveno retrográdně, po Vodnáři přichází Kozoroh a vždycky v tom dvoutisíciletí se bude lidstvo učit jiný úkol a po každém tom dvoutisíciletí se narodí nový přinašeč. On se narodí, teď také, bude to žena, bude to holčička. Má učit asi zhruba od pěti let. Nicméně ona nás pak naučí víc. Vidíte, můj úkol končí. Já jsem převaděč. Já jsem takový pašerák přes tu hranici egoismu a smím vám říct podmínky a vy se tam potom přepasírujete sami, podle toho, co všechno vám dojde a co ne. Ale ten stav je dokonalý, opravdu.

Já jsem minulý týden přednášela ve Žďáru nad Sázavou, bylo to velmi krásné, jako vždycky je to s těmi lidmi, protože tam chodí lidé, kteří už jsou jinak naladěni samozřejmě. A odpoledne... – a to vám teď také musím říct, prosím, budou zodpovídaný dotazy, pište je hůlkovým písmem – já to někdy nepřečtu a to potom je zádrhel – ...posledním dotaz před koncem psala žena, která byla čtrnáct dní předtím v Chrudimi a napsala mi: „Víte, Ivanko, já jsem před čtrnácti dny byla v Chrudimi a tam jsem něco obrovsky pochopila. A mně celý život vadí, že můj muž chrápe. A já jsem ten den přišla domů a já jsem byla v šoku, protože mně nevadilo, že chrápe!“ Teď tam byly vykřičníky a dodala: „No, jo, ale najednou chrápat přestal.“ A ty lidi vstali a začali tleskat. To byl konec přednášky. Ano, tam pochopili, o co jde.

Jakmile vám přestane věc vadit, cokoliv, ona zmizí z vašeho života. Vy jste skutečně Bohové. Proto pokora. Vy sami všechno fakt máte v rukách. To se pak vymaníte – vy se nemůžete třeba vymanit z nějakého prostředí negativního člověka a nejde to, i kdybyste se zbláznili vůli sebe jako člověka se jménem, tak to neuděláte a i kdyby se vám to podařilo, někdo druhý ho zastoupí, protože to bude stejný Bůh s jinou tváří a s jiným jménem. Ale jestliže tady a teď toho využiju a začnu správně reagovat a chápat, soucítit s tím člověkem, že on vlastně sklídí to, co má, že mně to nevadí, ale jo, tak já si to zasloužím... okamžitě se všechno změní, všechno to zmizí, máte to skutečně všechno ve svých rukách. Nikdo jiný to za vás nemůže udělat. Jenom vy. Vy můžete dojít do stavu vyššího.

Nicméně, my teď budeme prožívat stále další životy ve hmotě, ale už vědomě. Stav Vodnáře je úplně něco jiného. Vodnář přináší vědomí Boha, který je nalitý – vidíte to,

Vodnář nality – do vašeho hmotného těla. Tehdy už budete ovládat svá těla, budete rozhodovat dokonce i o každé buňce, protože to tělo už bude od základu čisté, nebude podléhat hrubohmotnému světu. Nebude mít nemoci. Tehdy sem přijdete pouze naučit se vyšší věci, které nám vždycky stanoví přinašeč.

A každé to dvoutisíciletí bude jiné. My teď začneme ovládat hmotu, kouzelným způsobem. Ta hmota totiž budou samozřejmě naše těla, ale nejenom naše těla, hmota má paměť. Právě i to říkal pan docent teď v tom prožitku. Ano, on tam zjistil, že hmota má paměť, ale pozor, ta hmota má paměť, protože vše bylo vymyšleno těsně před velkým třeskem. Má paměť i od vás z tohoto bodu do minulosti a má paměť i do budoucnosti. Ten program je vymyšlený. Proto se „dá“ u inspirovaných lidí zjistit, a potom to sami vidíte – já jsem nikdy nešťourala do své budoucnosti, ale já jsem ji věděla. V pravý čas mi najednou bylo ukázáno, co bude. Tam to najednou vidíte, co bude. Pak už to vidíte i principiálně, protože když třeba jdu po ulici a slyším, jak si dva lidé povídají, vím, jaké mají problémy, vím, co se jim bude dít, co neumí, co se jim bude vracet do života, ale vím i samozřejmě, kdy budou nemocní. To už vlastně vidíte přes ty zákonitosti těch božských principů, co ten člověk prožije. Nevidíte to třeba konkrétně, někdy to můžete vidět i konkrétně, ale je to bez iluze šťourání vůle člověka, že bych to chtěla vědět. Pouze o tom najednou vím. Stávalo se mi to velmi často a teď si představte, když to bylo v těch čtyřiceti letech, co jsem nemohla mluvit.

Já si pamatuju, já mám kamarádku, jsme spolu pracovaly dlouhá léta na zubárně a ona měla manžela, byl strašně fajn, a zemřel mi tatínek, já jsem byla o to víc citlivější, to už se všechno rozjelo, ale jednoho dne přišel ten její manžel a sedl si – přijel pro ni, aby ji odvezl z práce – a jak jsem se na něj podívala, přišla obrovsky silná informace, já jsem věděla, že on zemře. A teď pozor – můžete to říct? To nejde. To nejde říct člověku. A ono se to začalo objevovat blíž a blíž, to bylo velice zvláštní, jak to božství mi to nastavovalo, a já jsem s údivem viděla, jak ti lidé o tom neví. A nesmíte zasahovat. To je právě to. Představte si, on potom za pár měsíců četl knížku. Muž, on nebyl žádný citlivka nebo lítostivý, chlap jaké hrom, statný, zdatný, hezký člověk a najednou četl knížku – oni měli velice krásné manželství a měli dvě dcery a v té knížce byl podobný osud. Tam byli manželé, kteří se obrovsky milovali, měli dvě dcery a teď ten tatínek té rodiny dostal rakovinu a umíral. A ona přišla do práce jednoho dne a říká mi: „Ty, to je podivný, my jsme se včera tak smáli tomu našemu tatkoví, on ti čte takovou knížku romantickou...“ a teď řekla, o čem to bylo ...“on ti tak brečel.“ Ano, to nadjá vědělo, že to je jeho osud a on si s tím nevěděl rady. Už i tam měl ty bliky, ale také to nevěděl. Zase za krátký čas přišla a říká: „Ty, představ si, on cokoliv teď v neděli snědl, tak dostal škytavku, on škytal snad celý den.“ A to už jsem věděla, že už se dějí věci. To bylo... a teď jste nesměli mluvit... to nejde, vy nesmíte, přestože najednou věci do budoucna vidět budete. Vy o nich nesmíte mluvit. A musíte vědět, že to je správné. Tady smíte zasahovat de facto způsobem běžným, lidským, když se něco děje, tak ať jde na vyšetření, nebo že to není normální, když už něco... Ne, oni ani tenkrát nešli, až zase za další dva měsíce a pak skutečně proběhl během pár měsíců ten odchod toho muže na druhou stranu. Nicméně, ona to v tom osudu měla. Nemůže se stát nic, co nemáte v osudu. To je právě to, že když tohle víte, tak ani už nemůžete zasahovat, to nejde. Tady

máte určitá pravidla toho Boha, který to ví a který jenom potřebuje prožít bez zasahování vůle člověka osud, který je nastavený.

Já jsem kdysi dávno vytáčela mojí maminku, když jsem jí říkala – ona měla vždycky strach, když jsem jela někam autem – já jsem jí říkala: „Hele, koho mají zastřelit, ten se neutopí“. To je taková běžná lidská poučka, ale ona se zlobila. Ano, to lidské ego to umí.... „ty tvoje kecy.“ Dneska už tomu rozumí. Není čeho se bát. Vše je dopředu nastavené.

Tohle, kdyby slyšeli lidé, kteří mají silný egoismus, ti vám neuvěří, že nemají svoji vůli, těm pak je špatně.

Kontaktovala mě žena, která byla pyšná na to, jak má svoji silnou vůli, co všechno dokázala, přestože pak o firmu přišla, a pak mi říkala: „Ivanko, já jsem pak týden zvracela. Mně bylo tak zle. Jako, že to není moje vůle? To snad se dělo bez mé vůle? Vždyť já jsem se tak snažila. Ale najednou jsem to pochopila. Týden jsem zvracela a týden jsem průjmovala, ale pak mi došlo, že vlastně jo. A dneska nemám práci a já jsem snad nejšťastnější ze všech lidí, já jsem nejspokojenější za celý svůj život. Ale už se mi rýsuje práce, už se mi rýsuje nový partnerský vztah...“ Ona přišla úplně o všechno, ten partner ji obral o tu formu. Oni se dějí pak věci, kdy to musíte přijmout, aby to skutečně na ten poslední okamžik odeznělo. Ta pokora, stalo se to. Co s tím můžete udělat? No nic.

Ano, povídejte. Počkejte, já vám tady dám mikrofon, on by se na mě Dan zlobil. Ono by to tam nebylo slyšet ta otázka a lidi by také neslyšeli.

Poznám jedného pána, ktorý sa zaoberá takými vecami ako vy a ktorý v súvislosti s odchodom môjho otca povedal, že ešte nemusel odísť, ešte to nebol jeho čas, ale on si to zvolil, akoby namiesto odchodu niekoho iného. Existuje niečo také? Može napríklad rodič prebrať, alebo dieťa prebrať karmu svojich rodičov?

Já vám vysvětlím systém karmy. Existují výjimky určitých věcí, existuje tzv. „walk in“, když je důležité, aby někdo přebрал tělo jiného člověka, ale to je velmi málokdy. Kdy ta schránka je ještě zachovalá a teď je zapotřebí shůry jakoby medium, aby sloužila, tak to je, ale v tomto případě ne.

Karma rodinná znamená, že vždycky další potomek si nabírá vlastně odpory, které se zase naučí v té rodině. Ale pozor, i se může narodit, a zase karmicky, výjimečné dítě. Já jsem byla tím zářným příkladem, protože u těch mých rodičů, hlavně u maminky, tam byly ještě docela veliké odpory v určitých věcech, ale já už jsem měla přijít právě proto, abych prokázala Jednotu. Já jsem využila těch negativních vlastností a byla jsem vděčná za to, že jsem je viděla, protože jsem věděla: „Aha, tak tohle dělat nechci“. To už je poznatelnost. V okamžiku ale, kdybych byla dítě, které už nežije jakoby v 5D, tak bych opakovala ty věci. Oni si vás vyberou, třeba dítě si vás vybere, když neumíte odpouštět, protože v minulosti neumělo odpouštět, takže se narodí do rodiny, kde to je běžný postup. To je společná karma. To mu nevěřte, tomuto pánovi.

To je člověk, který teoreticky komunikoval s tím mojí otcom, který už tu nie je a povedal, že toto ešte nebol jeho čas, on ešte nemusel odísť, on si to zvolil namiesto...

Ne ne, nenene, neexistuje to, skutečně to neexistuje, protože vy máte zápis DNA, tam je celý program. To je jako kdybyste vymazala něco. Tohle budou říkat mágové, kteří... Oni se někdy i předvádějí, někdo se tou duchovností chlubí a teď říká věci, které nemá podložené anebo, pozor, je vidí, ale zase to zkresluje síla egoismu, protože ten Satan, jak je nad vámi, on je také anděl. On někdy posílá informace, aby ty lidi jakoby zneužili. Uvědomte si, že černý mág nebo i bílý mág někdy vidí dál do situačních fází, ale teď je ještě zneužije. Takže tady je nabídka většího vědomí, než mají běžně lidé, ale jestli on toho zneužije nebo ne. To už je také zkouška.

Ten člověk například – on patří k nějakému rádu, je duchovně založený, on vždy akoby sa pýta, on sa pýta toho pána, či môže pomôcť, alebo nemôže pomôcť.

Teď jsme o tom mluvili támhle s paní doktorkou.

Poslyšte, tohle šlo ve 3D planetě. Tohle šlo ve 3D planetě, v 5D to nejde. V 5D je to úplně jiné. Oni se vrátí tihle lidé na 3D planetu, tam ještě zkrátka se napojují a zasahují jako lidé. Tam už je tedy bílá magie, to je pravda, nicméně, vidíte, i sdružování se... ne, ne, v každém člověku, ať je vědomý nebo nevědomý, je stejné božství. A to je zapotřebí respektovat jako vývoj. Já budu respektovat jako dobrého každého člověka s jakýmkoliv chováním, což oni nedělají. To nemůžou ani vědět, oni žijí v dualitním světě. Vidíte? Nemusel odejít. Tam je ještě volba vůle, vůle člověka. Vy si vybíráte program kousku hmoty, který je nastavený už dopředu. Tam je ještě vlastně odpor k tomu, co se děje. To ho stlačuje toho člověka jakoby pod tu hladinu egoismu. Tam jsou tak drobné nuance, vy to ještě někdy nevyčítíte. Někdy jste ještě stažení těmi lidmi do toho, protože těm lidem věříte.

Ale hlavní poznatek je ten, že planeta už skutečně jinak reaguje, naše těla vibrují jinak.

Také jestli se zajímáte o stavy DNA, teď se mění DNA na planetě lidem, ta hmota už je jiná, ona podléhá jiným pravidlům. Odhalí se lidem obrovské množství věcí, nejenom stavu hmot lidských těl, ale my bychom měli mít i stavy, kdy třeba to bude přístroj – to nám ukazovali – kdy tam dáte rozbitou věc a ona se sama opraví a vyleze něco úplně jiného. My nemáme potom používat peníze jako platidlo. To je na 3D stav. Ono zajišťuje vlastně rozdělení jako pomyslného bohatství. Ti lidé kradou, podvádějí, uplácejí, závidějí, že někdo má víc, nebo zase trpí, že nemají... To jsou všechno stavy týkající se 3D světa. Tahle planeta se posunuje dál a ona se teď bude obrovsky čistit. A vidíte, vyčistí se egoismus sám od sebe, protože ta hmota člověka, který bude dělat egoistické věci se sama odtud zlikviduje.

Je to dost těžké. Já vím, že jsou tu lidé, kteří ani neznají audio přednášky. Je to někdy dramatické pro vás, protože představte si, že třeba meditace na to, aby nebyla válka v Sýrii, je stav egoismu. Planeta totiž má svůj osud, ten je hotový. Jestliže někde se odehrává vybíjení, čištění takovýchto hmot, v tom místě to musí být, to je stanoveno.

Jestli já tady – pozor, vy totiž vidíte iluzorně ten svět, je tam hodně lapadel. To jsou pasti. Váš osud je totiž v místě, kde žije vaše tělo. Dřív nebylo rádio, televize, internet, vy jste viděli jenom do vedlejší ulice, do vedlejší vesnice, tisíc lidí tam probíhalo, to jste řešili. Ale dneska? Iluzorně koukáte tam, kam nepatříte a vy to odsuzujete. Vy sem do té planety dáváte emoci, že je to špatně. Nebo lítost, že se to děje. A už jste chycení. Samozřejmě to není stav, kdy já říkávám „hurá, válka“. Ne, já to respektuju. Ale už jen to, že se účastním meditace, aby to tam nebylo, já ubližuju planetě. Já sem přidávám odpor, ne pokoru. Já můžu svým tělem jen pomoci v tom okolí, kam dosáhnu tou hmotou, kterou mám k dispozici. A kdyby tohle dělal každý na planetě, tak ta planeta je úplně jiná. Tohle je skutečná realita.

V tomto zmysle je správně podporovat děti onkologicky choré, keď budú...?(nesrozumitelné)

Ano, proč ne. To je vaše rozhodnutí. Jestli víte, že tomu dítěti chcete dát, tak to dejte.

Ved' dávám energii do toho. Tie deti sú choré. Nerozumiem tomu.

Ted' nerozumím já vám. Když mě někdo požádá o peníze na nějaký účel, jako je třeba onkologie, tak mu to dám, protože ona ta medicína potřebuje peníze na ty různé radiační přístroje a nějaké věci. Ti lidé se tam léčí. Ale je to moje svobodná vůle jestli dám anebo nedám. To je to samé jako když budete mít nějakého tuláka nebo chudáka, který bude žebrat na ulici, a lidé většinou se blokují tím, že jdou kolem toho chudáka, dají mu, a pak si to vyčítají. „Ty jo, on mě určitě obelhal.“ To ego tam blafá samo. „Já jsem blbej.“ To už se blokujete nenápadně. „Ty jo, on určitě takhle vybírá a bůh ví jak je bohatej...“. Ne, ne. A pak jsou lidé, kteří nedají, a pak si to vyčítají. To je to samé v růžovém. Ne. Jestli jdu okolo a dám mu, tak to uříznu, dala jsem mu, bylo to správně. V tu chvíli jsem měla impuls, že mu mám dát. A je jedno, jestli to propije nebo prokouří nebo projí, je jedno co s tím udělá. A když mu nedám, tak pozor, víte, výčitka tady v tom smyslu je také nevědomost. V tu chvíli, když mu nechci dát, tak není proč. Jestli jemu má být pomůženo, tak mu pomůže jiný Bůh s jinou tváří než s mojí. Rozumíte mi? Každý dostane přisun přesně v tom osudu, jaký má. Vy pořád ten svět vidíte rozdrobeně, ale my jsme jako tělo člověka, kde všechny buňky mají svoje místo, svůj úkol, svoji dobu, jak mají dlouho žít, kolik mají potravin dostat, protože to je vlastně přisun krve k tomu a tohle je Jednota. Takže, jestli chcete posílat, pošlete, to je v pořádku, ti lidé si s tím poradí. Ale dát anebo nedat. A také je to v pořádku. Tady smíte používat to tělo k tomu, abyste se mohli projevovat tím životem tak, jak chcete.

Ale víte, tady bude spousta lidí dělat – tady bude tisíc lidí, udělají jednu věc a každá bude jinak, protože každá bude jiným úmyslem z nitra toho člověka. Já udělám zdánlivě stejnou věc jako někdo druhý, ale moje bude čistá bez egoismu a ten druhý bude třeba ještě vypočítavý. Jsou lidé, kteří třeba budou obrovsky pomáhat lidem, ale s tím, že přijdou do nebe. Pak to dělají pro sebe. Ten Bůh to ví, on je naše nitro. Ten člověk bude už zdánlivě čistý, ale bude egoistický. Já udělám to samé, ale nedělám to proto, abych šla do nebe.

To znamená, že všeci tí veriaci, ktorí chodia do kostola s tým, že aby šli do neba a robia všetko dobro, aby šli do neba...

Když tam chodí věřící do kostela s úmyslem, že přijdou do nebe, tak to je vypočítavost, to je egoismus. Ale pozor, i někteří věřící jsou velmi čistí. Všude existuje skutečně velké množství duší. A i ve státech, které zdánlivě jsou velmi negativní, třeba Arábie, tam je hodně silný egoismus ještě, tam žije většina obyvatel pod polohou třetí čakry, to je jenom hmota. Oni nevědí, co je láska. Tam je také žárlivost, ty ženy se musí přikrývat, ... doktor je přijde vyšetřit a má díru v prostěradle, aby viděl jenom to místo, kde má vyšetřovat. To jsou takové věci, které jsou nepochopitelné. Nicméně, děje se to, je to nutné, oni považují toho člověka za hmotu a vlastní ho. Myslí si, že je to láska. Ten člověk, ta úroveň té lásky je jiná, tak jak se to zvyšuje. To je jako ve škole. Každý ten člověk si myslí, že miluje, ale prožívá to úplně jinak.

Stav lidské lásky je úplně jiný, stav lidské lásky je, že se konkretizujete na nějakého člověka, teď ho milujete víc než ty druhé.

Stav božské lásky je, že milujete všechny stejně, protože víte, že všechno je jedno. A tehdy už nevlastníte toho člověka. Když vás nechce, tak ho propustíte, nežárlíte na něj, protože víte, že když on chce milovat toho druhého, tak musí. Vždyť chcete, aby byl šťastný. Tam jsou úplně jiná pravidla.

To božské okolí se vám otevře, už nikdy netrpíte, nežijete v iluzi hmoty. Hmota zmizí a zůstává jenom Bůh. To je obrovská úleva.

Ak hovoríte o tej úrovni egoizmu, že by človek ju mal znižovať. A neposudzovať a nechytať nijaké emocionálne postoje. Ako sa to potom robí, keď vidíte nejakého človeka, ktorý je strašne krutý k zvieratám. A dotkne sa vás to tak emocionálne, že ten hnev, pocit nespravodlivosti, ktorý mám, nejde ovládnuť a pociťujete to ako veľkú krivdu s tým, že vlastne vadí vám akt toho človeka, voči bytosti, ktorá nie je ľudská, a máte okamžite (nesrozumiteľné)

Tam se děje hodně věcí. Za prvé tam musíte být fyzicky. To je základ. To je to, co máte řešit. Spoustu lidí vidí třeba týraná zvířata v televizi a teď se z bortí lítostí. Pozor, vy se zablokujete a ublížíte vaší rodině, protože vy pak budete nemocní a budete týrat tu svoji rodinu, což nevidíte tuhle realitu. Nicméně, já můžu pomoci zvířeti, které je týrané a které mám na dosah. Pomůžu mu. Ale nemůžu odsoudit toho člověka. Já mu můžu domluvit nebo mu můžu zabránit, aby on tam přišel, protože on to může udělat někde jinde, když já tam nebudu. S tím nic neuděláte zkrátka. To byste se ubrečela od rána do večera. A stav blokace konkrétně na té srdeční čakře, ten je velice obtížný. A vy tu realitu nevnímáte. Ale uvědomte si a to je dost podstatné vědět, už jsme o tom mluvili. Každý bod, to znamená i zvířata i rostlina, každá buňka vašeho těla i celá planeta má svůj bod A až B a osud nastavený, aby něco pochopil. I vy jste byli zvířaty, než jste přišli do lidského těla. A dlouhou dobu. I vy jste museli trpět a prožili jste to, aby dneska jste byli takoví, jací jste. I to zvíře má osud nastavený co se mu stane, protože vývojově to

potřebuje odložit. Musí zjistit, co tady existuje a co ne. Všechno je o prožitku. A je to jeho vůlí stavu Boha kdysi dávno.

Dívejte se, já mám kamarádku z dětství. My jsme spolu chodily devět let do třídy, ona byla vždycky fajn, ale byla velmi lítostivá, a také ona byla od šestatřiceti let v důchodu s astmatem. Srdeční čakra, vidíte to? A když jsem byla na přednášce – je to dva roky zpátky – v Teplicích, tak jsme se tam sešli, ona přišla a říká: „Víš, když já tak strašně brečím, když vidím ta týraná zvířata v televizi a týrané děti nebo ty děti, co hrozně moc jsou hubené...“ – tam je hladomor v těch různých státech – „...a já tak brečím a tak si přeju, abychom si to mohli vyměnit, já tady sedím a v těch Teplicích nic neřeším a oni tam...“ A teď pozor. To je dvojitý egoismus. To vůbec nevnímáte, co děláte. Dejme tomu, že ona bude buňka v játrech. A tou televizí vy se podíváte na ta zvířata nebo na ty děti jako na buňky ve střevech – takhle si to nastavíme. To znamená, že ona jako Bůh si vybrala osud v játrech, protože to ještě neprožila. Tam jsou zkušenosti, které v tom životě musí nabrat a musí je prožít. A oni, jejich božství si vybralo ten osud v těch střevech, to znamená i pro ně je to dobrý osud. To vždycky je stanovené. A teď ona v těch játrech brečí a chce být tam, kde není, to už je dvojitý egoismus. Ona nechce být tam, kde je a chce být tam, kde není. Ale tam by se nic nenaučila, to není pravá vůle Boha. Ale ona se tím, jak to chce vyměnit a nesouhlasí s tím, zablokuje lítostí. Takže ona v těch játrech, místo aby stoprocentně pracovala pro celý svět a stav Boha, pro to tělo, pracuje o padesát procent méně, takže ona tomu světu škodí nejenom v játrech, ale i v oku a v mozku a i v těch střevech. Rozumíte mi? Ona nečistí tolik krev, jako by měla.

Ako to riešiť, keď sa stretáme s takou situáciou?

Přímo? Tak máte povinnost pomoc v tom smyslu...

Ako?

Jak ubráním? Podívejte se, tohle nedělejte, já vám to zakážu. Když uvidím, že ten člověk je agresivní, můžu zavolat policii a můžu zavolat ochranáře. Podívejte se, víte, když už tedy mluvíme o těch týraných zvířatech, zkuste si představit, kolik lidí se zablokuje lítostí, když v televizi uvidí týrané zvíře. Ale to už je jiná realita. Jestliže už je to natočené v televizi, tak už o ta zvířata – na ta se přišlo, ta už byla buď očkovaná nebo nakrmená, ta, co už nemohla přežít, byla utracena, už netrpí, už jsou ve stavu Jednoty a druhá už dostávají léky, už se všechno změnilo a teď kolik lidí se zablokuje. A pak trpíte, trpí rodina, protože vy pak jste nemocní. Máte zlomené ruce, hrudník, srdce, tam jsou infarkty, já nevím, co všechno...

Nejde teraz o zviera, ale všeobecne o nejaký akt, keď sa deje nejaká nepravosť, ako dostať ten emocionálny poryv?

Mám jeden příběh, abyste viděla ten příklad.

Moje starší dcera byla těhotná v pátém měsíci. Potřebovala si vyřídit svatbu ve Francii. A protože ona velmi, velmi zvracela, ona vlastně zvracela celých devět měsíců, já jsem věděla, že ji nemohu poslat autobusem, kde jede patnáct hodin. To by byli chudáci lidi, co tam jsou, ona i to miminko. A protože jsem byla plně bez peněz a maminka moje se

to nikdy nedozvěděla, ani se to nedozví, tak jsem všechny šperky, které jsem kdy měla, které jsem dostala za maturitu, jsem vzala a jela jsem do Prahy, abych je dala do Safiny, aby je vykoupili a přesně ta jedna letenka byla. Jenom jedna cesta, on zpátky už ji můj zeť přivezl domů, poprvé jsme se pak setkali. A my jsme šli do té Safiny a těsně před tou Safinou, to je za Národním divadlem v Praze ve Vojtěšské ulici, jdeme, ona těhotná s břískem, to už bylo vidět, já vedle ní a najednou slyšíme obrovský křik. A teď na té ulici nebyl nikdo jiný než dvacet Romů, takových mladých kluků, takhle stáli v takovém okruhu, půlkruhu, protože takhle byl barák, vchod do baráku, takhle byl chodník, my jsme šli po ulici tenkrát a oni stáli v takovém velkém půlkruhu a uprostřed stál starší muž romské národnosti, asi šedesát mu bylo, držel pod krkem romskou holčinu, asi třináctiletou, ona strašně křičela, on ji mlátil hlavou o zeď a já jsem věděla, že to nemůžu tak nechat. Takže jsem takhle rozhrnula ty dva kluky vedle sebe, co tam stáli, teď oni koukali, se rozestoupili a ta moje těhotná dcera takhle cupitala za mnou do toho půlkruhu. Pozor, vy se musíte v té chvíli ale chovat jako Bůh. Kdybych si o něm myslela, že je špatný, nebo mi to vadilo, nebo bych se zlobila, nebo bych ho odsuzovala, ani myšlenkou nesmíte... tehdy jste nitro těch lidí. Já jsem ale věděla, že nemůžu jít okolo, aniž bych zasáhla, něco té holčičce by se mohlo stát, takže já jsem mu takhle zaklepala zezadu na rameno a říkám mu: „Prosím vás, neubližujte tomu dítěti“. V klidu a v míru. Hele, on začal brečet. On byl veliký. Oni Romové jsou většinou menšího vzrůstu, ale on byl vysoký, on měl takhle rameno, on se ani nepodíval, on začal takhle, koukal šejdrem, vzlykem: „Vždyť já jí nechci ublížit“. A teď ji takhle vzal za rameno a vyvedl ji ven a ti kluci tam takhle koukali, my také jsme koukali, najednou oni se za nimi vytratili, my jsme tam zůstali stát sami.

Ale tohle si smíte dovolit jenom, když jste čistá uvnitř. Ani lítost, nic zkrátka. Když tohle neumíte, radši zavolejte policii. Ale rozhodně ani křik, ani nic. To nejde udělat, když tohle neumíte. Kdybych jenom měla v odsudku v hlavě, že on je idiot, nebo nevím, co všechno, už jsem ji měla. Bůh je totiž prožitek, takže až když jste čistí, smíte tohle dělat. K tomu se propracujete samozřejmě jednoho dne. Pomohla bych jí lítostí? Ne. Já jenom jdu a využívám své tělo jako nástroj k tomu, abych změnila situaci v tom vnějším světě. Tohle je realita 5D. Nic se vám nemůže pak stát. To ani nejde. Jste nitro toho člověka. Kdyby ale to nitro toho druhého člověka vědělo, že tam nějaký blok je, nějaká ta dualitní snaha, už by tam ten dopad byl a já bych si to zasloužila. Takovýchto příběhů já mám desítky.

Pozor, já jsem kdysi dávno byla viníkem v jedné věci. To bylo velmi zvláštní. A také jsem se přiznávala, ten člověk mě neviděl.

Já jsem kdysi dávno vezla starého pana Kalíka koupit lampu k narozeninám jedné starší paní. A přijeli jsme tam, to byla taková bývalá tělocvična, byl tam nábytek v tom, prodávali ho tam a přijeli jsme tam a tam bylo jediné parkovací místo, které já jsem považovala za parkovací místo. A říkám: „Kalíku, super.“ A tak jsme tam zajeli, takhle jsme tam zaparkovali. Jenže já jsem si nevšimla, tam byl plot, nad tím byl rodinný domeček a tam se točila míchačka, beton tam někdo míchal. A pozor, to jsem si nevšimla, zepředu přeci bývá vjezd do baráku, do nějakého toho pozemku, do dvora nebo zahrady, ale tento pán ne, on to měl někde zezadu z toho pole a já jsem vlastně tu

výjezdovou cestu ucpala tím svým autem. To vypadalo, jako že tam jedno auto chybí, ale ne. Já jsem tam to auto dala a šli jsme s tím panem Kalíkem dovnitř. To byla vesnička, která se jmenuje Želany. Vlezli jsme dovnitř a najednou asi za pět minut slyšíme zvenku strašný řev. Ještě říkám Kalíkovi: „Co se tam děje? Tam se snad nějaký lidi perou.“ Bylo slyšet hodně hlasů. A najednou vběhl dovnitř pán a říká: „Prosím vás, čím je ten modrý bavorák?“ Já: „To je můj.“ On: „Ten řev venku to je kvůli vám.“ Já: „Ježiši, co jsem udělala?“ A on říká: „Ale, támhle ten chlap, on se tam rozčiluje, nemůže vyjet zezadu, protože vy jste tam ucpala výjezd.“ Takže já jsem hrábla do kapsy, vytáhla jsem z kabelky klíč a běžela jsem to přeparkovat. Venku scénérie jak z filmu. Zuřivý chlap uprostřed takhle stál... pozor, tam padli i facky, oni se tam i poprali ... a kolem bylo asi deset lidí, asi tři ženy, sedm mužů, nějaký takový poměr. Všichni si obrovsky nadávali, ale tak sprostá slova. Já jsem sprosták, ale kam se na ně hrabu. A teď já jsem věděla, že to je moje vina. Jsem si říkala „ty jo, to je kvůli mně“, tak jsem se propletla do toho klubka těch lidí, co si nadávali a stojím před ním a říkám: „Prosím vás, nezlobte se, to je moje věc. Já jsem nevěděla, že vy máte vjezd... Já hned vyjedu.“ On mě neviděl. Neviděl mě proto, že já jsem v hlavě neměla, že je idiot, že je blbec a co si to dovoluje... Nenenene, on mě neviděl. A furt na ně řval takhle přese mě. Tak jsem ten klíč vzala a říkám: „Haló, to je moje auto.“ A tím klíčem jsem takhle mávala. A on mě neviděl. Tak si říkám „tak dobře, tak já vlezu do auta, přeparkuju, snad si toho všimne“. Takže oni se tam hádali, pokračovalo to, já jsem vlezla do auta, přeparkovala jsem, zase jsem tam šaškovala, pak jsem se sebrala a odešla jsem. Potom jsem přišla dovnitř a teď takový ten pocit, říkám: „Kalíku, já jsem udělala průser.“ Načež přišel ten pán, co mě předtím hledal, já říkám: „Prosím vás nezlobte se, mně to hrozně mrzí.“ On: „To je dobrý, ten chlap se tady ve vesnici s každým nenávidí.“ Oni si vyřizovali účty, ale své jiné účty. To bylo neuvěřitelné. Já jsem byla neviditelná. Byla bych viditelná, kdybych jenom myšlenkou něco provedla. Tohle je stav 5D.

2. část přednášky

Doufám, že jste se občerstvili. Já chci jenom zodpovědět rychle dotaz támhle pána, který měl před polední přestávkou, který se týkal lidí, kteří žijí v ústavech. Buď jsou staří, už to jsou lidé na dožití anebo jsou nějakým způsobem postižení. Kterí se zajímají o tyto věci a zajímají se vlastně o ten stav planety, to znamená, že už přicházíme do páté dimenze. Já jsem de facto v kostce o tom mluvila, ale je pravda, že zjišťuji vždycky, že i když mluvím obecně, tak vy někdy si to neumíte vytáhnout směrem k tomu svému životu a zapasovat si to, takže já teď budu mluvit konkrétně. Uvědomte si, že planeta skutečně už je v 5D, ona má jinou vibrační hladinu, to znamená, že planeta vaše těla jsou očištěna v tom smyslu planetárního prvku, to znamená vašich těl. Jenže nyní jde o jinou věc. Nyní jde o to, že vy současně máte zapsaný svůj osud. Máte vývoj A, to je narození a vývoj B. Ten bod B není vlastně jenom časová doba, kdy vlastně vaše tělo tady odejde, ale je to hlavně stav míry egoismu, s jakým tady odejdete. To znamená, co vám zůstane.

Mně kdysi dávno psala paní, vyděšená, letos to bylo, bylo to někdy v květnu a říká mi: „Ivanko, já jsem teď zjistila, že koncem března planeta vstoupila do 5D a to jsem tedy v prdeli, protože já jsem to zjistila až v květnu, takže já se tam nedostanu.“

To není pravda. Uvědomte si, že už, když jste se narodili, jestliže program vývoje velkého božího těla existuje, tak už když jste se narodili, tak ten bod B každého člověka je někde jinde. Někteří lidé ho mají ještě ve 3D, protože nemají odžito ještě třeba všechny magické životy v bílé nebo třeba i v černé magii anebo je už v 5D. To znamená, že teď u vás je, jestli máte sílu překonat ten negativismus, tedy emoce, které se tady odehrávají a zjistit, že nejsou vaše, to znamená, že už nereagujete na to nitro, které se tam vlastně ozývá v té negativní fázi. A pak jste tedy čistí, protože když se k tomu přikloníte, v tu ránu tu karmu znovu máte a to tělo bolí. To tělo obrovsky trpí. Takže teď skutečně záleží na každém tom jednotlivci, jestli dokáže být optimista, nepovažovat druhé za špatné, neútočit ironií, nepomlouvat a to už je na každém z nás. Tohle je realita nynějšího světa. Takže teď záleží opravdu na vás. Teď vám to půjde, budete to umět velice rychle a budou vám rychle věci docházet, protože vaše nadja je geniální. A když ví, že už hodně věcí zvládáte, ono vám poskytne velké množství informací. A věřte mi, dostanete ty informace od kohokoliv, třeba na ulici a třeba i od egoistického člověka, vám najednou řekne věty, že budete mrkat. Ano, protože my máme společné božství a společný egoismus. Takže přes kohokoliv, když ta informace přijít má, tak ji dostanete.

Já se tady teď vrhám na dotazy.

Bylinky. Prečo ich nepoužívať?

Já jsem nikdy neříkala, že nemáte používat bylinky.

Nie je lepšie predchádzať chorobe pomocou prírody, ako neskôr riešiť veľký problém klasickou medicínou, ktorá aj tak odstraňuje príznaky a nie príčinu.

Pamatujte si. Každá nemoc vzniká zápisem bloku. To znamená duchovní příčinou. Každá, absolutně každá.

Pak jsou výjimečné stavy, kdy si nabíráte už hmotu jako Bohové, kdy přicházíte do rodiny, kde je nějaká karmická nemoc a ta je zase z úkolů toho, že v minulosti jste se třeba neuměli milovat. Dejme tomu, když se nebudete mít rádi, tak si dneska karmicky, aby to pro vás bylo obtížnější, naberete třeba roztroušenou sklerózu, nebo cukrovku od narození. To jsou věci, které najednou to dítě má od toho dětství. A teď pozor, je to vždycky společná hra. Tak to je potom jiný stav, ale to už je součástí osudu a věřte mi, že i takovéto karmické nemoci jsou důležité, a když ten člověk je přijme, tak ani svět nemusí vědět, že jste nemocní.

Karmické nemoci jsou velmi těžké, když ten člověk je neumí přijímat. To znamená, že on se neumí mít rád za to, že ji má. Vadí mu to. Pak si stěžuje na osud „proč zrovna já“. Jo, to jsou věci, kdy zase je odpor k tomu, že to máte. Ale největší dopad má to uzavírání, a to je zase příčina, těch čaker, to odmítání té nemoci. A věřte mi, že kdybyste

to přijali, tak byste tu nemoc prožili tak, že vůbec by nebyla pro veřejnost ani poznatelná. Věděli byste o ní, že ji máte diagnostikovanou vy. Největší paseku u těch karmických nemocí dělá to, že ti lidé to nepřijímají. Takže vždycky udržet toho člověka v klidu a v míru, aby tohle přijal.

Já jsem nikdy neříkala, že člověk nemá používat bylinky, to není pravda, ale nemáte používat magii. Zasahování léčitelskými typy. Bylinky jsou součástí skutečně fyzického světa, to znamená, jako vy máte fyzické tělo, tak bylina, nebo rostlina má také fyzické tělo, ale v jiné fázi, v jiné vibraci, ale používá látky, které vy tomu tělu můžete dodat. Nicméně, víte, bylinky se nedají používat preventivně. Až se objeví samozřejmě nějaká nedokonalost, protože vaše největší obrana i v imunitě je, že ty vaše buňky učíte chovat se správně.

Na základních přednáškách jsem vysvětlila systém, kde poznáte, že ta příčina je nejdůležitější. Každá čakra je spojena s jednou žlázou s vnitřní sekrecí. A jestliže myšlenkovým procesem, pocitem, prožitkem tu čakru buď sevřete, to znamená, uzavřete a Bůh nemůže v téhle fázi do vás přijít, do toho... Dejme tomu, druhá čakra je pro neodpouštění, vztahovky, tam vám vadí třeba chování někoho. Jestliže neumíte odpouštět, za prvé, vaše božství je geniální, vy jste si to zvolili v tom osudu, toho Boha do sebe dostanete teprve tehdy, až se naučíte odpouštět. Proto pořád vám něco lidé dělají, nebo v tom osudu se něco děje. Ale hlavně, vy když neumíte odpouštět, váš vylučovací systém nevylučuje. Vidíte to? Jestliže vám někdo něco udělá a vy si o tom člověku myslíte, že je špatný a že vám to vadí, tehdy dělají to samé i vaše buňky. Špínu z toho osudu oni nevyloučí ven, takže tady jsou potom problémy ledvinové, vylučovacího ústrojí celého, močový systém... Tam je i kombinace potom vztahu k partnerům, když je to vlastně zkříženo v tom partnerství i se sexuálními orgány, což jsou orgány jedné a té samé čakry. Většinou to prožíváme také i v partnerství. Nicméně, to už je potom záležitost toho. Takže, buď tu čakru sevřete, Bůh nemůže do vás, nebo ji zase hodně otevřete, kdy zpátky se vrací. Proto jenom zlatou střední cestou se dostanete ke správnému božství. A ta zlatá střední cesta, to je první krok, není to ještě pokora, ale je to první krok. Vysvětlím. Na základních přednáškách jsem každou čakru rozebírala, abyste viděli, co na každé čakře se odehrává, když to děláte. Tam si zapisujete buď zvýrazněný přísun, anebo menší přísun hormonů, protože každá ta čakra má svůj žlázoový systém. To znamená, že vaší myšlenkou roztočíte buď méně hormonů, nebo víc, což vás v určitém čase toho těla dostihne v nemoci nebo v bolesti. Vy jste ti, kteří ovládají cítěním tuhle hmotu. Proto jí velíte. To je skutečné pravidlo. Ale v té třetí dimenzi jí nevelíte. Vy si demolujete vlastně tu schránku, ve které žijete.

Ted' už přicházejí informace pro to, abyste jí veleli, abyste zjistili a mohli si vyzkoušet, jak to funguje. A tehdy, současně s tím, že už budete vědět, jak se máte chovat v tom těle, tak si můžete vzít na pomoc třeba i ty bylinky, které vám uleví, ale musíte se učit. Kdybyste používali jenom prostředky proto, aby se vám ulevilo a dělali pořád věci dál, pořád vám bude zle.

Já mám kamarádku, která... – Víte, já jsem člověk, který se ráno vzbudí a je šťastný, že je na světě, jsem ráda. Ale jsou lidé, kteří se ráno vzbudí a než se rozkoukají, tak se tak mračí a jsou otrávení a teď tu špatnou náladu rozhazují okolo. – A tahle moje kamarádka, ona byla fajn, kromě rána. Přišla, otevřela dveře a teď na ni nikdo nesměl promluvit. To bylo „ať na mě nikdo nemluví“. A ona měla malou čtyřletou holčičku a ona tak štěbetala a ona ji obrovsky seřvala, pak ji to mrzelo. Takže tam byla agresivita zlosti a výčitky. Tahle žena byla každý týden minimálně třikrát odpoledne v pět hodin, když přišla z práce naložená ve vaně, protože měla neustále zánět močového měchýře a žlučnickové záchvaty. Já trpělivě vysvětlovala, říkám: „Podívej se, ty přijdeš se špatnou náladou, copak ta holka za to může? Nebo my za to můžeme, že ty ses nevyspala? Ty to uděláš a vzápětí si to vyčítáš, protože ty si zhoršíš ten pocit.“ To je ještě hůř tomu člověku. On přijde s blbou náladou a pak je mu ještě hůř. Ale pak večer ti je z toho špatně. Dlouho jsme o tom mluvili, já jsem tam přijela jednou za měsíc na návštěvu, tak vždycky jsme to probírali, dneska už to nedělá, dneska už má žlučník v pořádku a po zánětu močových cest ani památky.

Ano, vy přijdete o jakoukoliv nemoc, když vám dojde, že tam máte být vy jako Bohové. Vy se tam máte pustit.

To jsou třeba věci, které člověk odkoukal v rodině a teď si myslí, že to tak má být, že se tak člověk má chovat. Tak to není.

Ako vychádzať, vyrovnat sa s pesimistickými ľuďmi, najmä keď sú naši nadriadení?

Ukážu vám optimistický pohľad. Není těžké zůstat optimistou, když jsou kolem vás všichni v pohodě. Je to pravda? To není žádná zátěž. Jenže vy se potřebujete trénovat. Vy jste ti, kteří to musí umět v jakékoliv situaci. Ale umění už je, když vedle sebe, ne třeba v práci, ale i doma dennodenně, jako partnera máte člověka, který je obrovský pesimista a dokážete zůstat optimistou. To je hodně těžké. Ale potom, pak už jste takoví velmistři, takže jediný pohled, který takhle je, skutečně si uchovat ten pocit. Ale hlavně, ten člověk vás přichází učit, když je to v tom systému toho nadřízeného, tak fakt dělat ty příkazy, někdy jsou samozřejmě nesmyslné, bez odsudků, posudků, ve vnitřním klidu a i se třeba usmívat a když ne usmívat, tak nedávat najevo a skutečně byste to neměli prožívat nějakou zlost. Ten člověk to neumí. Ten člověk to neumí, on neví, že lidé by se rozkrájeli pro byt přísného, ale spravedlivého a hodného nadřízeného. To je obrovský vděk od těch lidí. Ale od člověka, který dupe po těch spodních a myslí si, že jenom silou moci a většina lidí se dostane do těchto pozic, kde začnou pak zneužívat tu moc nad těmi druhými, to už potom je obrovsky těžké, ale i tohle se dá zvládnout v jakémkoliv prostředí. Když vám dojde jak.

Já jsem někde vyprávěla. Já jsem druhé lidi neodsuzovala, já jsem věděla, že obrovsky trpí, protože je ovládá satanská hladina. A že oni sami to sklídí, takže jenom soucit. A pak se děly takové věci, že i já jsem z toho byla vykulená. Někde jsem to už vyprávěla.

My jsme kdysi byli na takové brigádě, to jsem byla ještě jako holka, mě bylo tak dvacet, dvacet jedna, ještě jsem neměla děti. Tam byl jeden člověk, který si myslel, on tomu

velel v tom ubytovacím zařízení, že jsme něco udělali špatně a teď nám nadával. Nás byla skupina docela veliká, seděli jsme v jídelně a on na řval, jak jsme neschopní, jací jsme idioti, jak jsme to zkazili a teď já jsem pozorovala ty lidi okolo, každý to prožíval jinak. Někdo zrudnul, tak jak tam to ego uvnitř pumpuje, co si to dovoluje, jak nám nadává, někdo kritizoval, někdo se tak ironicky ušklíbal, někdo něco řekl, mumlal si pro sebe a mně to bylo jedno. Jestliže nejste hmotou, já nejsem Ivou, tak je mi jedno, jestli mi tu hmotu někdo uráží. Mně to je tak lhostejný. Tak jo, tak si to řekni, když si to myslíš, nevadilo mi to, naopak jsem s ním obrovsky soucítila, protože ten člověk obrovsky trpěl, on tak řáčil... A najednou, on tak lítal mezi námi, teď na nás házel ty nadávky a ty výčitky tak najednou se u mě přibrzdil a řekl: „Na vás to neplatí.“ Pozor, zase jsme u toho, ta myšlenka tam nebyla. To nadjá společné to vycítilo, takže ti lidé se k vám potom chovají úplně jinak.

Pak už tedy přikazujete svému tělu. Já se k tomu potom dostanu. My teď budeme ještě zodpovídat tady ty otázky, ale já vám pak povím o té vládě Otce nad hmotou. Takže prosím vás, zůstaňte v klidu, bez odsudků, bez kritik, zmírňujte dopady i na ty druhé lidi, domlouvejte jim, to nemá smysl, každý vzdor ve smyslu emocionálním... Já se můžu ozvat jako člověk: „Nejsi ke mně nespravedlivý? Vždyť my jsme se snažili to udělat.“ Tak jako lidsky, běžně říct. Jinak ne, niterně si to nesmíte dovolit, protože tehdy odmítáte, píšete si karmu a ten váš šéf vám to musí dělat dál. Takže bacha.

Na ktorej čakre mám problém, keď mi padajú vlasy?

Vzpomeňte si, většina takových těch lidských moudrostí je skutečně v Bohu. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá a všechny tyhle věci, které vycházejí z obyčejného lidství, v tom je obrovská moudrost. A zrovna u těch vlasů, když si budete dělat starosti, tak vy jste jako vyklonění z toho těla, koukáte do budoucnosti, neoživujete vlastně jakoby tuhle sféru a tehdy, to je základ. Starosti potom, to také je v budoucnosti, když se vykláníte s obavou – to vidíte, že je egoismus, ano.

Minulostní věci řešíte, co se děly jakoby v minulosti. Tam vám někdo ublížil, křičel, vy to nemůžete zkousnout, takže furt jste tam, nejste spokojení, protože se to tam stalo. Anebo jste v budoucnosti představami, přáními, anebo strachem. Strach je také obava, to je to samé, že? Jé, co se mnou bude, co když ztratím práci, co když mě přítel opustí, nebo co když onemocní někdo z rodiny...? To je pořád „co když“. Vy se ubráníte této hladině egoismu tím, že si řeknete: „Až se o stane, tak to budu řešit. Teď to ještě není.“ Tím si upevníte pod nohama vlastně ten optimismus. Ještě to funguje, pořád ještě práci mám, nebo ještě nejsme nemocní... To stačí. To stačí. Vy to totiž stejně nemůžete vyřešit v té budoucnosti.

Stalo se vám někdy, že jste si chtěli ulehčit budoucí práci a teď jste honem rychle dopředu něco udělali, jenže ono k té situaci původní vůbec nedošlo? Ten osud se vyvinul úplně jinam. Vy nemůžete nic předběhnout.

Tady vidíte, že máte skutečně žít jenom tady a být spokojení s tím co je a nekoukat na to, co není.

Když přicházeli andělé, tak nám vždycky vysvětlovali, že třeba člověk, který bude jakkoliv postižený, třeba vám uříznou nohu, tak si má říkat „jaké štěstí, že mám ještě druhou“. Pesimismus, že nemám jednu a trvale roznášený dál vás skutečně dožene k tomu, že přijдете i o tu druhou, nebo ještě budou další zdravotní problémy dál.

Vy se máte držet všeho. Moje univerzální věta, která doma neustále zněla, když ještě moje děti byly doma, protože jsem je potřebovala vychovat, bylo „to není ještě přeci tak strašné, jsou horší věci na světě“. Ať se stane cokoliv, tím ulevíte tomu člověku vedle sebe. To samé, když je někdo nemocný a teď je vyděšený. Ne, ne, ne, to nic není, může být hůř, takže prosím tě, teď si odpočiň, zklidni se, teď ho opečuji, to jeho tělo a zklidňuji ho, opatruji ho, dovezu ho někam na vyšetření, zklidním ho před strachem z toho vyšetření, když je to nějaké dramatické, někdy ta vyšetření jsou nepříjemná... Takže připravit ho na ty věci, být s ním v těch chvílích, aby věděl, že není na to sám. To stačí. To stačí. Tím tomu člověku obrovsky pomůžete.

Prosím, je vôbec možné meniť spolužitie piatich dospelých ľudí, ktorých vzájemného posudzovania, kritizovania a veľmi konfliktného správania jednej osoby, iba mojim úplným prijatím všetkého?

Já tomu nerozumím. Ale možná trochu ano. Tam zřejmě je skupina dospělých osob, které jsou velmi negativní, což jsem pochopila... Víte, takhle. My se učíme vždycky ve skupině. Zkusme si tedy představit, že tedy máme pět osob, které jsou velmi kritizující a negativní a pesimistické a vzájemně si samozřejmě ubližují a hlavně, oni ubližují nejvíc sobě. Nicméně jestliže já zareaguji jako první svým vlastním postupem – vy nemůžete druhé donutit, aby se měnili, to nejde, ale když uberete tu jednu pětinu z toho společného konání a ulevíte už konečně celé situaci o jednu pětinu, už se situace změní.

Když už je nebudete kritizovat a nebudete vůči nim něco mít – to je jejich věc, oni tím trpí ti lidé, stačí soucítění – může se stát, že pro vás se brána otevře a můžete vyjít ven. Podaří se vám vystěhovat se, nebo, já nevím, nějakým způsobem změnit místo, že se s nimi nemusíte setkávat... Ale pozor, i oni ucítí, že se napětí povolilo o toho jednoho člena, který zatím třeba... protože kdybyste je posuzovali jako špatné, že to dělají, tak jste vlastně stejní, jako oni. Tohle je důležité vědět.

Karma na první čáře je, že já budu třeba tady Terezku považovat za špatnou, protože něco špatně udělala. Pozor, Bůh nerozlišuje osobu a konání, tam je jedno jediné. To znamená, že kdybych já si myslela, že tady Terezka něco špatně udělala, tak vlastně Bůh vnímá, že já ji vidím jako špatnou, ale to není pravda. Tam už jste třeba o schůdek lepší, ale stejně ale pořád pro Boha je to odsudek, že něco je špatně. Jenže pozor, systém reality je ten, že Terezka je ve vývoji tam, kde je a ona ty věci dělá tak, jak umí, neboli se učí. Ona v té chvíli je nejlepší, jaká kdy byla. Předtím byla horší a vždycky v budoucnosti jakoby toho vnímajícího se času ve hmotě bude lepší. Takže, když já ji budu považovat za špatnou... Vidíte? Já jsem stejná. Já si píšu karmu, takže kolem mě pořád se budou pohybovat lidé, kteří jakoby ty špatné věci budou dělat.

Ale dělám to já, to je projekce. Moje.

Ne, každý z nás jsme jací jsme a jsme nejlepší, jací jsme kdy byli, neboť jsme ve stádiu vývoje. Tehdy, když tohle cítím, kolem mě už ti lidé tím postojem nedělají špatné věci, já s nimi soucítím, ale hlavně, kolem mě se ti lidé přestanou objevovat.

A teď si to napasujte na tuhle situaci. Bude vám dovoleno vyjít, když vy se zbavíte vlastního egoismu a nebudete ty lidi za to, že kritizují, posuzují, hádají se, považovat za špatné, pak smíte vyjít, protože už není co vás učit. Takže vždycky je to ve vás. Ono je to vždycky špatně viditelné z té pozice, když ta situace je hodně těžká. Zvlášť když třeba pracujete v práci.

Já jsem tímhle prošla. Samozřejmě, vším jsem musela projít, protože jinak bych vás dneska nemohla učit. A věřte mi, bylo to někdy obtížné, jenže já jsem věděla, že ten člověk vás vidí, byť jste čistí, z pohledu svého egoismu a on předpokládá, že jste to udělali. Jak mu můžete dokázat, že jste to neudělali? Tak jsem říkala: „Tak jo, tak oni mě tak považují, a i kdybych hodiny mluvila, tak jim to nevysvětlím, že to tak nebylo“... Tak jsem se s tím smířila. A ejhle, tehdy se samo stalo, že jim někdo řekl, že to tak nebylo a byl to důkaz pro to. Takže vidíte, ono se na to přijde až tehdy, když vám to nevadí. A když to přijmete pokorně, že se to děje. Tak to zkrátka je.

Na Zeměkouli je sedm miliard lidí. To bych se zbláznila, kdyby si o mě třeba tři miliardy myslely, že jsem špatná. Ne, já vím jako jediná a každý z vás ví, jak čisté nebo nečisté máte svědomí. A to je pravda Boha. To je mezi vámi a skutečnou realitou. A jestliže já mám skutečně čisté svědomí, je mi úplně lhostejné, jestli si to druzí o mě nemyslí. Ale Bůh to ví.

To je velice důležité to čisté svědomí mít. Když ho ale nemáte, to je těžké potom. To už se necítíte dobře. Tak ho mějte.

Bod B není daný časově, ale úrovní pochopení. Jak je to myšleno, že když se nebráním, že mi zůstane deset let pěkného života?

To také byl jednou dotaz, že se schválně nebudou učit... to neovlivníte

Váš vývoj je zkrátka nastavený a jestli já použiju vůli člověka „tak teda si prodloužím život tak, že budu úplně blbej a nebudu jakoby chápat“... Ne, ne, vy dostanete od toho osudu tak na prdel, tak vás to semele. To je to samé, jako kdybyste chtěli zase naopak urychlit svůj vývoj, abyste se naučili něco rychleji. To nejde. I přednášky kdybyste poslouchali rychleji, tak přehlídnete. Vy nejste schopni, máte kapacitu energie svého těla. Buď byste se zablokovali bolestí, to by bylo tak přetěžující pro vás a stejně byste nechápali. Vy totiž se učíte určitou vzdáleností těla od psychiky, tzn., že když budete poslouchat přednášky, něco tam uvidíte, aha, a pak se čeká, až si projdete praxi, třeba týden nebo 14 dní nebo měsíc, to už je jedno, a pak zase, v té samé přednášce, uvidíte a uslyšíte věci, které jste tam dřív neslyšeli, protože jste schopni nastavit další část dopředu vlastně v té teorii, abyste se zase tu praxi mohli naučit. Bez praxe to nejde vážení.

Já mám kamarádku, která si myslela, ona na škole byla obrovský student na medicíně, že duchovno se dá naučit jako ze skript. To není pravda. Ne, ne, ne, to nejde zkrátka. Ta praxe musí jít s tou teorií paralelně. Ona vlastně napřed je teorie, a pak se dožene

praxi a zase kousek teorie a zase praxe... Jinak to nejde a vy jste schopni jenom určitého zatížení, protože by vás to zabilo. V časovém úseku, větší zatížení, by vám úplně..., byste se vypařili.

Bůh je obrovsky silná energie, to byste nevydrželi, takže všechno je nastavené. Ten čas B je skutečně tím, co umíte. A teď pozor, vy se nemůžete vymanit už tím, že praxe a osud Boha neboli planety je nastavený. To je jako kdyby jedna buňka se zbláznila a řekla si, že bude umět víc, než v tu dobu má. To nejde. Vy jste iluzorně samostatní jako jedinec, vy jste spojení ale se svým okolím a všichni, až se něco naučí ta skupina lidí, která k vám patří, se všichni pohnete, jeden čeká na druhého. Ano, jste v Jednotě vážení, a jednota už není dualita a oddělenost. Teď už to smíte vidět. Dlouhé životy jste žili v oddělenosti a v nevědomosti, ale tohle byla i tamta realita. Víte, já nikomu nepotřebuju dokazovat, že 5D stav existuje. Já jenom navrhnu informace a každý z vás si procentem to, co je schopen zapasovat do toho svého učebního programu nabere, to, co je schopný pochopit. Uvědomte si, že když budete prvňákovi vysvětlovat, že existuje dejme tomu deskriptivní geometrie, on vám nebude věřit, on tomu nebude rozumět. Nepotřebujete tomu prvňákovi dokazovat, že existuje. Ona skutečně existuje, vy to víte, ale jednou to dítě, až se tam dožije, tak ono už to bude umět, bude připravené a tehdy to samo uvidí. Ale dohadovat se, ano existuje, neexistuje, to nemá smysl.

Ako mám zvládnuť situáciu, keď mi niekto strašne ublíži? Čo si mám uvedomiť a ako reagovať?

Už jsme o tom dopoledne mluvili. Když vám přijde někdo ublížit, tak jste si to zasloužili. Protože při posledním ublížení jste reagovali negativní emocí. Tady jde o to, abyste zjistili při té reakci, že ji ještě děláte. To je nepokora, nepřijetí. Ten člověk vám to udělal. Co s tím uděláte? No nic. Tak jo.

Když poprvé zažijete stav, že vám ublíží a nepřijde reakce, pak jste to zažili naposledy. Ten člověk vám přišel vybit karmu právě výroby té negativní emoce. A teď pozor, vaše nadjá ví, co dokážete, jestli to dokážete nebo ne, ale vy jako člověk to nevíte. Teď jde o to, aby vy jste to prožili, abyste to věděli, takže ten člověk vám otevírá oči. Navíc on vám vybíjí skutečně ten poslední zápis odporu, teda nepokory, takže znova dostáváte v čase těla, třeba za měsíc nebo za týden, znova šanci si to vyzkoušet, jestli už je to lepší a nebo znova silnou měrou prožité. A teď si vezměte, že život po životě to slábne, slábne, slábne ten odpor a jednoho dne prožijete sakumprásk pokoru. A tehdy váš program Boha původně zvolený je stejný bez odporových emocí jako člověka, který žije se jménem a s tělem. A tehdy jste ve vědomí 5D. Ten člověk vám přichází pomoci. Pomůže vám akorát soucit, protože on v tu chvíli si zapisuje svojí vlastní karmu, kdy ublíží.

Víte, lidé ubližují věcmi a vůbec si neuvědomí, jaká je skutečná realita. Zkuste si představit, že vám, dejme tomu, zemře dítě. Dospělý člověk už, sáhne si na život. Dejme tomu, otráví se. Nebo se oběsí. Jako matka to musím respektovat, protože je to volba člověka, kterého jsem měla ráda a měla jsem ho v životě. Uděláte s tím něco? Neuděláte. Je to jako rozhodnutí, že už tady nechce být a on měl své důvody, kdy to odmítl. Já to musím respektovat. Důležité je, že mám čisté svědomí proto, že jsem se snažila mu věci vysvětlit tak, jak jsou. Nemůžete tlačit na pilu. Nicméně, on se rozhodl,

že už s tím světem takhle nesouhlasí, takže odloží svoje tělo, což je samozřejmě egoismus.

A teď se dívejte a dobře poslouvejte.

Kdyby se to stalo matce 3D, ona bude obrovsky plakat, bude vyvádět, já nevím, co všechno bude dělat. Tím obrovsky ubližuje duši, která odešla na druhou stranu nejenom ve fázi, kdy je bez těla, ale i v budoucím životě, protože vy sklídíte to, co jste udělali druhým lidem emocionálně v bolesti.

Takže, když já to budu respektovat jako matka, že moje dítě to udělalo, budu na něj s láskou myslet, vzpomínat a radovat se z toho, že jsme spolu mohli žít alespoň ten krátký čas třeba dvaceti let, tehdy za mě nezaplátí tu bolest té lítosti v budoucím životě.

Vidíte, jak pomáháte? A jak ty egoismy se rozšiřují dál v čase lidských těl?

To všechno jsou skutečně egoismy. Člověk vlastně pláče, když ztratí druhého člověka, protože ho vnímá jako hmotu, kterou ztratíte. Jako kuličku na cvrnkání, která vám vypadla z kapsy. To je vlastnění hmoty. Vy nevlastníte a nejste vlastníci ani vlastního těla, natož druhých těl. Ale všechny odpory se zapisují a budou v budoucnosti.

Teď ve Zlíně, je to asi čtrnáct dní, tři týdny, byla ještě malá přednáška v Arkáně, kde v první řadě seděla žena – to bylo vidět, jak něco odmítá. Tam bylo vidět, jak se chce něco zeptat a ono skutečně k tomu přišlo. Ona říkala: „Na základních přednáškách jste říkala, že my se musíme smířit i odchodem dětí nebo partnerů nebo kohokoliv. Ale to já nechci.“ Slyšíte to? Nechci.

V téhle fázi já jí přicházím nabídnout pomocnou ruku. Ona ji odmítá. Ten egoismus je ještě tak silný. Říkám: „Vidíte to, to je jenom neporozumění, protože já vám nabízím řešení. Pokaždé to nechcete, budete si jako Bůh nabírat podobné osudy, kdy se vám to bude dít, až si dolezete jednoho dne konečně k tomu přijetí. Poprvé to přijmete. Tehdy už ty osudy budou jiné, tohle nezažijete.“

Já jsem to vyprávěla na základních přednáškách v té historce, když mi nadjá přišlo říct „co uděláš, když ti tvoji dvouletou Lucinku někdo zabije?“ Co můžete udělat, když to proběhne? Nic. Já bych nedokázala se ani na toho člověka zlobit, ani bych nešla na proces. Já sama bych nechtěla být v jeho kůži. Víím, co by mě pak čekalo. S tím dítětem – nic vás nerozváže, všechno, co jste s ním prožili, si odnesete navždy, to je vaše. To vám nikdo nesebere. A teď tady musíte být pro druhé. Pro další děti, které možná přijdou na svět, pro partnera, pro rodiče partnera, pro moje rodiče, pro jiné lidi, kteří mě mají rádi, protože když bych obrovsky trpěla a dávala bych to najevo, i je bych všechny ty lidi trápila. Oni by mě mohli litovat, někdo by měl na mě zlost, že to tak prožívám, někomu by to vadilo... Já bych roznášela zase nějaké egoistické věci.

3D svět je jenom roznášení odporů a obrovská bolest a utrpení. Dá se vymanit lehce. A zbavit se těch věcí lehce. Naopak, rozdáváte obrovské dary.

Na Slovensku je povinné očkovanie detí. Váhám, či ich mám dať očkovať. Čo si o tom myslíte?

Víte, nejlepší samozřejmě, nejlepší vaše obrana, imunita, je váš postoj ke světu. To už víte. Nalítí Boha do těla. Protože kolem každé bytosti, kolem každé buňky, každé planety je tzv. Kristova síť, tzn. vyrovnaný stav. A věřte mi, že takové to přehnané chránění se před bakteriemi vás tak strašně zdemoluje.

To je to samé, že v Čechách se jeden čas plánovalo, že každý jednotlivý rohlík bude balený do igelitu.

Vždyť vy si pak nezvyknete na ty bakterie, vy v tom světě žijete, musíte v tom přežívat, a když to vaše tělo samozřejmě si na to nezvykne, nemůžete soužít s tím. Ale hlavně imunita člověka je v první čarce. To znamená, když ten člověk je spokojený a vyrovnaný...

Víte, když kolem mě něco projde, nějaká nemoc, tak já vidím, jak ty buňky s něčím bojují, ale oni bojují na úrovni hmoty. Chrání mě. Já to cítím, takže já tomu tělu dám zázvorový čaj a lehnu si, víc si odpočinu, ale jsme v pohodě, v klidu, proběhne třeba dvě tři hodiny nebo dva dny, pak je to v pořádku. To tělo to vybojovalo, protože já jsem ve stavu Jednoty.

Já tomu tělu také neubližuji. Teď když jsem sem šla, tak tady skupinka lidí kouřila – hříšníci, kde jste? (smích) ... Víte, to je ono, člověk v 5D, když už dojde k tomu, že to tělo mu slouží, on tomu tělu neubližuje. To je jako kdybyste svému milované pejskovi strčili doutník do tlamy, aby kouřil.

Kdybyste viděli krev člověka po jedné cigaretě, tak byste to asi už nikdy do pusy nedali, co se tam děje. To je jako kdyby jedna buňka druhé držela pod krkem a škrtila se. Ony nemůžou dýchat vlastně. Tam se vytěsňuje kyslík.

Takže to jsou věci... anebo třeba škodit nějak tomu tělu. To už neuděláte nikdy, protože ono vám slouží. Vy shlížíte na to tělo z té výšky a víte, že skutečně mu musíte udělat určitou péči pro to, abyste tady po dobu toho, co tu budete do toho bodu B, mohli spokojeně a bez bolestí existovat. Ale když už vědomě mu přidáváte věci... Ale to odpadne samo, tady se už nemusíte ani snažit. Dokavad to zkrátka nedoleze do nějaké hranice toho vědomí... to je to samé – drogy, alkohol, káva... a fakt je to v programu... Já jsem teď vyprávěla – asi před pětadvaceti lety jsem šla jednou z práce, tašky, nákup a uprostřed jedné takové velké třídy v Teplicích najednou se mi otevřela hlava a já jsem viděla takovou informaci, že teď nějaký čas nebudu pít kafe. Já kafe miluju, pozor. Že ho nebudu pít a po čase se k němu zase vrátím a pak ve vzdálené budoucnosti to jednou odpadne. Zkrátka najednou jsem zahlédla ten program. Já skutečně do velice krátkého času jsem přestala kafe pít, asi dva roky jsem ho nepila, a pak jsem se k němu vrátila. Dneska ho piju, mám ho ráda, ale už cítím, jak se mi ta chuť vzdaluje – voní mi, ale chuťově už to není ono, už je to jakoby ode mě dál. Takže ono všechno má svůj čas, tak jak váš vývoj je nastavený, kdy co pochopíte, v jakém bodě, co si máte ještě prožít, protože vy jste součástí obrovského božího těla. A když byste někde přestali dřív nebo později, vždycky by to postihlo jinak to vaše okolí. Fakt všechno se vším souvisí. Takže vidíte to, pak všechny ty věci takhle odpadnou.

Pod kterou čakru patří závist?

Závist je jedna z nejhorsších emocí. Závist je velice blízko zášti, což je srdeční čakra. Protože ona většinou navazuje ta závist na zášť nebo zášť na závist, když někomu nepřejete to, co má nebo nemá. Zkuste si vzpomenout, také se vracím k té lidové moudrosti, byl zelený závistí. Je tam také zabudovaná částečně i třetí čakra, protože v třetí čakře je moc a tam chcete tomu člověku jako uzmout to, co on má a chtěli byste to třeba také. Takže tyto dvě čakry. Ony velice často spolu spolupracují, často nechcete přijmout situaci na trojce třeba u toho svého těla, že vy to nemáte a on to má a už je hned ta zášť na světě v té čtyřce. Takže tyhle dvě čakry se podílejí na tvorbě této emoce.

Zášť je nenávist, ano. A ta samozřejmě má dopady obrovské. Prožitek potom nenávisti způsobuje rakovinu.

Když je vše už v DNA určené dopředu, tak je jedno co dělám, jak se chovám, stane se jen to samé?

Ano. To je, co?

Jednou mi jeden chlap říká: „Tak proč nám tedy říkáte „věřte mi“?“ (smích). Já říkám: „Víte, vy to rozlišujete na dvě, ono je to jedno. I vy mě máte v osudu, i vy tu informaci máte mít a je tam i procento, v kolik ji pochopíte v kolik ne. To je fakt úplně komplexní.“

Ano, tak to je. A já vám jenom ukážu, jak si to můžete zkomplikovat. Já už jsem to sice ukazovala na základních přednáškách, ale opakování je matka moudrosti.

Narodíte se v bodě A s určitými zkušenostmi, které už jste si odžili, ty máte tady ve výšce toho kanálu, tam kde jste skončili v minulém životě, to už vám nikdo ty zkušenosti nevezme. A další díl, ten se odehrává až do bodu B. Ten program je daný. Týká se vaší intuice. Teď jsem o tom tady někde o přestávce mluvila s nějakou ženou – když se dítě narodí, tak mu proběhne celý film až do konce života. Když dožijete vy tím tělem přesně do toho DNA filmu, tak při odkládání těla jedete ten film zpětně až do porodu. To je takový ten blik-výdech. My tady blikáme skutečně. Z pohledu z toho hořejšího světa je to jako mrknutí. Těch našich sedmdesát, osmdesát let je velice krátká doba nahoře. To je malinký úsek časový, téměř nepatrný absolutně. Nicméně, v každém roce vašeho života, v tom programu, máte i síly odporu. To je důležitá věc. A už jsem vám na základních přednáškách říkala, že vy máte vlastně šíři cesty. A teď pozor – já vás učím pokoře. To je jedna jediná varianta. Pokorně prožít cestu A až B se vším konáním, se vším, co tady je. Vy máte ovšem svoji vůli člověka, která je nadimenzovaná na minulostní odpory neboli karmu. Jakou silou jste odmítali určité věci. To znamená, že vy pak pokračujete, trošičku se to za ten život zmenší, je to menší, než v těch předcházejících, protože vy víte, že jak vzrůstá božství, tak se umenšuje balík ega. Takže vždycky je to za ten život trošičku menší. Ale vy, když nechcete být pokorní, tak se tady škubete. Šup, takže dostanete facku. Nemocí, bolestí, činem člověka, situační novou fází, to je jedno. A tyto odškuby, kterými se škubete v nepokoře, odmítáním v určité síle – vy máte vůli jenom v síle toho odporu, v ničem jiném – to vám demoluje tělo. Takže buď projdete – já vás učím jedné jediné fázi, projít rovně a vysvětluji vám – vidíte, tady v tom je Kristus – že tou pokorou jdete rovně = přijetí. Nepokorou si demolujete svoji

schránku, protože tou měrou, jakou vytvoříte odpor, budete prožívat přesně platby neboli sklizeň vašich zasetých semen. To si odžijete, ten odpor.

Takže vidíte, že všechny věci, které se vám dějí jakoby špatně, si děláte sami tím, že se emocionálně bráníte.

Já se také bráním, ale já se bráním tím, že dám najevo druhému člověku „nezlob se, tohle já neudělám“, ale nemusím se kvůli tomu zlobit, když mu to řeknu.

Mám kamarádku, spolupracovnici, která neuměla absolutně třetí čakru, furt se zlobila na každého člověka a psala dokonce i udání, aby zabránila jakoby v právu... no všechny takové věci, blbosti tam byly. Nedávno ji to složilo, ona se úplně rozložila, protože jeden doktor jí dával tolik práce, že ona tam byla soboty, neděle, od rána do noci a „... já už nežiju...“ teď pozor, ego chtělo obojí. Ego chtělo peníze a nechtělo tam být. Vidíte to? Ale vy nemůžete, promiňte, jednou prdelí sedět na dvou židlích. Když se rozhodnu, že si chci odpočinout, tak se musím vzdát těch peněz. Ale to ego způsobí to, že když pak ty peníze nemám, tak mi to vadí. Ten člověk se pak zlobí, on nedokáže ztlumit ten egoismus, takže ... A já jsem ji pak potkala, ona se psychicky složila, ona to nevydržela, dva měsíce byla nemocná a těsně před tím, než měla nastoupit v pondělí do práce, tak jsme se potkali na ulici. A ona říká: „Je tam XY?“ (to je ten doktor) Já říkám: „No, je.“ Ona: „Kolik má práce?“ Já říkám: „No, docela dost.“ Teď bylo vidět, jak už nabírala na té ulici, aniž by věděla, co tam čeká. A teď začala zvedat hlas. Já říkám: „Zadrž, zadrž, stačí, když mu řekneš ne. Ale bez té zlosti.“ Teď bylo vidět, jak ty oči údivem tak vyjely. A ona mi říká: „To jde?“ Já říkám: „No jasně. Řekni mu, že ta práce bude až za týden a ne teď. Dej si termín. Neboj se, on teď také dostal zkušenost, že teď jsi dva měsíce marodila a tu práci jsi mu nemohla udělat. Takže on sám, když tě přetížil ... – tady si můžete jenom pomáhat – proč by ses na něj měla zlobit, máš pusku na to, abys mu řekla, že to udělat nemůžeš, protože si potřebuješ také už odpočinout a žít normálně. Ale také se musíš vzdát těch peněz, které by byly, kdyby ta práce byla.“

A tohle je nutné, abyste si dopředu uvědomili, co vlastně chcete. To ego by chtělo všechno. A neumí se vzdát ani jednoho ani druhého. Ale když si určíte svoje vlastní pravidla, jde to velmi lehce

Já se teď podívám sem...

Tady vidíte, já se teď vrátím k té otázce, že ono vlastně to proběhne do toho bodu B a teď záleží na tom, jestli vy si to zkomplikujete odporem anebo to přijmete. Pozor, neberte to jedno, jako že tady budete tak jenom laxní, viset v meziprostoru. Pak byste se chovali jako buňka, která v těle je třeba v játrech, ale nepracuje. Vy máte tělem pracovat jako nástrojem ve prospěch celého těla, tedy světa. Každý z vás umí něco jiného, máte to dělat rádi. Ale má vám být jedno, kdo z vnějšího světa na vás skutečně tlačí. Kdokoliv, zachovat klid a jenom mu dát najevo, říct mu, aby to třeba nedělal, že to není hezké, že se na něj nezlobíte. Když jsou ve střetu dvě ega, tak už jste hluší, slepí, pak už se hádáte, jste v zášti. To jsou zbytečnosti. Ale když už jedno ego chybí, ten druhý, který startuje, má čas si uvědomit, že vlastně ten druhý si to nezaslouží. To už je dopad na toho člověka. On se zastydí, „on mi nevynadal a já jsem tak blbě na něj zaútočil“. Pak se začnou ti lidé omlouvat a začne se to hýbat.

Já nevím, jestli jste slyšeli všechny moje přednášky nebo něco ne. Pak už učíte i tím chováním. Já jsem jednou šla pro otisky, takhle vedle dveří seděl pán a byl vyloženě takový kyselý. A já jsem zatukala a on si začal něco brblat pod vousy a já povídám: „Vy si asi myslíte, že já předbíhám, ale já si jdu pro práci.“ A teď se ozvalo: „To by mohl říct každý.“ To bylo už v době, kdy já tu karmu neměla, ale ve chvíli mi bylo jasné, tam sedělo asi pět lidí v té čekárně, my dva jsme to hráli těm lidem. Že to jde zahrát nějak lidsky. A teď jsem se usmála, přestože on byl kyselý a říkám mu: „Tak se nezlobte, já opravdu jdu pro práci. Uvidíte, až se budu vracet...“ „Mmm, já nemám rád ženský...“ Jsem se smála samozřejmě. Pak jsem šla dovnitř, vzala jsem otisky, odcházím, ještě jsem mu říkala „nashledanou“ On „mmm“. Hele, já jsem šla do města, asi za hodinu mi volali z toho místa, že ještě se mám vrátit pro nějaký otisky, že jsou další a před tou poliklinikou je taková široká cesta přes takový park. A ten muž, když já jsem tam přicházela podruhé po té cestě, tak vycházel z té polikliniky po tom ošetření a on z dálky na mě mával a smál se. Já říkám: „Vy nemáte rád ženský, ne?“ (smích) A on říká: „Já se také divím, že jste mi tak sympatická.“ (smích)

Prečo je kundalíni vo forme hada? Minule jste hovorili, ak pani videla, ako jej had vylieza z úst, lebo mala blok ešte na piatej čakre. Had zvykne byť negatívny symbol.

Ne, ne, ne. Já to nevím. Já to nevím. Je to velmi zvláštní, je to možná proto, že had je velice zvláštní stvoření, které se omotá kolem tyče, a vy máte skutečně velice úzký prostor kolem toho... Ale je to had. Mně několikrát vyjela, dokonce i ve spánku. Pamatuji si. To je nádherná záležitost. To udělalo šššššššš, taková obrovská tlama hadí projela skrz to třetí oko. To bylo něco nádherného. Ona ale musí vyjet sama samozřejmě, to už víte, protože ty čakry musí mít přesně otevřené tak, jak mají být, aby neujela někam jinam. Nikdy to neberte do své vůle člověka, neurychlujte se, prosím vás. Je, asi bych řekla, to symbolem toho, ale hlavně, vidíte, je toho využito a je to i v té bibli, kdy ten had ztělesňující vlastně egoismus, který mívá, to je ten symbol Satana, který tam nabízí „kousni si do jablka, ochutnej tuto dualitu, to dualitní... Ano, tam je zvědavost. To je rozdělené.

Ne. Vy jste skutečně to centrum, to já.

Had to skutečně tedy je, viděla jsem ho mnohokrát, ale vidí ho i různí lidé. A věřte mi, že on je kouzelnou bytostí, když kráčí v morálce. Nikdy vám neublíží. Jestliže to vezmete do vůle člověka, pak vás zdemoluje. Vy totiž máte přesně v programu svých všech životů – protože uvědomte si, vy když tady odložíte tělo, tak se zase narodíte ve stavu A, ale ve stavu, který koresponduje s egoismem a silou odporu, který jste měli tady v tom posledním B, takže vlastně pro vás je to jeden dlouhý život v různých tělech a v různých fázích a v různých maskách, jak já říkám, protože ten svět je skutečně divadlem. Obrovským divadlem. To je scéna, kde se odehrávají iluzorní věci, až vám to dojde. Ale hlavně, když pak odložíte egoismus, on se umenšuje, tak ten had pomalinku vylézá. Vylézá, až se propojí s božským světem.

Tady nad šestou čakrou. A hlavně je to v křižovatce šesté úrovně, takže s tím Satanem to skutečně souvisí. Ale on je dobrý.

Dneska už také víte, že Satan má velmi dobrou úroveň, ano, on vám pomáhá, to není negativita. Ano, svět je dobrý. Vše je dobré tak, jak je.

Dualitní svět považuje Satana za špatného, zlého, nebezpečného. Tak to není. Protože on hlídá pozici hmotného světa. A teprve, když prokážete, že vše je dobré, prožitkem, teprve potom se můžete dostat nad tuhle pozici. Když mu podlehnete, ničíte sami sebe, protože se utápíte v dualitním světě v odporu. Toto je stav reality.

Vidíte, tohle by nemohl slyšet člověk, který má ještě buď fanatismus v církevním pohledu, ten by si myslel, že jste zastáncem Satana... to jsou nesmysly všechno, to jsou hlouposti. A pozor, ten odpor jeho, toho člověka, on neví, že sám je pod zesílenou vůlí člověka, takže on sám toho Satana v sobě vlastně přizívuje.

Prednáška ma veľmi upokojuje a uspáva. Prečo? Ďakujem. Jana

Smích... To jste vy? Ne? Vy jste také tak nakloněná... smích

Také jsme se dávno jednou na to ptali. To upokojení je dobré. A pozor, uspávání je také dobré. Všechno je samozřejmě dobré. Protože třeba když nemáte něco slyšet, tak to zkrátka neslyšíte.

Pamatujete si, já jsem kdysi dávno vykládala, moje dcera se mnou šestnáctiletá chtěla jet na Tomášovi, pak tam padala ze židle, se lidé bavili...? Ona ještě skutečně nebyla připravená, já jsem se jí snažila rozmluvit tyto věci... Nebo zase moje mladší dcera spala při fyzice a chemii, i když to byly předměty, které byly mezi osmou a desátou hodinou... A když pak chodili, oni říkali: „Ona to nikdy nebude používat“.

To je zbytečné, abyste si nějakou informací třeba zahustili to vědomí, když to nemáte slyšet. Ale zase naopak se vzbudíte ve chvíli, kdy něco máte slyšet, a pak to slyšet máte. Nebo by vás třeba něco mohlo vyděsit a není to zapotřebí, tak na chvílku usnete. To také je pravda.

To samé je, třeba půjdete po ulici, nebudete vnímat nic, budete v sobě a najednou uslyšíte dvě věty. Přesně to vědomí ví, co máte kde slyšet, co máte kde vidět, protože ten program výuky je stanovený.

Když jsme měli ještě SSM, svaz mládeže – to bylo velmi zvláštní, já jsem od malinkého věku, už v první třídě, kdykoliv jsme přišli a přišla paní učitelka, takhle se rozhlídla a řekla: „Ty“. Já dostala vždycky ty úkoly. A to se se mnou vleklo přes všechny školy, až vlastně i přes střední školu a my jsme byli povinni chodit do svazu mládeže – také jste to zažili s námi – a teď já jsem tak soucítila s těma holkama všema – nás bylo dvacet holek a jeden kluk - a teď to bylo tak nudné, ta všechna ustanovení a rozhodnutí byla tak zinscenovaná a tak dopředu šablonou přikázaná, to se jenom kopírovala, to bylo... A teď ty holky: „Jé, my na schůzi nejdeme.“ A teď pozor, oni mě udělali předsedkyní, nikdo to nechtěl dělat. Já jsem se vždycky obětovala: „Tak jo.“ Takže já byla jediná na schůzi, já jsem falšovala vlastně, kdo co řekl a kolik lidí hlasovalo a oni randili. A to byla sranda, já jsem to brala tak, že oni jsou spokojení, nebudou se bránit. A ono to probíhalo tak docela srandovně. Když nějaká ta schůze musela proběhnout, protože

jsme tam třeba měli nějakého hosta, buď třeba třídního učitele, tak také většina lidí spala. To jsou nudné věci, když tedy není něco konstruktivního.

No, tak hlavně neslintejte... smích..., jako naše Péťa u fyziky a u matematiky.

Ako správně vychovávat vlastní děti, hlavně když nechcú poslouchat?

Jo, jo, to je oříšek.

Když už víte, jaký je systém, tak už byste to možná mohli vědět. Máte být pevní, rázní a máte je vychovat tak, abyste věděli, že oni sami sobě neublíží. Jestliže víte, že karma je ta, že ubližují světu, to jsou takové ty kritiky, odmítání, vyhrožování, nadávání, praní, to jsou všechno věci, které tam jsou. Ony ty děti si – pozor, teď se rodí trošku i jiné děti samozřejmě. To znamená, že to dítě si zapisuje karmu. Vysvětlovat mu trpělivě, že by se ke světu měl chovat hezky.

Já si pamatuju... já jsem se narodila do rodiny, kdy bylo počítáno s tím, kam se narodím. Já jsem měla velice tvrdou výchovu, jsem spoustu věcí nesměla a já jsem ani neuměla se vzbouřit v tom smyslu... Já jsem věděla, že kdybych se teď vzbouřila, na to jsem sílu tedy měla, tak bych ty rodiče trápila. Tak jsem si řekla, kašlu na to, tedy řekla jsem si to hůř (smích), ale až já budu mít své děti, tak k nim se budu chovat jinak.

To už je poznatelnost. Ono to tedy trvá a jakoby obětujete to dětství, ale vyplatí se. A tohle bylo strašně důležité. Já jsem to potom těm svým dětem nedělala, tam jsem se jakoby poučila z toho chování a neřukala jsem, že mně se to stalo, protože v té dospělosti pak jsem vnímala, že to bylo dobře. Spoustu věcí jsem nepotřebovala prožít. Tak to zkrátka bylo. A ta pokora byla velmi důležitá, i tu jsem potřebovala ukázat. Já jsem potom ty moje děti vychovávala hodně pevnou rukou, učila jsem je morálnosti... My jsme každý večer si zalezli do postele hodinu před tím – já jsem potom třeba šla do laborky, do dvou do tří jsem byla, ale tu hodinu jsem si nikdy nenechala vzít. A teď jsme debatovali, co ten den s kým prožili, co řešili a jestli to jde líp. Pozor, to je nejlepší – zaprvé, ony se na to těšily, to bylo zábavné, my jsme se u toho nasmály a teď jsme odhalovaly ty věci, ta zákoutí... A ty holky věděly, že nejdůležitější je být čestný, morální a mít rád lidi. Soucítit. Pak se stalo ale, a to musíte dodržet, že když přišla krizová situace nějaká, tak ty holky koukaly a čekaly, jak já se zachovám.

Vy můžete od rána do večera vykládat dětem, jak se mají chovat. Když pak tak sami nežijete, tak je to nenaučíte. A víte proč? Já totiž, když jsem se tak chovala, tak ony směly vidět ty zázraky. Nám se děly tak neuvěřitelné věci. Ony věděly, že to funguje. To už byla praxe. A kdybych já se chovala nečestně, tak by nemohly tohle prožít. Fakt se děly neuvěřitelné věci. To bychom nikdy neodešli, kdybych vám měla vyprávět můj život. A tohle je důležité.

(Smích) No hele, já jsem teď v Ústí vyprávěla, že vás pak už nezajímají ty minulé životy, protože jsou lhostejné. Vám je jedno, že jsme byli támhle tím anebo támhle tím. A tam jedna paní takhle v uličce povídá: „Ale bylo by to zajímavé.“ (Smích) Říkám: „Jste zvědavá?“ Ne, ne, ne, ne... (Smích)

Dlhé roky pre pokoj v rodine som prijímala a bola pokorná voči nečestným a zlým skutkom môjho manžela, mamy, brata a jeho manželky. Teraz pred rokom som im povedala, že už stačilo. Že už nebudem hrať ich hru, nech si dáme veci do poriadku. Odpustila som im. Výsledok bol taký, že rodina sa mi vyhýba a manžel ma stále ponižuje. Len moje dve dospelé deti ma chápu.

Vysvětlíme si teď stav pokory. To je velice důležité, protože někdy si myslíte, že jste pokorní a nevíte o tom, že nejste. Stav pokory je, když se to všechno děje a vy neprožíváte žádnou odmítavou reakci. Zůstáváte v těchto vztazích, protože víte, že tomu člověku je zapotřebí pomoci. Zkusím to ještě. Ještě zkusím samozřejmě, nevadí mi to, nemyslím si o tom člověku, že je zlý... Tady zaznívá totiž, tady zaznívá „nečestným a zlým skutkem môjho manžela, mamy, brata a jeho manželky“. Víte, ty skutky, ty jsou takové, jaké jsou. Pokud já budu vědět, že oni jednají pod vlivem egoismu, nebudu si myslet, že vlastně dělají zlo. Strpím to, žádný odpor, žádná kritika, žádné negativní emoce tam nesmějí probíhat. Já v tom svazku budu, protože budu trpělivá a budu se snažit ještě jim dát šanci. Teprve tehdy, kdy uvnitř nejsou ty odpory v pocitu, že něco dělají špatně. Oni trpí.

Já jsem tohle zažila, věřte mi, byla jsem vlastně ve vztahu, kdy ten partner dělal věci, které by dělat neměl, ale já jsem dobře věděla, že on – a teď dobře poslouchajte – za to nemůže. Jeho Satan byl tak silný, já to věděla, že on vlastně si přivlastňoval ty reakce ten člověk. Tak to je, to je u všech lidí. Takže po určitou dobu vy máte samozřejmě tohle strpět a být pořád laskavá a sloužit, dělat všechny věci.

Pokud manželka bude pokorná, bude mlčet, nebude se bránit, nebude se tvářit agresivně, nebude křičet, zlobit se, ale uvnitř budete cítit, že ten člověk je špatný, protože to dělá, nebo že je takový a makový, pak ještě pokora není. Protože uvnitř skutečnost... Ano...?

Dvaja manželia, muž príde opitý domov a bije a mláti ženu. Žena, keď bude v tej pokore, v tej čistote, tak to má prijať?...

Vysvětlím vám to. Nějaký čas minulostní karmy si musíte odžít. To je logické. Když tohle se mi stane – samozřejmě tam je zapasováno víc lidí, tam jsou i děti, rodiče toho člověka i vaši rodiče, většinou to bývá tak, že jsou všichni zapasovaní v jednom domě, takže ti rodiče to vidí třeba, když žijí společně... Ano, vy máte to, co se stane, přijmout. Tam je určitě minulostní čin, protože v minulosti jste třeba někoho takového odsoudil. Tehdy ale, když po nějakou dobu se snažíte, skutečně to nitro tlumíte, aby neblafalo. Vy si nemyslíte o tom člověku, že je špatný. Ne, on se opil, jemu to řekl samozřejmě ten egoismus, takže on šel, opil se a většinou člověk hodný je v opilosti hodný a laskavý. Člověk agresivní navenek nevypadá jako agresivní, ale ten alkohol oslabí tu skutečnou jeho tvář, on nemá sílu se maskovat. Takže po nějaké době, když ten člověk tohle koná, byť v sobě nemáte už žádný niterný odpor, pak smíte z toho svazku vyjít. Čistě. Bez odsudku. On byl, jaký je. Protože vy máte dát šanci vlastně té energii, aby se sama ustálila.

Já jsem to dělala tak obrovským způsobem a tam byla taková pokora, věřte mi, já jsem prožívala o hodně horší věci, nemohu o nich mluvit, a protože to božství vědělo, že bych zůstala navěky v tom svazku, tak samo v noci mi přikázalo, že když nevyjdu, tak že zemřu. Tam to bylo řečeno tímhle způsobem. Protože v noci už jsem se potila, tam jsem plavala v posteli každou noc vlastně, to bylo tím zatížením. Ale tam nebyla jedna jediná myšlenka, že on je špatný, že je takový makový, zlost tam nebyla... Já jsem byla prozkoušená obrovsky.

To znamená, že, vidíte, program, já bych to bývala protáhla ještě dál, než to bylo možné. To božství vám to pak nastaví, protože není možné, aby se stalo něco jiného, než v osudu je. V mém osudu byli tři partneři. Můj druhý partner byl avizovaný dlouho před tím, než jsem k němu přišla. Bylo to tehdy, když jsem čekala mé dvě děti. U prvního dítěte jsem věděla, že to bude holčička, ale chodily mi dvě dívčí jména, Jana a Lucinka. Napřed jsem jeden den chtěla Janu, pak jsem chtěla Lucinku, tak se to střídalo, a pak jsem si říkala, nebudu se chovat hloupě, až se to miminko narodí, tak uvidím, kdo se narodil. A přinesli mi Lucinku, a tak jsem ji přivítala. Říkám: „Lucinko, já jsem tvoje maminka, já tě vítám, neboj, všechno spolu vyřešíme...“ A Jana tak zmizela. Za tři roky se opakovalo to samé, měla jsem zase dvě dívčí jména, Petrušku a Haničku. Úplně to samé se stalo a za pět let, když jsme se po narození Petrušky dopracovali v mém manželství k tomu rozvodu, kdy už skutečně nebyla žádná jiná šance, aby se to změnilo, protože ať jsem vyzkoušela veškeré možné taktiky změnění se chování, různé možnosti, které my v té nabídce máme tohoto těla, tak nic nezabíralo, to božství mi dávalo najevo, že už musím skončit. Ta intuice je potom obrovská, vy ten program vidíte, takže pak jsem podala žádost o rozvod a dokonce aby ještě poslední šance proběhla, jsem to na tři měsíce zastavila, aby byla šance. Aby ten člověk věděl, že to skutečně udělám, když nepřestane, když se nepřestane jinak chovat. Ale nemyslela jsem si o něm, že je špatný, protože jsem věděla, že celou dobu mě miloval. Já jsem byla spojená s jeho nitrem. To zkrátka tak je. Tohle je absolutní čistota a pokora v nitru chování.

A představte si, že pak to léto po rozvodu jsem chodila do školky a do té školky chodil tatínek a měl dvě holčičky – ono to vypadalo, že je vdovec – ta starší byla Jana a ta malá byla Hanička. Ano, tam už vidíte i cítíte i ta jména, která se vám... to je odečítání programu a zase tam jsem začala cítit – já jsem věděla od dětství, že až mi bude čtyřicet, tak v tomhle roce přijde můj skutečný partner.

Vidíte, osud je napsaný a i kdybyste dělala psí kusy, tou vůlí to jenom buď protahujeme, zkracujeme, tam si jen vytváříme odpory, které jsou. Ne, já se snažím jenom tělem jako nástrojem použít to k tomu, abych zmírňovala ty dopady a pomohla tomu člověku. Všechno jsem dělala pro to, abych mu pomohla, aby to nedělal. A on to nemohl dokázat. A tak přišel čas, kdy skutečně došlo v programu k rozvázání. Byla jsem tam trošku déle, než bych asi mohla být, ale to se také stává, že mi... já vždycky radši přeženu ta procenta té pokory, než abych si něco nedoodžila, aby se to někde nekomplikovalo v budoucnu.

Vy jste se chtěla ještě něco zeptat.

Chcela som sa ešte opýtať, že keď matka zostane v manželstve a má deti a teraz tie deti dospievajú a ona stále rozpráva svojim dcerám, že vlastne zostáva v tom manželstve, v tom vzťahu „len kvôli vám, len kvôli vám“...

To je špatně, to jsou výčitky, to jsou nesmysly. Ne, víte, tady je povinnost ta, když už to nejde snést a uděláte pro toho partnera všechno možné – já jsem toho tedy využila – tak pak už vidíte, že by to demolovalo i osudy těch dětí. A tenkrát jsem řekla, když už došlo k tomu rozvodu: „Já se na tebe nezlobím, já vím, že jsi nemohl jednat jinak, ale jediné, věř mi, proč se rozvádím, je, že chci, by se zastavila negace, protože už nemůžu. A chci, a to je moje jediné „přání“, které mám, aby naše děti tě milovaly. Kdybys s námi zůstal déle – to byl optimistický podnět k tomu rozvodu – tak by to možná nedokázaly.“

A ony ho skutečně milují dodnes.

A pak zase musíte samozřejmě o tom jejich otci mluvit dobře. Ano, on byl mým velkým učitelem.

Tam se naučíte, že vlastně nikdo negativní není špatný. Není špatný. V osudu ho máte, aby tuhle negaci, tu míru odporu jste přijali a prokázali jste, co umíte skousnout v pokoře.

A tu míru mi nastavil on. On byl jedním z největším andělů mého života a je.

Takže tady skutečně je... tady ještě není to dočištění, tady ještě musí být pokora nitra. Když žena bude pokorná tělem, hlavu svěšenou, nechá do sebe řezat, tehdy není ještě pokorná. Když uvnitř je ještě odpor a pozor, ten vnitřní odpor je skutečnou realitou, tělo se nepočítá, Bůh nemá oči, aby viděl vaše těla, Bůh je prožitek. A naopak, klidně bych se mohla vzepřít tělem. Občas, někde se bránit, ale ne nitrem. Tohle je skutečná realita.

Proč se bojím lidí?

Strach je vždycky v budoucnosti. Třeba jste měla nějakou, nebo jste měl, nevím, tady není jméno napsané, jestli jste žena nebo muž, nějakou minulostní zkušenost. Nicméně, určitě jste se narodili do rodiny, kde možná to někde bylo vidět. Někdo z rodiny se bál, vy jste to odkoukali, nebo jsou takové ty typy rodinné „nevěř nikomu“.

Můj otec byl anděl. On mě vedl k tomu milovat lidi, jenže já jsem to ještě přepískla. Já už jsem to dělala ještě víc než on a on pak dostal strach. Co kdyby mě pak někdo odvedl, něco mi slíbil nebo tak něco? Pohladí mě, dá mi bonbon... A teď už tam začínalo chodit takové to ego, kdy najednou si řekl, že to přepískl. Ale mě už to neodradilo, já jsem vždycky lidem věřila a měla jsem je ráda.

Také máte své zkušenosti. Ale hlavně, jestliže jste čistí, tak vás samo nitro, společný Bůh, varuje od lidí, kteří by byli potencionální „nepřátelé“, kteří by skutečně ten úmysl měli. Najednou cítím „ne, tam nechod“. Víím, že tam nemám jít. To není moje vůle, to už je božství. Božství už se potom postará o to, abyste si nekomplikovali život, protože všechno je energie, takže vy se potom nedostanete do stavu, kdy by vám skutečně někdo ublížil.

Já jsem si to zažila mnohokrát ve svém životě, i když jsem třeba v noci šla místem, kde nikdo nebyl a přepadávalo se tam. Najednou jsem nemohla odbočit. Zkrátka tam byla neviditelná brána zavřená, já jsem nemohla projít tím směrem. Rovně to šlo, doleva ne. Zkrátka tam někde byl „potencionální někdo“, kdo by možná eventuálně... Nahoře by to bylo hodně problémů zpacifikovat, tak abychom to nekomplikovali... A hlavně mi to božství dávalo najevo, že se nemám čeho bát.

A to už jste potom spojení, to už je stav 5D. Takže, prosím vás, se nebojte. To je nesmyslné se bát. Váš život je nastavený, máte ho už dopředu hotový, stane se vždycky jenom to, co se stát má. A to, co odmítáte, to znamená ty lidi, tak byste si sama sobě tvořila do života komplikace.

Co s osemnáctročným chlapcom s Aspergerovým syndrómom, ktorý nevidí zmysel vo vzdelaní, v škole, na ktorú zjavne nedochodí. Takmer vo všetkom ma ignoruje. On, ktorý chce všetko riadiť, i mňa. Má sklony k agresivite. Nežije v realite, odsťahovať sa nechce. Vyhráža sa mi, že keď budem spolupracovať s políciou, skončila som. Ničí mi veci.

Víte, to je hodně těžké. Tady máte něco z minulosti, co jste si jasně dělali. Nicméně, vy byste měla být skutečně nitrem nestranná, konat tělem věci, které napravují to, co se děje. A asi bych se rozhodla, když nechce odejít – on už je osmnáctiletý, takže si asi ještě nevydělává – takže zkrátka dát mu najevo, že jestliže on se bude chovat v pořádku – vy ho zřejmě asi i živíte – že ho vlastně živíte. V tom smyslu, ne ve smyslu vydírání. To není výčitka, nebojte se, vy smíte udělit tomu člověku tzv. „lekcí“. „Já tě živím a ty se chováš tímto způsobem. Uvědom si, že až budeš dospělejší, co nejrychleji, když se takto budeš chovat, tak určitě spolu nemůžeme zůstat, protože já s tím nesouhlasím. Já se na tebe nezlobím, dobře, respektuji věci, které tady děláš, ale nelíbí se mi to a nikdo mě nedonutí, abychom spolu žili dál. To je peklo pro oba. Ty mě odmítáš, já tě mám tak ráda, že ti nebudu překážet, když mě odmítáš.“

Ono se mu to v hlavě rozleží, a buď se tedy začne chovat lépe, nebo se skutečně vaše cesty rozejdou. Ale pozor, hlídejte si to, nesmí tam být žádný odsudek. Jinak se vám někde do života připlete další osoba, která bude vytvářet tyhle odpory a bude to pokračovat. Musíte s tím člověkem doladit úplně všechno. Každý ten osud nabízí zmenšení odporu.

Já jsem teď ve Žďáru nad Sázavou odpovídala před přednáškou jedné paní. To je také hodně těžký osud. Ona říkala, že má syna, který v devatenácti letech zažil tragédii. Byl se dvěma přáteli, byli to chlapec a holka někde na nějakém výletě zřejmě to asi bylo, tak jak jsem to pochopila, tam se stala nějaká nehoda a ti dva zemřeli. Jestli to bylo při lezení, nevím. On jim ještě dával první pomoc, zavolal záchranku, ale oba dva zemřeli a on od té doby, ten blok toho odmítnutí, že tedy, co se stalo, začal kouřit marihuanu – tam je blok odmítnutí, obrovská rána pro toho člověka, nechce přijmout to, co se děje. Spadl do drog a dnes v pětadvaceti letech je v psychiatrické léčebně. A teď ta žena říká: „Jak mám pociťovat, že vše je dobré?“

Základ je ten, že oni oba si zvolili tenhle osud. To znamená, že zmírněním karmy je jediné snižování hladiny odporu. Ta žena pro svého syna může udělat jenom to. Za prvé ho nesmí litovat, to by blokovala ještě sebe, to je další odpor, který ji zase postihne v dalším životě, ale i teď, bolestí na hrudní čáře a na rukách. Takže chodit za ním, navštěvovat ho, povídat si s ním, protože když s ním mluví, oni to mohou vymluvit mezi sebou, to přijetí toho bloku se dá vlastně rozpustit. Aby v tomhle životě spolu na tom obrovsky zapracovali.

Jestliže teď to zlomíte a řeknete „to nemá smysl“, to se vleče do dalších životů. Takže vy můžete v tom každém životě udělat obrovský kus práce. Každá vteřina se počítá, nejenom den. Takže v tomhle životě oni mohou skutečně spolupracovat, ona na lítostech nad svým dítětem a on vlastně na odmítnutí stavu, kde odmítl nečekané úmrtí svých přátel.

Takže vidíte, že všechno, co tady je, se týká odporů. To se vám posunuje do budoucích životů. A přitom jste si toho člověka v tomhle stavu, aby vám dělal, zvolili sami, protože minule jste podobného člověka nezkousli. Ale hlavně, je tam i další vaše práce, že možná v minulosti jste to druhým dělali vy sami. Proto dnes to zažíváte, abyste to viděli z té druhé strany.

Pokiaľ, po aký moment je to súcit a od ktorého momentu je to ľútosť?

SOUCIT je vždycky pozitivní emoce. Soucit je, že vím, co ten člověk prožívá, dokážu se vcítit, soucítit, to je paralelní. Já vlastně si vedle něj sednu, protože vím, jak trpí, tím mu pomůžu. Pozor, tím mu pomůžete. Ale LÍTOST je negativní emoce, to je odmítající. Že se mu to stalo... Jenže ono se mu to stalo, tím už se blokujete také.

Takže soucit ano, lítost ne.

Lítostí zablokujete ještě sebe, ještě k jeho bloku.

...v tomto prípade nejaké lamentovanie nad tým, čo sa mu stalo...

Brečíte nad tím dítětem, co se mu stalo, ale tím to nevyřešíte a nepomůžete mu. Protože vy, když brečíte, tak jste také zablokovaná, teď brečíte oba dva a to je skutečně v háji.

Soucítění je, že ten člověk ví, že jste tak silný, že mu pomůžete ven z té louže. Soucítit smíte. Umíte si představit, co ten člověk prožívá.

Všechny negativní emoce jsou vlastně emoce, kdy odmítáte to, co se stalo. ZLOST = odmítám přijmout chování toho člověka, odmítám posoudit, že on je takhle dobrý, on je ve své vývojové úrovni. Vadí mi, nechci to slyšet... to jsou všechno věci, které vy nechcete, ty prožitky. Tak to, co nechcete, je negativní.

Takže vy si smíte dovolit jenom pozitivní, takže souhlasné emoce. Láska...

Pláč je potom nějaká negativní?

Pláč může být součástí i pozitivní emoce – dojetí. Tady souhlasíte, něco je krásného, dostanete kytku, dámy, pánové dostanou pusy, nebo slyšíte krásnou muziku, něco vás dojme, to je krásné uvolnění, tady souhlasíte.

Všechno, co je nesouhlasné, odmítavé, je v odporu v nepokoře. Tady to jsou negativní emoce.

Čo je nehodnotenie? Znamená to, nič nepovedať o druhom? Kde je hranica medzi hodnotením a nehodnotením? Prečo je vylučovanie, behanie na WC pred vydaním sa na nejakú dlhú cestu a prvú polhodinu na nej?

Víte, tady zřejmě bude nějaké odmítání toho cestování. Neradi se někde přemísťujete, to je možné anebo někam jedete, kde víte, že vás to znervózňuje.

Já znám jednoho človíčka, který se strašně těšil třeba půl roku, že ho někam odvezu. A protože byl velmi silný, tak pak, když tam se mnou byl, on sice byl rád, že tam se mnou je, ale „už, Ivčo, abychom byli doma“. Já říkám: „Vy jste se půl roku těšil, děláte si čárky na futra, kdy už pojedeme a teď už, abychom byli doma“. Jo, to je člověk, který nemá stání, jeho to cestování rozhodí, znervózní ho, on nemá svoje pohodlí, na to, co je zvyklý, někdy to mívají konzervativní lidé. Ale to nemusí být, to bychom si museli popovídat o tom konkrétně.

Nicméně, nehodnotit. Uvědomte si, že každý z vás hraje svoji roli. To znamená, máte roli buňky. Proč by měla jaterní buňka hodnotit ledvinovou, když ona dělá něco úplně jiného, umí jiné věci, je tam jinou dobu, v jiném stáří. Každý z vás dělá to, co umí. Proč bych to měla hodnotit, kritizovat, posuzovat? To tak je. Uvědomte si, že to tak je, já o tom zpětně za okamžik mluvím – to je zbytečná věc. Vy se máte starat o vývoj váš směrem k celku, tzn. v Jednotě. Tím se strašně brzdíte, váš vývoj se brzdí, když posuzujete druhé lidi, ale hlavně, zkuste si všimnout a to už jste si asi všimli, že když někoho za něco odsoudíte nebo posoudíte, pak to najednou děláte také. Všimli jste si?

Jakmile to neumíte, tak už je vám jedno, že to dělá druhý. To je to samé, jako když bych byla lakomá, nesnesu vedle sebe lakomého člověka. Podívej, ten je hrozný, ten si pro korunu nechá... Zakrývám svoji vlastní vadu.

Ono je lepší nehodnotit. Už jsem vám řekla, že to, co budete dělat světu, svět bude dělat vám. Pak i ten svět vás bude nějakým způsobem neustále hodnotit.

Vy smíte – já samozřejmě v rámci komunikace, vnitřní, v pocitu, smíte jenom říct větu, ten člověk je takový makový, ale pozor, bez pocitu hodnocení, razítka, že vy jste ten sudí. To si nesmíte dovolit ani ve vašem nitru. A pozor, ani myšlenkou, protože realita Boha je prožitek.

...v rámci toho hodnotenia sa ale nevyhnem situáciám, kedy my musíme hodnotiť.

Když je to v tom lidském, třeba ve firmě, teď jste říkal, ano? Ano, tak to musíte hodnotit. Ano, ale tady pozor.

Do takovýchto situací – já jsem také třeba byla ve firmě a vycházela jsem do samoty v době, kdy už nebylo zapotřebí, abych se učila ve skupině. To bylo takové velice zvláštní. Takže pak už jsem byla vlastně sama na sebe, to také potřebuje něco, ale pokud

nezvládnete ještě mezilidské vztahy třeba na pracovišti a tam je hodně variant, to vy víte sám nejlépe, a čím větší firma, tím je to výraznější. Tam jsou třeba i mezilidské vztahy jako kritiky, opovrhování, nebo si o někom myslí, že je úplně nemožný a já to všechno tlačím. Nebo tam jsou lidé, kteří ještě třeba usilují o kariéru. Ctižádost, pozor, je také egoismus. Vy byste měli pracovat usilovně, jako byste byli ctižádostiví. Vzpomeňte si na manžele Tomášovi. Pan doktor o tom vždycky hodně mluvil. Ale ctižádost vlastně je chtít být lepší, než ti druzí. Vždyť jestli jsme ve stejné firmě, tak pracujeme pro jednu firmu.

Já nebudu jmenovat teď toho človíčka, kdysi dávno přišel, tak si jako postěžoval. Já říkám: „Podívej se, co se děje v práci?“ On byl dobrý elektrikář a tam se opravovali takové NC stroje veliké. On byl jinak hodný, velmi hodný člověk, spravedlivý, veselý, ale tohle ještě nebylo. Tam byla pýcha na to, co uměl v té elektrice, co uměl opravit a ty NC stroje jsou velice složité. A on byl velmi pilný a dělal si zápisky do sešitku, aby rychleji našel tu závadu, protože se opakovaly ty věci. A druzí dva elektrikáři, kteří byli v té fabrice, ti to nedělali. A jednou se pokazily dva stroje najednou. Takže tenhle človíček šel opravit ten stroj a ten druhý k němu přiběhl a říká mu: „Půjč mi ten tvůj sešit.“ Já říkám: „Půjčil jsi mu ho?“ A on: „No ty ses zbláznila, ať si založí svůj.“ Já říkám: „Počkej, ty si děláš srandu, vid’?“ „Ne, nedělám, to jsem si já napsal.“ Já: „Neblni, vždyť je to jedna fabrika. Čím více práce budou dělat ty NC stroje, tím víc vydělá, tím víc budete mít všichni.“ On: „Ne, ať si to vymyslí sami.“ Pozor, ale bude mít daleko míň peněz. Ta Jednota má úplně jiné principiální..., to je něco úplně jiného.

Ne. Jestli pracuji ve fabrice, tak to dělám pro fabriku. Pro všechny. Ale tohle hodně málo lidí umí. Proto se pak pohybují v oblastech takovýchto podniků, kde ještě bojují, strkají si do šuplíků věci... To jsou těžké ještě věci.

Nebo někdo má dar. Naučí se třeba v té zubárně, dejme tomu, dělat obrovsky dobře keramiku. On to těm druhým laborantům neřekne. Ale vždyť tady jde o to, aby ti lidé, kteří jsou pacienti a chodí na ta křesla, měli ty zuby krásné. A ne aby se říkalo: „Ty jo, to dělala XYlonka, podívej jak.“ Ne, to jsou všechno pro mě směšné, vzdálené věci, ale bohužel, lidé to žijí. A většinou jste prozkoušeni, jestli se toho umíte vzdát, té své ctižádosti, ve prospěch toho celku. Jo a to je hodně těžké pro hodně lidí. Takže, tady ano, tady je zapotřebí ještě, protože ty vrstvy se pomalinku zvedají, v těchto vrstvách ještě to hodnocení existuje a tam i musíte, protože ne všichni lidé jsou schopni pracovat naplno bez nějakých vidin odměn nebo nějakých postů. Takže oni si to vlastně ještě zaslouží.

(Nesrozumitelná otázka)

Ano, samozřejmě, jestli jste vedoucí, tak vy to máte i v popisu práce. Ohodnotit. Držte to takhle. Pozor, ale niterně se na ty lidi sám pro sebe, jako člověk, dívejte se soucitem, protože oni samozřejmě mají své egoismy. To stačí. Tím se vyhnete tomuto, nemusíte se obávat. Nebud’te zase v křeči: „Ježíš, to bych nepřišel do nebe, když bych hodnotil.“ Ne, ne, ne, ne, fakt, úplně lidsky, soucítit s tím, že ten člověk ještě se škrtil o nějakou kariéru nebo něco. To stačí, to stačí.

Ja sa nebojím, tam by som nikoho nepoznal, až skončím v tom pekle

Pozor, to peklo je tady. To jste v omylu. Nahoře už je nebe. (smích)

Vidíte? My jsme vlastně pod hladinou Satana, to peklo je tady.

Aký je rozdiel medzi lekárom a liečiteľom? Z vášho pohľadu, keď aj lekár považuje chorobu za zlú a vyliečenie berie človeku príležitosť.

Tak, to je první otázka, pak budeme pokračovat.

Pozor, LÉKAŘ jako člověk nezasahuje magií, nezasahuje do karmy. Tím léčením si ten člověk odžívá i různé bolesti, které opravují hmotnou stránku těla.

Tady se těsně před koncem třetí dimenze objevila magie záměrně proto, abyste si zvedli vůli člověka, neboli zneužívali božství v sobě a čáry máry fuk. Tohle je zvýšení vůle člověka.

A vy se máte dostat do stavu, kdy jako Bohové respektujete vše v pokoře a ovládáte shůry hmotu svého těla, kdy už ji nepovažujete sami za sebe. Tehdy už jste jednou provždy zdraví navždy. Ale toto, bohužel, vede přes cestu zvýšení negativity, a pak zvýšení positivity. Bílá a černá magie.

A proto vlastně lékař tu karmu nesbírá, on opravuje to hmotné tělo. Při tom léčení si ten člověk odžije nějaké ty bolesti v těch strastech samozřejmě. Ono se to změní. To je jenom systémem výuky, než se dostanete do té vyšší fáze.

LÉČITEL ale zasahuje do karmy. On sebere dno, kam si měl dolézt ten človíček a tím ten člověk nepochopí, takže znovu neumí a musí se vrhnout do zhoršení osudu, protože musí prožít něco, co ho tam uvrhne. A toto je skutečně obrovsky zatěžující.

Pozor, to není o tom, já o nikom neříkám, že je špatný. Všichni jsou vždycky dobří, to je vývojová fáze, nicméně když vám to dojde z toho správného pohledu, když tomu bílému mágovi to dojde, tak on si pomůže. Protože touto informací se zachrání, přestane to dělat. Když ne, ještě to musí dělat, ještě si něco odžije.

Já jsem byla na dovolené s báječnými lidmi. Tam byla děvčata, a když jsme si večer povídali... – kolik lidí z vás má různé kurzy, léčitelské, odebírání umělých čakerních soustav, jako je reiky a různé jiné. A ta jedna z nich už to věděla. Říká „hm“. Jenže její manžel měl velice bolavý jeden orgán a ono jí to nedalo. Za dva dny, když jsme přijeli – my jsme o tom velice diskutovali, nasmáli jsme se, probíralo se to v legraci... Za dva dny přišel mail a ona říkala: „Ivanko, já jsem to nevydržela, když jsem viděla, jak můj muž, kterého miluju, obrovsky trpí, já jsem mu to reiky dala, ale už to neudělám. Já jsem si něco tak příšerného na sebe... já jsem si myslela, že umřu. To bylo něco tak strašného. Máš pravdu.“

A to dříve nebylo. To platí teď od března. A bylo dobře, že se to stalo, protože by mi nevěřila. Ona mi sice věřila, ale přeci jenom jí to nedalo. Na to, co zažila po tom reiky, tak řekla „ano, už to neudělám“. A pozor, ani ten její muž by to nechtěl, protože viděl, co ona si na sebe stáhla.

To už vás chrání, ta planeta vás chrání.

Aký je váš pohľad na posielanie reiky, energie planete Zemi a trpiace zvieratá, ako aj na reiky všeobecne.

Tak – je to bílá magie. Uvědomte si, ještě v kombinaci s černou magií, protože vy reikaři jste zasvěcovaní těmi druhými, kteří vás upravují. To je jako kdyby někdo přišel a v první třídě vás upravil na to, abyste víc rozuměli nějakým příkladům ve druhé třídě, ve vyšší třídě. Jenže vaše tělo na to není uzpůsobené. Vaše trvalá příprava je vším si projít, všechno se naučit, pak vás nic nezaskočí. Jenže vy jako lidé máte pak otevřený čakerní systém a neumíte žít své vlastní životy, což je vaše výuková trasa. A ve svých životech se ještě zlobíte, máte vztahovky... jenže když vám takto někdo otevře čakry, jakmile to zažijete ve svém životě, běžném, co zažíváte v partnerství a v práci dejme tomu, pak okamžitě vy jste nemocní.

Všimli jste si, že hodně reikařů sami trpí na obrovské nemoci? Teď poslední dobou ještě více.

Takže ti, co je zasvěcovali, za prvé to dělali většinou z obrovsky ziskových důvodů, ale oni upravovali člověka druhého k obrazu svému. Tam je obrovský karemní zápis pro toho člověka, který zasvěcuje. Protože on vás poškodil ten člověk. Vy s tím neumíte operovat. Vám něco – když to napasujeme na matematiku – chybí.

A teď pozor, co jsou dimenze? Už jsem to říkala. Vy potřebujete zvládnout látku první třídy, musíte se naučit druhou, třetí, čtvrtou až nejvyšší matematiku. Jak vám něco bude chybět, bude vám někde něco chybět a nezvládnete vyšší třídy. Proto se musíte potom vrátit a doučit se to. Tím vrácením a doučením je míněno zhoršení karmy. Vy musíte znovu prožít nějakou drsnárnu, abyste se naučili v tom orientovat. Pak už je to vaše.

A zase, ti bílí mágové, hodně těch reikařů, kteří fakt to myslí dobře, chodí a dávali – oni už to myslí fajn, ale neví, že svět není dobrý sakumprásk, protože jsme se přišli naučit být Bohem, ale považují ho v dualitě za špatný a dobrý. Už to jim demoluje čakerní systém. Protože když odmítají...

Ne, nejlepší léčení je, když si vedle toho člověka sednete: „Prosím tě, když máš žlučkový záchvat, proč se furt zlobíš? Je to zbytečný, ten člověk ti něco udělá, tudy cesta zpátky nevede, ty vzápětí se zlobíš, tak se toho nikdy nezbavíš. Zbavíš se toho tehdy, když skutečně přestaneš. Není to jedno, že to udělal? Tak se zaříd' podle toho.“

Víte, jde skutečně žít úplně všechno. Když to přijmete. Je to tak, jak to je. To je základní.

Krok za krokem vy máte pod nohama realitu přijetí, neboli pokoru toho osudu, který si nesete. Vzpomeňte si na křížovou cestu. Vždyť ten Ježíš vám to ukazuje krok za krokem. A ten kříž, co si nese na zádech, to je osud každého z vás, takový, jaký je. Neboť jste si ho vybrali a zasloužili.

Ako je to s homeopatiou a akupunktúrou?

Ano, akupunktura je zasahování do hmotného těla. Je to třeba někdy úlevné, nicméně ten člověk by měl souběžně také pracovat, ale to jsou ještě stavy, které jsou na přelomu

bíle magie. Homeopatie také, tam si smíte někdy ulevit, ale ten člověk také musí pracovat.

Zkuste si představit, když budete mít třeba na trojce žlučnickové problémy a budete dávat homeopatika, tak já tomu pacientovi řeknu: „Toto vám pomůže, dobře, vezměte si to, ale musíte se naučit přestat se zlobit, nebo odmítat to, co vám druzí dělají.“

Pozor, na trojce je také takový pocit, že vedle sebe máte nějakého despotu a máte pocit, že vás hrne, že vás tlačí. Vy se tady oba dva učíte. To je právě to, že učení je vlastně absolutně paralelně nastavené. Jestliže já neumím se bránit správně jenom pusou a umím se jenom bránit zlostí, tak vedle sebe pořád budu mít nějakého tyrana, který mě bude hrnout, dokud se to nenaučím. Ten člověk je pro mě požehnáním. A on mi to bude dělat do té doby, než já si řeknu: „A dost. Tak tohle už mi dělat nebudeš. Buď přestaneš, nebo já odcházím“. Třeba. A v klidu, nesmíte to prožít. Jenom to říct. Aby on řekl: „Aha.“ On si potom třeba dá větší pozor. Ale pozor, bez úmyslu ho zranit.

Tehdy, když se ten člověk učí už se nezlobit, vidí to jako dar, náběr toho, aby se naučil něco dalšího, pak eventuálně si může i tu homeopatii vzít, ale lepší je si to prožít, tu poslední platbu a pak už to nikdy nedělat.

Ale to většina lidí ještě neumí, proto je ještě chytaná malinko z výchozí pozice bílých mágů do čistoty, do kristovství, ještě občas tou bílou magií. Tam je také ještě občas karma. Ale to pomalinku odpadá. Krok za krokem.

Takže homeopatické lieky, to je ako...

Ne, ne, ne, já se vám snažím vysvětlit, že až se naučíte v těch 5D mít to tělo čisté... Vy jste se přišli naučit sám za sebe každý mít zdravé tělo. Když se naučíte žít v pokoře, nebudete mít nemoci. To se učíte.

Takže je zle, že keď je mi zle a nejdem k lekárovi, lebo...

Ne. Vy napřed máte k tomu lékaři jít, abyste zjistila, o co tam jde. To je důležité. Abyste skutečně zjistila, o co tam jde, aby tam nebyl nějaký externí problém. Dejme tomu udělá se vám obrovsky špatně, zavolám záchranku. Teď ta záchranka mě změří, zjistí, jaký mám tep nebo něco a zjistí, že mi vlastně vůbec nic není, jenom nevolnost. Dobře, v pořádku.

Vy teď, když se přepojujete do páté dimenze, tak vám všem bude podivně od srdce. To srdce se tak divně chvěje někdy, protože ono zvyšuje svoji vibraci. Abyste byli klidní, protože ne každý to umí, klidně si zajděte za doktorem. Doktor vás vyšetří a zjistí, že vám nic není. Ale pak už si uklidníte první čakru. Fakt to nic není. To se lidem děje, klidně si to ověřujte, ale jenom proto, abyste si ověřili, že se v tom těle nic jiného neděje.

Stav přepojování je také stav kolapsu. Když už budete tak čistí, těsně před tím, než se přepojíte na desátou čakru, tak ten kolaps nějaký přijde. Je to velmi krátké, je to rychlé, je to nepříjemné, ale dá se to přežít, nebojte se. Nebuďte vyděšení, klidně si toho doktora zavolejte, oni zjistí, že vám nic není a pak už to bude pokračovat dál samo.

Takže vy jste se přišli naučit být zdraví. Toto je stav, to, co se děje v těch minulostních věcech. Až toto budete umět v té pokoře, nebude žádná nemoc a to jste se přišli naučit. To je přepojení se na pátou dimenzi. Ti lidé, co tady prožívají i v tom lékařství, a teď pozor, ta věda půjde obrovsky dopředu, protože vy budete mít jiné podmínky. Tehdy i věci, které by vám došly, jako orgány časově stárnoucí vám samy se obnoví, protože se bude umět ta hmota těla opravovat. Ale už nebudete mít žádné bolesti, žádné stavy tam nebudou jiné. Tohle je budoucnost. Ale pro 5D člověka. Ne 3D.

I teď vidíte, kolik procent lidí na planetě se ani tyhle informace nemohou dozvědět, nejsou na to připravení. Takže ti pořád žijí ve světě 3D. Je to rychlejší pro ně, rychle přichází dopady a většina z nich rychle přejde na druhou stranu a narodí se do 3D planety a tam budou pokračovat vývojově a zase za dva tisíce let se přidá na planetu 5D tento stav těch dalších bytostí, které mají právo sem se pak dál narodit. Toto je jen vývojový posun bytostí, to je v celém Vesmíru.

Mám brata, ktorý má značné zdravotné problémy a je s tým zmierený. To ale nie je prijatie, lebo ho často niečo zlostí. Rozhovor s ním je náročný, veľa negatív, sťažovania. Nedávno mi začal blbnúť žľčník. – Vám jako? – Dohovárание a pomoc odmieta. Dá sa s tým niečo urobiť? Ďakujem.

Vy smíte tomu člověku jenom domluvit. „Co blbneš, proč se zlobíš? Jsou horší věci. Koukej se na to, co máš.“

Víte, tady říkáte, že on je smířený, ale přesto, že se zlobí. Tam ještě nejsou zastavené negativní emoce. Moje maminka umí obrovsky poslední platby. Ta je neuvěřitelná. Víte, ona celý život dělala negativní emoce. Tam to šlo pomalinku. Táta byl anděl, maminka ne. Ona dneska už je nedělá, samozřejmě začaly zdravotní problémy před lety. Pozor, ona byla třeba ve stavu, kdy jsme si mysleli, že zůstane na vozíku. To nic není. Ona dokázala spadnout z postele, sama, ona se nedokázala zvednout, protože necítila nohy, a tak cvičila, až jí tekly slzy. A ani si nestěžovala. „Proč bych si stěžovala? Koho to zajímá? Budu otravovat? No, že mě bolí noha, tak mě bolí noha.“ To je přijetí. Hele, ona za tři týdny nastoupila do práce. Nohy cítila. Do svých pětasedmdesáti chodila na deseticentimetrových podpatkách. To má do dneška. Se vším. Před dvěma měsíci ji začala bolet pravá kyčel. Dneska už je to v takovém stavu, že říkála: „Kdyby to bylo v takovémto stavu, tak budu spokojená až do smrti.“ Ten člověk se raduje, že to je tak jak to je, že to není horší. To je přijetí.

Jestliže něco bolí, je vidět, že něco platíte. A to je dobře, že platíte. Vidíte? Je dobře, že mě bolí, protože v tu chvíli se i něco hojí. Bolest znamená, že odmítnutí, neboli příčina, která se zapsala, kde chybělo vaše božství, když jste něco nechtěli, se navrací k vám. Jestliže ji přijmu, tak rychle zmizí, protože kanál se neuzavře uzavřením, dalším odmítnutím a nepokorou. Ale jestliže ji přijmu „tak jo, tak mě to bolí“, rychle to zmizí. Dvě hodiny, dva dny, to nic není. A je to pryč. To už je poslední pak odpor. Anebo další odpor a vytváření dalších věcí.

Takže vy smíte domlout. Tady ten človíček ještě samozřejmě dělá odpory, tak tam budou věci, když byste se vy nad ním zlobila, tak vás ten žlučník také bude zlobit. A je to zbytečné. Tady už vidíte v předtvaru toho člověka, že on se také zlobí zbytečně.

Je vhodné převádět léčebné kódy na léčebnej úrovni?

Prosím vás, to je magie. To je vůle vás jako člověka, že si vymažete minulostní věci.

Víte, jaká je realita?

Všechno, co jste v minulosti jakoby pokazili, se vám zařadí v budoucnosti vašeho těla za týden, za dvě hodiny, za měsíc vás to potká a dostanete šanci to opravit. Jakmile to teď opravíte, máte vyčištěnou i minulost. Pak si zaplatíte poslední platbu a jste čistí. Jak jednoduché. Protože, to už víte, neexistuje hřích. Vy se učíte. Hřích byl nastavený v bibli pro třetí dimenzi. Protože lidé si museli myslet, že je hřích. Oni vraždí, loupi, kradou, nenávidí se. Kdyby věděli, že hřích neexistuje, dělali by horší věci, protože v té bibli muselo být pro lidské vědomí napsáno, že hřích existuje. Ale existuje vývoj.

Teď bude stvořená další část Bible. Každé dvoutisíciletí má svůj úkol, který je zapsaný v Bibli přes inspirované lidi.

Takže vidíte, že když hřích není, tak vy v minulosti – protože se učíte systémem jakoby chybný krok, ale on není chybný, protože vy se učíte tou opravou „aha, tudy to nejde, tak to příště udělám jinak“. On je dobrý. Ten jakoby chybný krok je pro vás dobrý, protože vy byste nepochopili, jak se chovat dál.

Takže když vy si tím léčebným kódem v minulosti něco vygumujete jakoby negativního, vy si tím můžete sebrat i to pochopení, kterého jste přes to dosáhli. A jste v prdeli. Musí se všechno opakovat. Vám se zhorší osud. Takže, jestli to chcete dělat, tak to dělejte. Varuju vás.

Ako pomôcť niekomu blízkemu s nízkym sebavedomím, silnou depresiou. Je sám. Treba to len prijať?

Vy mu smíte domluvit. Ale zase – on to nemusí přijmout. Víte, lidé, kteří si sami o sobě myslí, že jsou špatní, nebo že jsou takoví a makoví, ti trpí opravdu obrovskými depresiemi. Ale každý je, jaký je. A uvědomte si, že jsou lidé, kteří tady musí učinit... – každý z vás má svůj úkol a na to umíte věci, které umíte a zároveň neumíte, které neumíte. Tak je to správně a trápit se tím, že neumím tohle a umím tohle – to je zase vaše vůle člověka. Ne, vy máte používat to, co umíte. To, co neumíte, se máte možná pokusit o to, jestli třeba to nepůjde, a když vidíte, že se nejste třeba schopní naučit anglicky, jako třeba já, tak mi to k ničemu asi nebude. Ale budu využívat toho, co umím. Ve prospěch lidstva, protože v tom jsem mistr. I kdybych třeba uměla jenom vařit. To je úžasné dávat lidem dobré jídlo, to vytváří i krásnou pohodu... Všechno, co umíte, máte dělat ve prospěch lidí a je jedno, jestli jich je deset tisíc nebo pět.

Domluvit tomu člověku. Lidé dost na tom lpí, jací jsou, jací nejsou a co mají a nemají.

Tarot. Čo si myslíte o výklade na prítomný okamih? Ďakujem.

Víte, o tomto jsem nečetla, já jsem hodně věcí nemohla číst, já ani nesmím číst. Já jsem dřív alespoň četla časopisy, takové ty, které se týkají věcí a dneska mi to ani Otec nedovolí. Já vidím věci jakoby z nadhledu, z obecných poloh. A teď se hodně věcí tady takhle roztránilo, tahá vás to.

Obecně říkám dělejte si klidně věci i tarot eventuálně, ale dělejte to na to, co ještě neumíte, na co se máte zaměřit.

Nevím, co znamená výklad na přítomný okamžik, protože jestli je to bráno jako časová složka – vy víte, že pro mě čas neexistuje, protože přítomnost je spokojenost. Tím je potvrzený původní program Boha, který teď žijete. Takže pokavaď je to tarot na to, aby ten člověk zjistil v čem má rezervy, pak klidně, pak si s vámi přijde vlastně popovídat o tom, co ještě neumí a to je úžasné. To je správné, ale žádné výklady budoucností. Takové co bude, co ho čeká, to je zase zvědavost, vůle člověka vědět, co bude.

Teprve tehdy, až nebudete chtít vědět, co bude, a jste jenom spokojení, budete znát celou svoji budoucnost a tehdy už vám to bude jedno. Už se nebráníte ničemu vlastně. V tu chvíli si to neuvědomíte.

Aký je rozdiel medzi sebeláskou a egoizmom?

SEBELÁSKA je, že se nešpiním. Že se beru takový, jaký jsem. Nekritizuju se. Ano, teď jsem udělal chybu, ale je to úžasné, že jsem to směl zjistit, já to zítra neudělám. Když jsem někomu ublížil, tak se tomu člověku omluvím, ale neterorizuji se, jako člověka. To je deptání.

A EGOISMUS je, že si přidáváte. Chcete víc pro sebe než pro druhé. Nebo pro ty, které víc milujete, než tamty. Pro rodinu a přátele.

Ne, ne, ne, boží láska je správně nastavená, že milujete všechny lidi stejně. Rovnost.

Lidi lásku berou, jako že jsou zamilovaní. Pozor, to je jiný stav. Stav lidské lásky je, že vy se máte s tím člověkem učit, jste přitahovaní vlastně osudem, takže zpočátku pociťujete takové obrovské zamilování, které je vyšší, než k druhým lidem a to je vstup do učení, vážení. Ten buď trvá celý život, anebo dochází potom k opaku, ke ztrátě takových pozitivních pocitů, když se má ukončit ten společný běh a nastaví se nesympatie potom. To je konec učení.

Božská láska ale je, že milujete všechny lidi stejně. Tato láska nedělá rozdílu mezi kýmkoliv. Nicméně vyberete si jednoho partnera, svého muže nebo ženu. Ostatní lidé jsou pouze lidé, ať to jsou ženy nebo muži. To je božská láska, to je stav 5D. Tady neexistuje žádný pocit nevěry, protože to neuděláte zkrátka, tu sexualitu neuděláte s jiným člověkem, než kterého jste si vybrali, ale láska je stejná. To je obrovský vývojový krok, který čeká lidstvo.

Môže sa človek s diagnózou schizofrénia vyliečiť duchovnou prácou na sebe?

Ano, ona vôbec jakákoľvek práca takovému človeku pomôže. Ale schizofrenie je niekoľikanásobné i rozdvojenie osobnosti. To sa týka minulostní karmy. Ten človek v minulosti niekomu obrovsky ublížil a tá energia, to otvára kanály z minulostních stavů a tam skutočne chodí bytosti, ktoré za něj konajú činy, aby on je sklídil.

Vy asi na Slovensku to nevíte, snad minulý rok to bylo, nebo předminulý, v Čechách byl případ, že žena zavraždila svoje čtyři děti. Malé. Ale ona si nic nepamatovala a oni jí nevěřili, ale tak to skutečně je. Tam někde minulostní stav je, že ten člověk třeba na někoho hodí nějakou svou vraždu, nebo něco a on v následném životě toto prožije. Tam někdo skutečně přišel, udělal to a ona to teď sklídí. Ona se úplně zhroutila. Ona si nic nepamatuje, přišla o čtyři děti a dostala doživotí. Tak to je. Ona to musí odtrpět, to, co udělala v minulosti. A nikdo jí neodpáře tyto věci.

Takže činite skutečně tomu světu to nejlepší.

Tady ta schizofrenie je velice obtížná a je to skutečně minulostní stav. Během jednoho života se to velmi těžko likviduje. To chce obrovské množství trpělivosti, soucitu a lásky.

Keď každé ráno meditujem a modlím sa, je to projev ega? Ďakujem. Ingrid.

3D planeta má jiná pravidla, než 5D planeta. Ve 3D planetě, tam jste se ještě směli modlit. Směli jste medítovat. Pozor, vy to můžete dělat i teď. Ale teď nebudete z toho mít dobré pocity, ani vám to možná nepůjde. Protože to je projev egoismu, takže vaše tělo se bude vzdalovat a posilovat hranici zákona hmoty. To je vlastně přání.

Vaše spokojenost v denním životě, když se ráno vzbudíte, jdete si udělat snídani, staráte se o rodinu, vyperete prádlo... cokoli uděláte, jdete do práce, snažíte se zmírňovat negace, které okolo vás jsou, a jste věčně spokojení v tom, že to smíte dělat pro tento svět, nepřidáváte komplikace, tzn. odmítavé emoce, křik, agresivitu, naštvanost, kritiku, pomluvy, ironii, tím vy se vlastně dostáváte do stavu žité meditace neboli spokojenosti.

Člověk, který medítuje, medítuje proto, že není spokojený. Něco mu chybí. Chce něco jiného, než je a to je egoismus. Ale to vám musí dojít, tzn. nemusíte teď se mnou souhlasit, já nikomu necpu, prosím vás, svoje názory, já vám jenom říkám stav skutečnosti a vy si ověříte ve svých praxích zda tomu tak je nebo ne.

Prosím, čo opraviť, keď mám neustále studené nohy a ruky? Pokiaľ si pamätám, tak už to trvá od detstva. Ďakujem.

Toto má docela dost lidí. Byla období mého života, kdy jsem také měla občas studené nohy, ale je pravda, že tady se to týká asi krevního oběhu. Krev skutečně souvisí se systémem peněžním, to vy víte, už jsem o tom mluvila. To je vyživovacím, ano, tady pro nás peníze jako energie znamenají krmi. To je to samé, jako když krev proudí řečištěm.

A dovází ke každé buňce potravu, kterou ona potřebuje. A proto také třeba, já nevím, leukémie se nachází u člověka, který někde v okolí prožije nenávist kvůli penězům. Vždycky to tak je. Už jsem se s tím setkala mnohokrát a vždycky to tam bylo.

Nedokrevnost tady v tom případě je, pokavád je v končetinách, které jsou vzdálenější, tady trošičku se uspokojte. Vy máte přesně to, co potřebujete pro svůj život. Přesně v hladině, ve které máte. Máte být spokojení. A jestli tam je takový ten souboj pozice – většina z nás jsme se někdy potýkali s tím množstvím peněz, většinou nám to nevyhovuje, je to méně, než bychom si „přáli“. Ale věřte mi, že i v tom přijetí toho, že tady a teď máte přesně tolik, kolik máte a vyrovnáte se s tím, nabudete obrovských zkušeností a dojmů a zážitků, velikých zázraků.

Tohle ti bohatí nemají, ti zase mají jiné problémy. Věřte mi, pro ně je někdy možná i to bohatství obrovským oříškem. Což si vy, kteří to posuzujete přes ten peněžní stav, neuvědomujete.

Zkuste si toto „doladit“ a samozřejmě i můžete pro to dělat něco fyzického, třeba chodit do sauny nebo plavat, nějakým způsobem se hýbat, ono i to se zrychlí ve vás v tom oběhovém systému. Skutečně většinou se to týká těchto věcí.

Ďakujem, že ste. Ani neviete, ako ľuďom pomáhate svojou prítomnosťou a slovami, skutkami. Zuzka

Zuzko, děkuju.

Téma dvojplameňov, spojenie muž a žena v 5D. Ďakujeme. Zuzana

Tady je Zuzek. To je krásné jméno.

Já nevím, co přesně dvojplamenem myslíte, já nečtu vůbec knížky, na ně ani vůbec nemám čas. Navíc skutečně ten Otec nechce, takže je vidět, že jsem oddělená od jakýchkoliv jiných informací, aby ten tok nebyl znečištěný. Nicméně, ano, v 5D jsou partneři už spojení s určitým posláním jako jedna jediná bytost, protože – a teď se dívejte – už jsme o tom vlastně dneska mluvili, ale zatím jsme se k tomu jakoby veřejně nedostali.

Jestliže se nad vámi tady otevře Svatý grál, vy skutečně nahoře, vidíte to, Bůh je toto šrafování a je i ve vás. Tehdy vy jste Bohové. Stav 3D je stav dualitní, kdy já jako člověk vzhlížím k Bohu a nevím, že on je ve mně, že já jsem ten Bůh. Proto modlení se k tomu Bohu, nebo k těm andělům, což jsou nižší fáze božství. Stav 5D je vím, vzpomenu si, že já jsem ten Bůh. A tehdy to božství zasahuje v jisté fázi společně i ve 3D – my jsme tady teď všichni. Někteří jsou tady ucpaní. Ti Bohové také jsou, ti vyučují ty, kteří už jsou jakoby v té fázi, kdy už si vzpomínají, nicméně ti ostatní, kteří se tady prolnou, jsou Bohové, kteří chodí už ve hmotě, tady v těle. Proto už se nemodlí, nemají přání, nemeditují, protože ví, že stav Boha je univerzální Jednota. Vy jste ten Bůh, není ke komu se modlit. Tady už je pravidlo jednotného systému. Už jste si vzpomněli. Pak už jsou jiné úkoly. Ti, co si ještě nemohli vzpomenout, zůstávají ve 3D systému a musí se modlit. Platí pro ně pravidla dualitního světa. Takže tady je to nastavené.

Nicméně muž a žena ve vyšších fázích nad sedmou čakrou už tvoří jednotku, která si nemůže ubližovat, už si prošli vývojem ve hmotě, kdy různě prožili obrovské vztahové záležitosti.

My jsme si také s mým mužem prožili obrovské věci, nedávno jsme se zrovna smáli tomu všemu, byli jsme rádi, že to máme za sebou a ta harmonie vždycky přijde v té dvojici. Ti lidé vždycky pak tvoří skutečně jednu bytost, která, když pak je viděna druhými lidmi, když jsou vedle sebe, tak vidíte, nemáte absolutně pocit nejistoty – oni k sobě patří. Oni se doplňují. Tam je absolutní harmonie. A tady už je obrovská práce té dvojice vidět. Pro svět. To se ale týká pak všech takových dvojic, které tam jsou.

Ako sa rozprávať s Bohom, cítiť jeho lásku a hlbokú vieru v neho? Počujú to a cítia aj tí druhí, ktorí sú pri mne?

Víte, když skutečně budete morálním člověkem, láskyplným a nebudete vytvářet negativní emoce, tak všichni kolem vás to ucítí. I kdyby to necítili vědomě, tak ucítí obrovský klid. Vedle vás je tzv. ticho. Tam nejsou žádné tlaky, nikdy se nezlobíte, není proč. Ale i lidé na ulici to cítí.

Já si pamatuju, jednou jsem přijela tady do té rodiny, jak jsem vyprávěla o té holčičce, jak ráno na ni maminka křičela, ta maminka je hodně fajn, nicméně tam ještě tenkrát, dneska už je to také jiné, probíhaly nějaké emoce, které dneska už jsou odložené. Tato žena po mě kdysi dávno chtěla něco vědět, ale já jsem necítila potřebu. Tam byla taková zvědavost, což je také egoismus, vědět něco... Ne, věřte mi, že jestliže se něco máte dozvědět, tak se to dozvíte, jestliže ne, je to pro vás zbytečná informace. A to božství mi tak zavíralo pusy, nebylo důležité, abych té ženě to řekla.

A jednou jsem byla tady u té ženy dole, u té její babičky a říkám jí: „Hele, já se jdu nahoru rozloučit“, byla středa, „já stejně v pátek přijedu.“ To bylo za dva dny. Jak jsem vyběhla ty schody, já jsem se nedostala přes ty dveře. Tam byla zase neviditelná brána, já jsem takhle přes ten schod – dvakrát jsem to zkusila - no, já tam nemám jít, to je divné – tak jsem seběhla dolů a říkám: „prosím tě, řekni jim, že přijedu v pátek, že už nemám čas“. A nechtěla jsem to vysvětlovat té babičce. Skočila jsem do auta, pospíchala jsem domů. V pátek jsem přijela večer, už se stmívalo, ta mladá žena, budeme jí třeba říkat Jana – já jsem vyběhla nahoru, protože jsem chtěla tu maličkou holčičku pozdravit, otevřu dveře, teď tam ta Jana seděla tak našťvaně za stolem, pusy měla tak – tam sedělo ego – a já jsem dělala, jako že to nevidím. To musíte dělat, jako že to nevidíte. Říkám: „Ahoj, ahoj, spí už Terezka nebo nespí?“ „Hm, čeká na tebe.“ Tak jsem se šla pomuchlat s Terezkou, přijdu k ní, objala jsem ji, dala jsem jí pusy. Říkám: „Jestli chceš, tak přijď pak za mnou dolů, posedíme, pokecáme.“ Jenom tak jako kývla, ale udiveně. Uplynuly dva roky. Tenkrát ona za mnou přijela, hodně se změnila, a když jsme spolu byli na procházce v zámecké zahradě, tak mi říká: „Pamatuješ, jak jsi tenkrát přijela? Já jsem na tebe byla tak našťvaná, tak strašně našťvaná, to si ani nedovedeš představit. Já jsem si přesně řekla, co ti řeknu a byly to pěkně peprné věci. Já jsem tě ještě viděla – oni měli prosklené místo za dveřmi – ještě pořád jsem ty věci chtěla říct, ale jak jsi vstoupila a stála vedle mě, tak to bylo, jako když upustíš míč, já jsem to nemohla říct. Já jsem byla tak šokovaná.“ Ano, já jsem byla bez karmy, tam nebyl žádný

špatný úmysl, všechno bylo čisté. Takže ten člověk vám nemůže ublížit, on neví proč, on je vyděšený. Vy ho vlastně ovládáte tou čistotou, tou nevinností.

A tohle cítí skutečně třeba i lidé na ulici a člověk, který se k druhým chová agresivně, se k vám nechová. On neví proč, ale on zkrátka k vám to necítí. Ti lidé to ani vědět nemusí. Je to z vás cítit potom.

Hovoriš, že nad planétou vyšla Dávidova hviezda. Asi ju nevidno? Možeš o tom povedať viac? Súvisí to s tým dievčatkom?

Ano, souvisí. Nicméně pozor, to není hvězda, jako vy vidíte tu hvězdičku, to je souhvězdí, které tam – to je víc hvězd, které tvoří ve spojení Davidovu hvězdu, je to tzv. Davidova brána. Na planetě žije pokolení Davidova rodu – to je tajné, o tom nikdo neví – a do této doby, protože nebyla příležitost a je to v plánu planety až teď, se nesetkala žena z Davidova rodu s mužem z Davidova rodu. A až se teď setkají, narodí se dítě, které bude mít celé DNA a oba chromozomy z Davidova rodu. A proto nám řekne víc. Bude mít mnohem vyšší energii, ale to teprve přijde, to se dočkáte.

A teď to lítalo i po internetu, tam to bylo i krásně vidět, jak to bylo propojené. Jestli znáte nějakého astrologa, tak ... Prosím?

My toto zažijeme, čo tu sedíme? ...

Smích... Nebuďte zvědaví, to je také egoismus.

Prosím, čo je príčinou bolesti kĺbov na zápästí a lakťoch?

Pokud je to zápěstí a lokty, jsou to vždycky ruce, což je čtyřka, tam jsou lítosti.

Teď nedávno, vid'ť? Pozor, ta lítost, když přehodnotíte, a pak sáhnu, protože, podívejte se, systém člověka, který je Svatým grálem, který nemá tady egoismus – já smím za vás prosit. Já jsem učitel, napřed učím, když přehodnotíte, při aurickém sezení, pak takhle sáhnu, vysvětlím vám věci, tak mi předáte věci. To, co jste přehodnotili. Zůstane vám to, co jste nepřehodnotili. Ale když ten člověk hodně pochopí, tak odejít bez bolesti. Vám totiž v té srdeční čakře, která se sevře lítostí, chybí vaše božství. Patnáct, dvacet, třicet procent v rukách, proto vás to bolí. A skutečně, z vteřiny na vteřinu se toho můžete zbavit, když byste přehodnotili. Vy jste si vybrali tenhle osud, proč se litovat nebo druhé lidi. Oni také si vybrali svůj osud přesně takový, jaký je, aby si jím jenom prošli. A naučili se ho jenom přijmout v pokoře, přesně tak, jak je. Pak vás nebude nic bolet.

Ako sa postaviť voči agresivite v TV, medzi ľudmi, atď'.

Za prvé, když vám vadí agresivita v televizi, radši se na to nekoukejte, protože byste se před tou televizí blokovali. Věřte mi.

Já nemám asi osmnáct let televizi a asi patnáct let jsem ji vůbec neviděla, ale tři roky tam třeba stála a jenom mi dělalo takový zvláštní pocit, jako kdyby mi to vadilo, nevadilo, ale to se nedá vyjádřit. I ta možnost, že tam ta televize je, jako okno toho světa

takhle tím čudlíkem spustit. Pak jsem ji dala pryč, to bylo zbytečné, aby tam byla. Asi třináct let tam nebyla a pak než se člověk převarí a uvědomí si a žije potom vědění, ne víru, ale vědění... dneska, i když přijdu za maminkou, vidím to, tak už to se mnou nehýbe. Už vím, že každý má skutečně, co si zaslouží, už ta pravidla byla objevena ve mně a žita. Také jsem si mohla spoustu věcí ověřit, to je velmi důležité. A věci, které žijete, jsou takové, jaké jsou.

Když třeba uvidíte nebo uslyšíte o týraném dítěti – vždyť to dítě si ten osud vybralo – to je právě to, co vy v tu chvíli nevidíte, když vás vezme ta lítost nad tím dítětem. Ale věřte mi, když byste to dítě se snažili usměrnit tak – většina těch dětí, stejně ty rodiče miluje a ono pak se to změní, on se z toho týrání dostane. A pozor, ti lidé, kteří dneska týrají to dítě, ti si to sklídí příště. Takže vidíte, ten člověk v minulosti někoho týral, dneska je sice malým dítětem, vám se to zdá divné, on je malinký, nevinný... –nikdo není malý, to je jenom hmota malá, duše je vždycky veliká a má za sebou spoustu činů. To byste se kolikrát divili, jakých činů.

Takže vidíte, lítost není na místě, ale vy se tím trénujete samozřejmě, jo? Takže, já bych na to nekoukala, jsou krásnější činnosti, než čučet do bedny, věřte mi.

Myslíte si, že niektorý z nás zažijú ešte počas tohto života poslednú platbu a posunú sa tam, kde ste aj vy? Ďakujem.

No jasně. Jinak bych tady nebyla.

Víte, každý z vás má v osudu nastaveno, jaké procento z toho, co říkám, si vezme do života. Je skutečně jedno, kolik. Je to dopředu dané. Ale jisto jisté je, že docela dost z vás se skutečně do poslední platby dostane. Stačí, aby vám došly ty informace v tom správném pohledu tak, jak je vysvětluji. A ono k tomu jednou dojde.

Ještě je pořád čas. Já jsem jednou řekla na přednášce, že teď budete mít pět let na to, abyste se stali obyčejnými lidmi. A pamatujte si, to, co tady položíte do planety, musí být vždy souhlas neboli klid. Protože ta planeta v době, kdy byste sem položili odpor, vás smete. To tělo bude obrovsky reagovat. Vzpomeňte si na to v nějakých obtížných chvílích, je to strašně důležité. Pak zažijete neuvěřitelnou věc. Zažijete zázrak. Ale záleží jenom na vás, jestli to dokážete v tu chvíli si uvědomit a prožít to. Ale věřte mi, že jsme k tomu každým krokem a každým okamžikem blíží. Ale teď vás bude docela dost. Vezměte si na celé planetě to je vlastně jedna sedmina lidí. To je docela hodně. A dokonce říkali, že se budeme divit, kdo se do té 5D dostane, takže tady bude nějaké dočišťování v nějakém čase možné, takže ta šance je obrovská vždycky. Stojí to za to.

Odloženie hmoty mentálne nasleduje po odložení hmoty aj fyzicky?

Ano, ale to je až ve vyšších dimenzích, prosím vás.

Mně ve Znojmě tam dva chlapci psali: Můžete nám vysvětlit šestou, sedmou, osmou, devátou dimenzi? A já jsem se začala smát a říkám: „Prosím vás, nemůžu. Za prvé to ani nevím, já jsem učitel pro pátou dimenzi a bylo by ode mě egoismem vám tvrdit, že to vím, že jsem borec. Já jsem jako paní učitelka pro první třídu, tak, proč bych ze sebe měla dělat paní učitelku pro druhou, třetí, čtvrtou třídu? Ale navíc, i kdybych to věděla,

tak vám to neřeknu. A oni vědí nahoře, že kdybych to věděla, tak vám to řeknu – také proto to nevím. Ale neřekla bych vám to z toho důvodu, protože byste se zbláznili strachy.

Jako kdybych prvňákovi řekla, že existuje rovnice o třech neznámých. Dovedete si představit to zděšení? Já, jak já to zvládnou?“

Ne, ne, ne, to je vždycky jenom stav vědomí. Ale pátá dimenze, to je ještě pořád ve hmotě, ale už s vědomím toho, že jste bohové. Vyšší dimenze – tam už budete moci opouštět hmotná těla vědomě. A v těch vyšších je to ještě vyšší, ale pozor, ony všechny dimenze jsou i teď tady, což vy nevnímáte. Takže vidíte, že není čeho se bát.

Sú ľudia, ktorí to praktikujú aj teraz to vedia urobiť, to znamená, že sú to bieli mágovia, čierni mágovia?

Ano, protože oni neodložili ještě hladinu egoismu, dělají to pod hladinou, to znamená, že jsou to mágové, ano.

Vy se máte naučit tady ve spokojenosti přijmout život ve hmotě. A tím se dostanete nad. To je pokora. To je Kristus.

Mimozemšťanov ... (nesrozumitelné)

No a vy jste se snad nesetkali ještě nikdy? Já dvakrát.

Ano, oni nám teď, až my se odloupneme, až tady zůstane docela velké procento lidí, což už není tak daleko, tak... oni už tady tedy žijí. Tady už hodně z nich i pracuje, ale chovají se běžně. Oni i vypadají jako my. Až ty vyšší fáze, v těch vyšších stavech, což vy běžně můžete vidět, ty už třeba nekomunikují. Oni taky už nemají pusy. To jste mohli vidět. Něco zanikne, protože tam je komunikace v poloze telepatie, což je čistější. Ale to chce hodně dlouhou vývojovou řadu. Ale my teď si – vždycky se to tak dělo – že si planety pomáhají. Tady jsou takové souřadnice, které vlastně navazují. Takže je určeno, která planeta navazuje na další. Je to jako když máte v těle třeba neuron, který je vyšší než nějaká nižší položka rozhodující buněčná stavba zase pro další orgány, pak zase v orgánu se dělí oblasti... to jsou takové stupně a mezistupně, jako když třeba máte velkou fabriku a teď máte ty různé vedoucí a podvedoucí – to je to samé.

A vždycky při těchto důležitých přelomových obdobích, to znamená, když se mění dimenzní stav, tak se vždycky čeká nahoře na ty planety, které tam přijdou, aby je tam uvítali a začali jim pomáhat. Proto my také budeme startovat obrovský informační boom ve vědě. Takže není čeho se bát.

Kdysi dávno můj druhý partner, ten Jiřík mi říká: „Ty věříš v mimozemšťany?“ Jsem mu řekla: „To víš, že jo.“ „Prosím tě, tak proč se neukážou?“ „Proč by se nám ukazovali, když vidí, jak my tady válčíme? Jak se vraždíme? To by museli být blbci.“

Otázka není slyšet

Ano, to také souvisí, to jsou energetické výrony vzkazových energií. To je.

Ony už některé dokonce jsou i rozluštěné, ty vzkazy, protože existují univerzální symboly pro různé věci a ty jsou zadané v atomu. Až tak zase hluboce do toho nevidím, akorát z obecné roviny.

Takže teď se přijde na spoustu věcí.

Ale zase hlavně, uvědomte si, že se na to musí přijít. Vždycky přijde nějaký člověk, který je připravený a je nastavený. Takže někoho z vás to napadne. To je to samé, jako Einstein byl vedený k tomu, aby vymyslel teorii relativity. Pozor, to je polovina výpočtu Boha. A zase přijde někdo, kdo vypočte tu druhou polovinu. Na to se přijde. Ale i to je ve vývoji lidstva připravené.

Pamatuji si, když chodili, tak říkali třeba: „Jezte rozinky.“ A my: „Proč?“ Oba s mým mužem. Oni: „C, eh, na to se přijde.“ My bychom to ukradli tomu človíčkovi, který na to přišel. To je zbytečné.

Takže vidíte, všechno má svůj čas, všechno se dozvíte v pravý čas, až to potřebovat budete. Má to tady být.

Já, bohužel, nemohu už odpovídat, my musíme končit. Tady to musíme skutečně opustit.

A na mailu to nejde?

Já poslední dobou, Laco, nestíhám ani číst. To nejde. Já už nedělám nic jiného, opravdu. Jsem velmi unavená, a jestli jsem vás alespoň něco z té Jednoty naučila, tak mi to dopřejete, ten odpočinek, který přichází, protože jsem vám skutečně dala, ještě tedy bez dvou přednášek, to, co jsem mohla a co mi bylo dáno.

My jsme se domluvili s Petruškou a teď s Danem budeme komunikovat, až Petruška přijede v prosinci, že vždycky uveřejním něco na stránkách, protože doteď jsem vůbec neměla čas tam chodit, akorát, co bylo potřeba inzerovat udělala Zdenka Pollaků, ale teď, protože zmizím, musím lidem vysvětlit, kteří ani mě nikdy neviděli a nebo to našli teď třeba náhodou, aby věděli z jakého důvodu jsem vlastně šla pryč nebo odpočívám a samozřejmě jednou za měsíc bych se vám tam ozvala a dala vám tam nějaký vzkaz, takže tam něco bude a hlavně tam budou informace o centru, které se bude teď dokončovat snad do roka, uvidíme.

Takže, já vám děkuji, že jste přijeli, vím, že mnozí jste přijeli z velké dálky, vážím si toho, ještě v tomto ročním období. Děkuji Margitě a spol. a vůbec všem lidem, kteří se kdy vůbec zasloužili o přednášky, protože ono to jelo samo. Dan, to je obrovská práce. My jsme nikdy nebyli domluvení, ten člověk to dělá úplně totálně vlastně za nic. Tady vždycky platí boží láska. To je všechno, co se děje. A i ti lidé všichni v těch městech, protože toto je přednáška, která se teď bude uveřejňovat, všem chci poděkovat. Možná už nebude čas, teď ty dvě přednášky ještě budou velmi hektické. Tito lidé to dělali nezištně a vždycky z lásky pro to okolí, kde se to budovalo, aby i tam se něco přišlo říci a měli jste možnost se setkat, protože, co si budeme říkat, ta videa jsou super, ale ta živá přítomnost je úplně o něčem jiném. Takže já vám děkuji, že jste mě směli slyšet, že jste mě mohli slyšet. A že vám nebylo špatně, že jste to přežili a že jste vlastně díky

tomu něco pochopili a odložili, protože věřte mi, všem nám, i těm, kteří tomu třeba ve vašem okolí dneska nebudou věřit, se žije lépe. Děkuji vám. Ať se vám daří. Amen.